

வு
குகமயம்

சுஞ்சமுக்காசரனம்

தீருக்கோணமலை
அருள்மிகு முத்துக்குமாரசுவாமி
தேவஸ்தான வெளியீடு

அருள்மிகு முத்துக்குமாரசுவாமி கோவில்

255-32

புத்து

SL/PR

ஆசிரியர் :

நமுறைச் செல்வர், சைவப்புலவர்
டிதார் இ. வடிவேல் அவர்கள்

தீருக்கோணமலை ————— 1988

நூல்புரை

குமயம்

சண்முகா சரணம்

திருக்கோணமலை
 அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி
 தேவஸ்தான வெளியீடு

95/8

ஆற்றிருத்தந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக் கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள் ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் அணங்கும் வாழ்க மாறிலாவன்னி வாழ்க வாழ்க சீர் அடியாரெல்லாம்.

ஆசிரியர்:

திருமுறைச் செல்வர்
 பண்டிதர் - சௌப்புலவர், இ. வடிவேஸ் அவர்கள்

திருக்கோணமலை

1988

PRINTED BY
 NEW UTHAYAN PUBLICATION (PVT) LTD.
 JAFFNA.

பொருளாடக்கம்

1. எனையானும் சசன் செயல்.
2. திந்தனையும் செயலும்.
3. அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி கோவில் மூர்த்திகள்.
 பின்தோயார்
 மூலஸூர்த்தி
 ஸ்ரீசண்முகப்பெருமான்
 ஸ்தம்பகணபதி
 மழுசுமும் பஷிபீடமும்
 தண்டபாளி
 நவக்கிரகங்கள்
 நாகதம்பிரான்
 வைரவர்
 சண்டேஸ்வரர்.
4. அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி திருப்பள்ளியழுச்சி.
5. ஸ்ரீசண்முகப்பெருமான் சரணப்பதிகம்.
6. ஸ்ரீசண்முகப்பெருமான் மாத, வாரப் பதிகம்.
7. கந்தசஷ்டித் தியானம்.
8. ஸ்ரீசண்முகப்பெருமான் திருலூஞ்சல்.
9. மகோற்சவகால நவசந்தி வழிபாடு.
10. தினசரி பாராயண பஞ்சபுராணத் திரட்டு.
11. திருவாசகம் - திருப்பள்ளியழுச்சி.
 திருவெம்பாவை.
 திருப்பொற்ணண்ணம்.
 சிவபுராணம்.
12. பேரினபத் தோந்திரமாலை.
13. பிர: ரத்தனைமாலை.
14. முருகன்பாட்டு.
15. குமாரஸ்தவம்.
16. வெல்வணக்கம்.

ஆசியுரை

திருக்கோணமலையில் பிரசித்திபெற்ற முருகப்பெருமானின் ஸ்தலங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. இவற்றில் நிதிய நெமித்தியங்கள் குறை வடிடாது, மகோற்சவமுதல் சகல வைபவங்களும் சிறப்பாக நடை பெற்று வருகின்றன. அவற்றில் ஒன்று ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசவாமி கோயிலாகும். இவ்வாலயம் வருடாவருடம் வளர்ந்தோங்கி வருவது யாவரும் அறிந்ததே. ஸ்ரீ முத்துக்குமாரப் பெருமான் அடியார்களுக்கு வேண்டுவது எந்தருளி அருளொளி பாவித்து வருகின்றார். இவற்றின் நிமித்தம் ஆஸ்யத்தின் வளர்ச்சி நாளொரு மேனிடம் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது.

25 - 04 - 85 இல் அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமியாருக்குக் கும் பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அவ்விழாவின்போது ஒரு சிறப்புமலர் சைவப்புலவர், பண்டிதர். இ. வடிவேலு அவர்களால் வெளியிடப் பெற்றது. அம்மலரில் காணப்படாத பல சிறப்பு அம்சங்கள் பொறுந்திய “சண்முகா சரணம்” என்றும் நூலை பண்டிதர் அவர்கள் வெளியிடத் திருவருள் கூடியுள்ளது.

இந்துவாசிரியர் ஆஸ்யத்தின் வரவாற்றுக்கருக்கம், விநாயகருக்குச் சிறப்பு விளக்கம், மூலஸுரத்தியைப்பற்றிய விளக்கம், ஆறுமுகப்பெருமானின் சிறப்பு, மழுரம், பலிபீடம், தண்டபாளி, நவக்கிரகங்கள், நாகதம்பிரான், வைவர், சண்டேஸ்வரர் ஆகிய முர்த்திகளுக்கெல்லாம் சிறப்பான விளக்கம் கொடுத்திருக்கின்றார். இவற்றுள் மிகச் சிறப்பாக துவஜஸ்தம்பம் என்பதன் அடிப்படைத் தத்துவ விளக்கமும், மகோற்சவமென்றால் என்ன? என்பதும், கொடிமரம், கொடிச்சிலை, தர்ப்பைக்கீறி ஆகியவற்றுக்கெல்லாம் சிறப்பான விளக்கங்களைக் கொடுத்துப் பாமரமக்களும் அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் எளியதாட்டமில் எழுதியிருக்கின்றார்.

அதுமட்டுமன்றி அருள்மிகு முத்துக்குமார சவாமியாருக்கு திருப்பள்ளியெழுச்சி பத்துப் பாடல்களும். ஸ்ரீசண்முக சரணப்பதி ம் பதின் மூன்று பாடல்களும், ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் ஒவ்வொரு பாடலாக பண்ணிரண்டு பாடல்கொண்ட மாதப் பதிகமும், குாயிறு முதல் சவி அரூக வரரங்கள் ஒவ்வொன்றிலுக்கும் ஒவ்வொரு பாடல்கொண்ட வாரப் பதிகமும், ஸ்கந்தசங்கித் தியானப் பதிகமும், சண்முகப்பெருமான் திருவுஞ்சல் என்பனவற்றையும் ஆக்கி அமைத்துள்ளார். மகோற்சவகாலத்தில் நவசந்திகளில் பாடப் படவேண்டிய பண்களின் விபரம்,

பஞ்சபுராணத் திரட்டு, திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருவெம்பாவை, திருப்பொற்சன்னை, சிவபுராணம், பேரின்பத் தோத்திரமாலை, பிராஶத் தணைமாலை, முருகன்பாட்டு, வேல்வணக்கம் என்பவற்றையும் தொகுத்துச் சேர்த்துள்ளார். மேலே காட்டப்பட்ட சிறப்பு அம்சங்கள் அனைத்தையும் இச்சிறிய நூலுக்குள் அடக்கியுள்ளார் இந்துவாசிரியர்.

இந்துவாசிரியராகிய திருமுறைச் செல்வர், சைவப்புலவர், பண்டிதர். இ. வடிவேல் அவர்களை நீண்டகாலமாக எனக்குத் தெரியும். அவர் ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் கடமையாற்றிய காலத்தில் அவரிடம் கல்விகற்ற மாணவர்களுக்கெல்லாம் சைவசமயத்தைப் பற்றிய விளக்கங்களைக்கொடுத்து நல்வழிப்படுத்தி எமது சமயத்தைப் பரப்பி யுள்ளார். சங்கீத கதாப்பிரசங்கங்கள், சைவதற்சிந்தணைகள் முதலானவைகளால் இவங்கை வானினிமுலம் சமயப் பிரசாரம் செய்திருக்கின்றார்.

இந்துவாசிரியரால் “திருக்கோணமலை மாவட்டத் திருத்தலங்கள்” “திருக்கோணமலை கோணேசர் ரோயில் வரவாறு” “அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி கோயில் கும்பாபிஷேகச் சிறப்புமலர்” ஆகியவை சிறப்புற எழுதப்பெற்று வெளியிடப்பெற்றுள்ளன. பண்டிதர் அவர்கள் தேவாரப் பாடங்களைப் பற்றி திருக்கோணேசர் ஆலய பரிபாவள சபையின் செயலாளராயிருந்த காலத்துள் இரண்டு மகாகும் பாபிஷேகங்கள் நிறைவேறின. அவ்வப்போது கும்பாபிஷேக மலர்கள் இரண்டை வெளியிட்டுள்ளார். “திருமுறைப் பண்ணிகைத் திறனுவ்வு” என்ற ஆய்வுநாலை எழுதியுடித்து, அதனை அச்சிட்டு வெளியிடவுள்ளார்.

திரு. பண்டிதர் அவர்கள் இத்துடன் நின்றுவிடாது சைவ உலகுக்கு வேண்டிய சிறப்பு நூல்களை எழுதி வெளியிட அவருக்கு நோயற்ற வாழ்வும், தீர்க்க ஆயுஞும் கொடுக்க வேண்டுமென ஸ்ரீகோணேசப் பெருமானையும், ஸ்ரீவள்ளி தெய்வயானை சமேத சுப்பிரமணியப் பெருமானையும் வேண்டி ஆகிக்கு அமைகின்றேன். வணக்கம்.

இவ்வண்ணம்
பிராஶத் தீ. சண்முகநாத செம்சர்மா
75, கல்கிசன் வீதி. (திருக்கோணமலை, விஸ்வநாத (சிவன்) ஆஸ்யம்,
திருக்கோணமலை, வீரகத்தி விநாயகர் ஆலயம் என்பனவற்றில்
முன்னால் பிரதம குருவும், கோணேஸ்வர
அச்சக உரிமையாளரும்)

ஆசியுரை

என்றெல்கும் அழியாத ஸத் என்னும் மெய்ப்பொருளும், உணர்வு பூர்வமான சித் என்னும் மெய்ப்பொருளும், அதற்கு மேலான ஆனந் தமாகிய அது, ஸத் சித் ஆனந்தம் என்கிறது மறைமொழி. இம்மூன் ரையும் பல பல வடிவில் பல துறையில், பல்லுருவில் காணலாம். இம்மூன்ரையும் கருவாகக்கொண்டு “ஆலய வரலாற்றுக்கு ஒரு பதி வேடாகவும்” அவ்வாலய மூர்த்தியை வழிபடும் அடியார்ஜனங்கு ஒரு “பாராயன நூலாகவும்” இவையிரண்டும் இருந்தால் போதாது; இதனை விற்றுக் கிடைக்கும் பணம் இவ்வாலயத் திருப்பாவிக்கு உதவும்வகையில் “சண்முகா சர்ணம்” என்னும் இந்தாலைப் படைத்த வித்த பண்டிதர், சௌவைப்புலவர். திரு. இ. வடிவேலு அவர்களின் திருப்பணி மக்தானது என்பதில் ஐயமில்லை. இந்தநூலாசிரியர் ஆலயத்தையும், அங்கு எழுந்தருவின்ன மூர்த்திக்கொண்டும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் விதம் அடியார்கள் மனத்தில் பதியும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இது அவருக்குரிய தனித்தன்மை என்பதில் ஐயமில்லை. ஒரு மூர்த்தியை வணங்கும்போது அது வணங்குவரின் மனத்தே பதியவேண்டும். இப்பணியை இந்தநூலாசிரியர் முழுமையாக ஆற்றியுள்ளார். இவர் பணி போற்றந்துகிறியது. தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருத்தலமாம் இப் புண்ணிய பூரியில் சரித்திரங்கள் பின்னிப் பிளைந்த எத்தனையோ ஆலயங்கள் அழிந்தும் கிடைந்தும், மறைந்தும் கிடக்கின்றன. இவைகளைத்தும் எழுத்துருப்பெற இந்தநூலாசிரியரின் பணி வளர்ட்டும், சிறக்கட்டும் என்று மனப்பூர்வமாக என் ஆசியை வழங்கி அதில் உலகத்திற்கும் அன்றையாம் ஸ்தி ஆதி பராசுதியை வேண்டுகின்றேன்.

“மேன்மைகொள் சைவத்தி விளங்குக உலகமெல்லாம்.”

சோ. ரவிச்சந்திரக் குருக்கள்
ஆதினாகர்த்தா,
ஸ்ரீபத்திரகாளி அம்மன் சோவில்
திருக்கோணமலை.

அணிந்துரை

“க்கலாம் ப்ரதரம் விழ்ஞாம் சிவீர்ஷம் சநூர்ப்புஜம் ப்ரசன்ன வதனம் ந்யாயேத் சர்வ விக்நோப சாந்தயே.”

நாம் இவ்வுலகில் மனிதப்பிறவி எடுத்ததன் பயன் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கே. அப்போதுதான் நாம் இறைவனுடன் இரண்டாற்க் கலக்க முடியும். இதனையே பொய்யாமொழிப் புலவர்

“ வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்று கூறியுள்ளார். அவ்வாறு இறைவனை அடைவதற்கு வழிகாட்டுவன சமயங்களோயாகும். இவ்வகையில் எமது சமயமும் கடவுள் வழி பாடுபற்றிப் பல வழிமுறைகளை எமக்கு இயம்புகின்றது. அதிலொன்று தான் சிவபெருமானின் மூர்த்தங்களில் ஒன்றான முருகப்பெருமான் வழிபாடு. முற்பிறவியில் நாம் செய்த விளையின் பயனை அனுபவிப் பதற்கே இப்பிறவியை எடுத்துள்ளோம். விளை அகன்றால்தான் எமது பிறவித்துள்பம் நீங்கும். இறைவனடி சேர்ந்தவர்க்கே பிறவித்துள்பம் அகலும். இதனை வள்ளுவரும்

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவனடி சேராதார்.”

என்று கூறியுள்ளார். இறைவன் திருவடியை அடைவதற்கு மனம் ஒருமித்த வழிபாடு அவசியம். இறைவனை வழிபட்டால் விளை விலகும்.

இன்று எமது மக்களிடையே ஆலயவழிபாடு, சமய அறிவு போன்றவை மிகவும் அருகிவருகின்றன. இச் சந்தர்ப்பத்தில் “சண்முகா சர்ணம்” என்னும் இந்தால் சைவ அன்பர்கள் அனைவரும் படித்துப் பயன்பெறும் பொருட்டு இலகுவான வசனநடையில் அமைந்து வெளி யிடப்படுகின்றது. ஆலய வழிபாட்டின் தத்துவம் தெரியாமதும், எவ்வெவ்விடங்களில் என்னென்ன மூர்த்திகள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன? அம்மூர்த்திகளின் சமய வரலாற்றுத் தத்துவங்கள் என்ன? என்பனவற்றைப் புரியாமல் வழிபடுவர்களும் எம்மில் பலருண்டு. இதனை யாவரும் அறியும் பொருட்டு அருள்மிகு முத்துக்குமார சுவாமி கோவிலில் அமைந்துள்ள மூர்த்திகளைப் பற்றியும், அம்மூர்த்திகளின்

வடிவங்களையும், அவ்வடிவங்கள் விளக்கும் தத்துவங்களையும், ஆலயத் தில் அம்மூர்த்திகள் அமைந்துள்ள இடங்களைப்பற்றியும், விரிவாக இந்நாலில் ஆசிரியர் விளக்கியுள்ளார்.

நாம் இறைவனை வழிபடும்போது திருமுறைகளாகிய தமிழ்வேதங்களைப் பண்ணேடு பாடவேண்டும். இறைவனுக்கு “சாமகாணப் பிரியாய நம்” என்று ஓர் அர்ச்சனை நாமும் உண்டு. இது இறைவன் இசையில் பிரியமுடையவன் என்பதை விளக்குகின்றது. “பண்ணினால் அருமறை பாடினார்” என்று ஒதியருளிய சம்பந்தப்பெருமானின் தேவாரத்திருமுறைகள் அருமையான வேதம் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இதனையே சேக்கியார் பெருமான் “ஓதினார் தமிழ் வேதத்தின் ஒங்கிசை” என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இத்தகைய உயர்ந்த மகோனனதமான சக்திவாய்ந்த திருமுறைப் பாடல்கள் பண்ணேடு வேதமந்திரத் தோத்திருங்களாக ஒதுப்படல் வேண்டும். இதன்பொருட்டு தினசரி பாராயண பஞ்சபுராணப் பாடல்களும், மகோற்சவ காலத்தில் கொடி யேற்றம், கொடியிறக்கம் என்பனவற்றின் போது பாடவேண்டிய பண்களும், எடுத்துக்காட்டாக அப்பனகளுக்குரிய தேவாரங்களும் இந்நாலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

முருகப்பெருமானின் விரதங்களில் விசேடமானது கந்தசஷ்டி விரதமாகும். இவ்விரதத்தினால் அடையும் பயன்களையும், எமது உடம் பிலுள்ள ஆறு ஆதாரங்களிலும் முருகப்பெருமானைத் தியானிக்கும் வகையில் ஆறு ஆதாரங்களையும் உள்ளடக்கிய ஆறு பாடல்களையும், கந்தசஷ்டி விரதகாலங்களில் பாராயணம் பண்ணும்பொருட்டு “கந்தசஷ்டத் தியானம்” என்னும் பதிகத்தையும், அத்துடன் “ஸ்ரீசன் முகப்பெருமான் சரணப்பதிகம்”, “ஸ்ரீசன்முகப்பெருமான் மாத, வாரப்பதிகம்”, “ஸ்ரீசன்முகப்பெருமான்திருவூஞ்சல்” போன்றவற்றையும், நூலாசிரியர் ஆக்கித்தந்துள்ளார், இவற்றைப் பாராயணம் பண்ணினால் ஸ்ரீசன்முகப்பெருமானின் பூரண அனுக்கிரகம் கிடைக்கப்பெறும்.

இந்நாலாசிரியர், திருமுறைச்செல்வர், சைவப்புலவர், பண்டிதர். இ. வடிவேல் அவர்களைப்பற்றி அறியாதவர்கள் எவருமில்லை. திருக்கோணமலைவாழ் மக்கள் செய்த தவப்பயனால் ‘‘மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை’’ எனக்கருதி. இதனைப்போல் பல நூல்களை எழுதி யும், ஆலயத்தொண்டுகள், சமூகத்தொண்டுகள் பலவற்றை ஆற்றியும் வாழ்கின்றனர். அவ்வகையில் ஒரு செயலால் மூன்று காரியத்தை நிறைவேற்ற விரும்பிய ஒரு முருக பக்தரின் விருப்பத்தின்பேரில் “சன் முகா சரணம்” என்னும் இந்நாலை ஆக்கியுள்ளார். இந்நால் முத்துக் குமாரசவாமி ஆலயத்துக்கு வரும் அடியார்களுக்குமட்டுமல்லாது எனோய். ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபடும் அடியார்களுக்கும் பயன்

11-க்குடிய வகையில் அமைந்துள்ளது. எனவே இந்நாலை அன்பார்கள் பெற்று ஆலயத் திருப்பணிக்குதலி, எம்பெருமானின் திருவருளைப் பெற்று உய்யும்வண்ணமும், பண்டிதர் ஜீயா அவர்களின் சிரிய திருத் தொண்டு மேன்மேலும் வளரவேண்டுமென்றும், எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீசன் முகப்பெருமானைப் பிரார்த்திப்போமாக.

“சர்வே ஜன சகினே பவந்து
சமஸ்த சம் மங்களானி பவந்து.”

சுபம்

இரர் இராஜேஸ்வரக்குருக்கள்
ஆலயப் பிரதம குரு
அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி கோவில்
திருக்கோணமலை

23 - 06 - 88.

முத்துக்குமரா சரணம்.

அனிந்துரை

சௌவத்தின்மேல் சமயம் வேறில்லை. சிவமாம் தெய்வத்தின்மேல் தெய்வயில்லை என்று தேவார, திருவாசகங்களால் உய்வைத் தக்த குளிய நால்வர் பொற்றாள்களை உயிர்த்துணியாகக் கொண்ட ஸ்திரமான உள்வத்தினையுடைய சைவப்புலவர், பண்டிதர், இ. வழிவேல் அவர்கள் “ஸ்வந்முகா சரணம்” என்ற அரியதொரு நாலை ஆக்கி அருள்மிகு முத்துக்குமராசவாமி கோவிலுக்கு அளிந்துள்ளார்கள். ஆழமான சமூத்திரத்தின் அடியிலுள்ள நீரில் காணப்படும் அமைதியும், நிறைகுடத்து நீரிலுள்ள தளரா நிறைவும்போலத் தமிழறிவும் சமய ஞானமும் நிரம்பப்பெற்று, அடக்கமும், அமைதியும், நிறைவும் ஒருங்கேயமைத்த பண்டிதர் அவர்கள் தமிழ்க்கூறும் நல்லுவகத்துக்கும் சைவமக்களுக்கும் வாங்தத் பெரும்பேறான்றே கருதுகின்றேன்.

சவாமி விபுலங்களானது அடிகளார் அவருக்கு ஆரம்ப இயலிசைஞானக் கல்விக்கு வித்திட்டார். தேசிகமணி, திரு. கா. அருணங்கலதேசிகர் சமயக் கல்வியை ஊட்டி சென்னை சைவத்தாந்த மகாசமாஜ், சைவப் புலவராக்கினார். இருமொழிப் பண்டிதர், கொக்குவில், செ. நடராஜா அவர்களிடம் பயின்று மதுரைத் துமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதராகினார். இசைமணி, தேவார இசைலய அரசு, திருப்பனந்தாள் காகிமடைம் திரு. எஸ். முத்துக்கந்தசாமி தேசிகரிடம் திருமுறைகளைப் பயின்று திருமுறைச் செல்வரானார் பத்மாசீ. எம்பார், விஜயராகவாச்சாரியாரை (சீரங்கம்) குருவாகப்பெற்று கதாப்பிரசங்க வாரிதியானார், சிவாகம ஞானசாகரம், திருக்கோலக்கா, சிவசூதி எஸ். ராமநாதசிவாச்சாரியாரிடம் சமயதீட்சை பெற்று ஆசார அனுட்டானசீலரானார். திருக்கோணமணிசெயோக சமாஜக் குருமணி சவாமி கெங்காதாந்தா அவர்களின் நெறிநின்று நூனயோக சாதனையாளரானார். ஐம்பது ஆண்டுகளாக எல்லாம்வல்ல கோணேசப்பெருமானுடைய திருவடிகளுக்கு அடிமையாகிப் பிரமச்சாரியாகவே வாழ்ந்து, தன்னைச் சமயப் பணிக்கே அர்ப்பணித்துக்கொண்டார். மேற்கூறிய சான்னேர்களினதும், இறைவனுடைய திருவருளினதும் கருவில் உருவாகிய திருமுறைச் செல்வர், சைவப்புலவர், பண்டிதர் இ. வழிவேல் அவர்கள் இன்று ஊருணி நீர்போல் யாவருக்கும் பயன்படும் அறிஞனுக, ஆசாநுக, தொன்டனுக, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

மட்டுமாநகரில் பிறந்தாலும் திருக்கோணமணிச் மக்கள் பண்டிதர் அவர்களைச் சுவீகார புத்திரனாகப் பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்று

முப்பத்தைத்து வருடங்களுக்குமுன் திருக்கேதீஸ்வரத்தில், திருக்கோணமணிச் சைவ அடியார்களின் திருவிழாவில் உறையாற்றும் போது திருந. இ. இராஜவரோதயம் அவர்கள் உரிமைபாராட்டிப் பேரிய வார்த்தை திருவருளால் பணித்துவிட்டது. சைவப்புலவர் அவர்கள் அருள்மிகு முத்துக்குமரா சவாமி தேவஸ்தான ஒதுவாராக அமைந்த நும் முத்துக்குமரப் பெருமானுடைய திருவருளேயாகும்.

நீவன்னி தெய்வங்களை சுமேத சண்முகப் “பெருமானுடைய திருவருளை அடியார்கள் பெற்று உய்யவேண்டுமென்ற உயர்த்த சிற்தனையினால் அம்மூர்த்திகளுக்குப் புதிய ஆயைம் எடுக்கவும்; மூர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்யவும் பண்டிதர் அவர்கள் கண்ட கவவு நன்வாகி விட்டதை நினைந்து ஆக்தம் திருப்தியடைகின்றேன். ‘யாம்பெற்ற இன்பம் பெறுக இங்வையகம்’ என்ற உயர்த்த நோக்கத்தினாலும் தாம் முயன்று பெற்ற அறிவுச் செல்வங்களை நூல்களாக்கித் தக்திருக்கின்றார். ‘திருக்கோணமணிமாவட்டத் திருத்தலங்கள்’ ‘திருக்கோணமணிகோணசர் கோயில் வரலாறு’ என்ற நூல்களின் ஆசிரியராகிய பண்டிதரவர்கள் 1982 ஆழ் ஆண்டு அருள்மிகு முத்துக்குமரா சவாமி மகாகும்பாபிழேக்கச் சிறப்பு மலவரையும் வெளியிட்டார். மேலும் பல நூல்களை எழுதி வெளியிடவும் இறைவன் அருள் பாலிப்பாராக. அவர் சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்று, தீர்க்காயுளுடன் என்றும் நன்மே செய்து வாழ முத்துக்குமரப் பெருமான் அருள் புரிவாராக.

இ. சிவானந்தம்
முகாமையாளர்,
அருள்மிகு முத்துக்குமராசவாமி தேவஸ்தான ஒதுவாராக
திருக்கோணமணில்.

மதிப்புரை

“கற்றதனுவாய பயன்கொல் வாஸ்தவன்
தற்றுள் தொழு ரேவிள்”

என்பது உலகுக்கு வழிகாட்டிய, வாழ்ந்துகாட்டிய தெப்பப்புல வர் திருவள்ளுவர் வாக்கு. “அறிநு அறிநு மானிடர் ஆதல் அறிது” என்பது முதுமறிய முதாட்டி ஒன்னைப்பிராட்டியின் முது மொழி. இத்தகைய சிறிய பிரவி கிடைத்தது கடவுளை அறிந்து, கடவுளை வணங்கிக் கடவுளை அடைவதற்கே. கடவுளை அறிசற்குத் தக்க குருவும் தக்க நூல்களும் தேவை பாடசாலைக் கல்லி ஆத்மீகத் துறையிலிருந்து விலகிப் பட்டத்தையும், பதவிகளையும், பணத்தையும் நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கிறது. இதனால் ஆத்மீகப் படிப்பும் மெய்ஞன் நூல்களும் அருகிலிட்டன ஆத்மீகங்களானம் இவ்வாததால் கோயிலுக்குப் போதல், கும்பிடுதல் என்பன சம்பிரதாயமாக ஆகிலிட்டது. இதனால் கடவுளை அறியவும், அடையவும் முடியாததிலே ஏற்பட்டுள்ளது.

கடவுளை அறிய ஆத்மீக நூல்களை அத்மீக குருவிடம் கற்று, ஒழுகிப் பச்சைமண்டைய வேண்டும். திருமுறைசெல்வர், சைவப்புலவர் பண்டிதர். இ. வடிவேல் அவர்கள் எழுதிய “சண்முகா சரணம்” என்னும் ஆத்மீகநூல் கடவுளை அறிய, வழிபாடு உற்ற துணையாக அமைந்துள்ளது. எங்கெங்கோ வழிதவறி வெகுதாரம் சென்றுறிக்கும் மவிதகுவத்தை வழிதிருப்பி, சரியான பாநையைக் காட்டிப் பிறவியின் நோக்கத்தை நிறைவுசெய்ய இந்தாச் சுதாவும்.

பண்டிதர் அவர்கள் தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் எமகினத்தின் இரு கண்களாகிய தமிழுக்கும், சமயத்துக்கும் அர்ப்பணித்தார். மக்களின் அறிவுக்கண்களைத் திறப்பதற்குப் பல்வேறு துறைகளிலும் பணியாற்றினார். இப்படிப் பல ஆத்மீக நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றார். அவர்களுடைய நூல்களை ஒவ்வொரு குழும கற்றுத்தேறி மனிதப்பிறவியின் நோக்கத்தைப் பூர்த்திசெய்ய முயல்கேள்ளும்.

“முனிவரும், மன்னரும் உள்ளுவ பொன்னுன் முடியும்”, “பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகமில்லை, அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகமில்லை.” ஆத்மீக நூல்களை வெளியிடப் பொருள் தந்துதவும் தர்மசீலர்களை நாம் பாராட்ட வேண்டும். அவர்களின் நல்வாழ்வுக்காகப் பிரார்த-

திக்கவேண்டும். பொருளைத் தேவைக்கு அளவாகச் சுட்பாதிக்க வேண்டும். அருளை நிறைவர் ஸ்பாதிக்க வேண்டும். இதற்கு அருட்டுரை வோடு, அருள் நூல்கவோடு அவன் அருஙும் வேண்டும். எது சமயத்தில் மக்கள் சரியாக நிலைத்துறைப்பதற்குச் சமயஅறிவு, ஆலய வழிபாட்டுறை, விக்கிரகங்களின் நத்துவம், திருமுறைகளைப் பராய என்பன்னும் பழக்கம், சமயகுரவர்கள் வரலாறு என்பன நன்கு நெறிந்திருக்கவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் “சண்முகா சரணம்” நிறைவை செய்கின்றது. இந்தால் திருக்கோணமலை முத்துக்குமாரசுவாரி பேரில் வெளிவந்தாலும் சைவாலைகு முழுமைக்கும் பயணபடும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இவ்வரியநாலை நாமெல்லோரும் கற்று ணர்ந்து ஒழுகி இறைவன் அருளைப் பெறுவோமாக

எங்கள் விடுகளில் எல்லாப் பொருட்களும் நிறைய இருக்கின்றன. நாம் பிறந்த நோக்கத்தை அடைய உதவும் சமயநூல்கள், ஆத்மீக நூல்கள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. சில விடுகளில் இவை இருப்பதேயில்லை. கடவுளை நோக்கிப் பயணம் செய்ய அவை உதவும். பணத்தை நோக்கி மட்டும் பயணம் செய்தால் கடவுளை அவையுடியாது.

எங்கள் ஆத்மீகப் பொக்கிலுமாக “சண்முகா சரணத்தை” ஆக்கித்தந்த பண்டிதர் அவர்கள் பல்லாண்டு வாழ்ந்து இன்னும் பல பொக்கிலும்களை ஆக்கித்தர எல்லாம் வல்ல இறையருளை வேண்டுகின்றேன். “இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழக்.”

ஆனந்தம்

35. சாரதா வீதி,
திருக்கோணமலை.

பொ. கந்தசாமி
(ஊந்தி ஆசிரியர்)

முகவுரை

திருக்கோணமலை ஒரு அற்புத மான பூரி. அருளாளர்களின் கணக்குக்கு அது விச்கபுரி. பொன்னாளர்களின் கணக்குக்கு அது சொர்ப்பூரி. ஆசகளற்று, அப்புது அடங்கிய ஞானியாகிய யோகர் கவாமிகள் திருக்கோணமலை விளக்குப்பெயன்றும், அப்பூரி பில் காலூன்றுவது எங்கேயென் ஒம் கூறி அவர் திருக்கோணமலைக்கு வராவில்லை. அவரை பரப்போன்ற சித்தபுருஷர்களின் கணக்குக்கு இன்றும் இது விஸ்கபுரி தான்.

மரத்தை மறைந்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைந்தது பார்மத
முதற் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்மதற் பூதம்.
(திருமத்திரம்)

சித்தபுருஷர்களின் அகநோக்கைத் திருமுறையான் இத்திருமத்திரப்பாட்டின் இப்படிச் சித்தரித்துக்காட்டுகின்றார். “கல்லைக் கன்டால் நானையக் காலேநும் நானையக் கண்டால் கல்லைக் காலே” என்றும் நானையக் காலேயைக் காலேநும் நானையக் காலேயைக் காலேயை அறிவிக்கன். நாய்க்கு ஏறிவதற்குக் கல்லைத்தெடும் கதை யான் இது. கல்லைப் பெதுக்கிய நானையை உருவுத்தான் என்று அவநாவிக்கும் நாவாகுக்கு அங்கே

நாய்தான் தெரியும். அது கல்லூத் தானேயென்று காண்பவருக்கு நாம் தெரியாது; கல்லூத் தான் தெரியும். ஆலயங்களில் தெரியும் திருவுருவாக எந்த நோக்கில் கண்டு வழிபட வேண்டுமென்பதை இது உணர்த்துகின்றது. பரத்தைக் காலூனின்றவர்களுக்குப் பூரி முதலான பூதங்கள் தெரிவதில்லை. பூரி முதலிய பூதங்களோடு ஆவிக்கனம் செய்து அகமிழ்கின்றவர்களுக்குப் பரமேஸ்வரன் தெரிவிதல்லை.

கோணேசப் பெருமானுடைய அருளாட்சிக்குப்பட்ட திருக்கோணமலையில் அனேக கோயில்கள் நீண்டகாலமாக இருந்து வருகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று அருள்விது முத்துக்குமாரசவாமி கோயில். இங்குள்ள மூலவர் என் மாத்து வத்தை ஆலய தர்மகர்த்தாக்க ஞம், அடியார்களும் நன்கு அறிவர். இந்த ஆலயத்தில் திருப்பணி கள் தொடர்த்து நடை பெற்று வருவதையும் யாவரும் அறிவர். ஆலயத் திருப்பணிகளுக்கு உதவ முன்வதற்றுள்ள முத்துக்குத் திருவர் ஒரு செயலால் மூன்று காரியத்தை நிறைவேற்ற விரும்பி முத்துக்குமாரசவாமி கோவிலுக்காக ஒரு நூலை எழுதித் தநும்படி கேட்டார். அந்த நூல் ஆலயவரலாற் ஜக்கு ஒரு பதிவோடாகவும், அடியார்களுக்குப் பாராய்வை நூலாகவும், அதனை விற்றுக் கிடைக்கும் வணம் கிருப்பணிகளுக்கு உதவுதாகவும் அமைய வேண்டுமென்று

வேண்டிக் கொண்டார். இந்த விஷயத்தை ஆலய முகாமையா எாகச் செயற்பட்டு வரும் திரு. சி. விவான்தம் அவர்களிடம் கூறி அவருடைய அனுமதி வையும் பெற்றுக்கொண்டு எழுத தாட்சிகினேன்.

25 - 04 - 83 இல் வெளியிடப்பட்ட அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாயில் கோயில் கும்பாபிழேகுச் சிறப்பு மவரில் ஆலய வரலாறுகளை விரிவாகக் கூறியுள்ளேன். ஆதலால் அவ்விஷயத்தை இந்த நூலில் கருக்கமாகக் கூறி அடியார்களின் பந்திக்கு உதவும் வகையில் பல அம்சங்களை சேர்த்துள்ளேன். மூச்சன்முகப் பெருமானுக்குப் புதி தரக ஆலயம் எடுத்து அதில் பெருமானைப் பிரதிஷ்டை செய்திருப்பது இவ்வாலயத்தின் ஒரு சிறப்பம் சமாதலால் ஸ்ரீசண்முகப்பெருமானுக்குரிய துதிப்பாடல்கள் பல சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் “சண்முகா சரணம்” என இந்நாலுக்கு மகிடமிடப்பட்டு தூல் வெளிவரத் திருவருள் கூடியுள்ளது.

பதினாறு தலையங்கள்களை உன்னேடுகள் தாங்கி வருகின்றன. அவைகளில்பல தலையங்களுக்கு முன்னுரையாக வீணக்கக் குறிப்பு

புகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறித்த விஷயங்களை விளங்கிக்கொள்ள இக்குறிப்புகள் பொதும் உதவுமென நம்புகின்றேன். இவ்வாலயத்தில் சரியைத் தொண்டில் முனைப்பாக ஈடுபட்டிருக்கும் ஆலய முகாமையாளர், திரு. சி. விவான்தம் அவர்களின் நிலைப்பாட்டை உன்னிப்பாகக் கவனித்து, அவர் ஆற்றிய திருப்பணிகளையும், மேறும்செய்யிருக்கும் பாரிய திருப்பணிகளையும் இந்நாலிற் சுட்டிக் காட்டியுள்ளேன். எல்லா ஆலயங்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் அவ்விஷயத்தை இந்த நூலில் பக்திச்சவை சுரக்கும் வகையிலும், இந்நால் அமைய வேண்டுமென்று சர்வ வல்லமையுள்ள பும் அங்பர்களுக்கு உதவும் வகையிலும், ஒவ்வொரு சௌகர்யமியும் அறிந்திருக்க வேண்டியதாகி முர்த்தி விளக்கங்கள் அமையும் வகையிலும், படிப்போர் உள்ளத் தில் பக்திச்சவை சுரக்கும் வகையிலும், இந்நால் அமைய வேண்டுமென்று சர்வ வல்லமையுள்ள இறைவனிடம் பிரார்த் தித்துக் கொண்டு மூச்சன்முகப் பெருமானுடைய திருவடிகளில் இச்சிறநாலூச்ச சமர்ப்பணம் செய்து அமைகிறேன். இந்தாலிற் காலூனும் வழுக்களை மனவித்து அடியேன் ஆதரிக்கும்படி பணிவள்புடன் வேண்டுகின்றேன்.

பார்ப்பதர். இ. வட்டவேல்

எனையானும் நசன் செயல்

இந்த உலகம் எத்தனையோ ஆன்மாக்களை வரவேற்று வழியனுப் பிரியருக்கிறது. வந்துபோன ஆன்மாக்களில், தக்கவர்கள் யார்? தகாந வர்கள் யார்? என்று கணக்கிடுவதற்குத் திருவன்னவர் ஒரு உபாயத்தைக் குறியிருக்கின்றார்

“தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காணப்படும்.”

என்பது அவர்களும் மதிப்பீட்டு உபாயம். உலகத்தில் தோன்றிய ஒவ்வொரு மனிதனும் ஏதோ ஒருவகையில் இந்த உலகத்திற்குப் பயன் பட்டிருக்கின்றான். நங்பாங்கிலோ, திய பாங்கிலோ செயற்பட்டு, மனிதன் எச்சத்தை விட்டுச் சென்றிருக்கின்றான். அந்த எச்சத்தை மதிப்பீடு செய்து தக்கவர்கள் யார்? தகாநவர்கள் யார்? என்று கணக்கிட்டுக் கொள்ளலாமல்லவா? ஒருவன் விட்டுச் சென்ற புத்திரர்கள், புகழ்ச்சி, இகுப்பு, பொருட்செல்வம், அருட்செல்வம், அறிவுச்செல்வம் முதலியன் எச்சத்தின்பாற்படும்.

அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி கோவில் அருட்செல்வம், பொருட்செல்வம் என்கின்ற எச்சங்களின் சின்னமாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. எச்சமென்பது எஞ்சியிருப்பது. இது யார் விட்டுச் சென்ற எச்சம்? சுமார் கி. பி. 1800 ஆம் ஆண்டளவில் சடையர் என்னும்

திருக்கோணமலை

அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி கோயில் தர்மகர்த்தாவும் முன்னான் திருக்கோணமலைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமாகிய

திருவாளர் ந. இ. இராஜவரோதயம்
அவர்கள்

பண்டார சாது ஒருவர் வைத்து வழிபட்ட வேலையும், இந்தியாவிலிருந்து வந்த சத்தியாசி காசியிலிருந்து கொண்டுவந்த சிவலிங்கத்தையும் திருவருட் செயலால் ஏற்று “எனையாளும் ஈசன் செயல் என்ற நினைப்போடு” சிறு ஆலயம் என்ற ஒன்றை அமைத்து அதில் பிரதிஷ்டை செய்த முருகப்பக்தன் திரு. மு. சண்முகம்பிள்ளை என்பவருடைய எச்சமாய் விளங்குவது இக் கோவில். கி.பி. 1872 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் பத்தாம் திகதி முதன்முதல் மகா கும்பாபிஷேகத்தைச் செய்வித்தார் சண்முகம்பிள்ளையவர்கள். அவருக்குப்பின் அவருடைய மருகர் திரு. அம்பலவாணரும், அதன் பின் அவருடைய மருகர் திரு. நவரெட்டினம் அவர்களும், அதன்பின் அவருடைய முத்த மகன் திரு. ந. இ. இராஜவரோதயம் அவர்களும் ஒருவர்பின் ஒருவர் எச்சமாகத் தொடர்ந்து முத்துக்குமாரசுவாமி கோவிலில் பராபரித்து அதனைச் சைவமக்களுக்கு எச்சமாக்கிவைத்தார்கள். திரு. ந. இ. இராஜவரோதயம் அவர்கள் சிறுவனுயிருந்த காலத்தில் ஆலயத்தைப் பரிபாலிக்க அனுபவம் போதாமையால் அவர் ஆலயப்பொறுப்பை ஏற்கும்வரை யும் அவருடைய மாமனூர் திரு. செ.விங்கரெட்டினம் அவர்கள் ஆலயத்தைப் பரிபாலித்து வந்தார். இவருடைய காலத்திலும் கி.பி. 1932 ஆம் ஆண்டு (06 - 04 - 32) முத்துக்குமாரசுவாமி கோவிலில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

இதன் வீரிவான வரலாற்றை 25 - 04 - 1983 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட முத்துக்குமாரசுவாமி கோவில் மகாகும்பாபிஷேகச் சிறப்பு மலரில் காணக்.

முன்னான், திருக்கோணமலைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகி யேபரியார் திரு. ந. இ. இராஜவரோதயம் அவர்களிடம் அருட்செல்வமும் இருந்தது பொகுட்செல்வமும் இருந்தது. “எனையாளும் ஈசன் செயல்” என்ற நினைப்போடு அருட்செல்வத்தை ஆலய சேவைக்கும். பொருட்செல்வத்தை மக்கள்சேவைக்கும் அப் பெரியார் பயனடூத்தினார்.மக்கள் சேவையால் அவருடைய பொருட்செல்வம் மறைந்தது. ஆலய சேவையால் அருட்செல்வம் அருள்மிகு முத்துக்குமாரசுவாமி கோவல்லாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. “உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்” என்ற உயரிய தத்துவப்படி மேலான தெய்வீக விஷயங்களையே அவர் சிந்தித்துச் செயலாற்றி வாழ்ந்தவர். அவருடைய தூய நினைவுகள் நனவாகி எஞ்சியிருக்கின்றன. இந்த எச்சந்தை மதிப்பீடு செய்து பார்க்கும்போது திரு. ந. இ. இராஜவரோதயம் அவர்கள் தக்காரேன வாழ்ந்த ஆன்மாவாகின்றார். அந்த ஆத்மா சாந்தியடைவதாக. அவருடைய வழித்தோன்றல்கள் இந்தத் தெய்வீகப் பணியை “எனையாளும் ஈசன் செயல்” என்ற நினைப்போடு தொடர்ந்து செய்ய முத்துக்குமரப் பெருமான் அருள்புரிவாராக.

சிந்தனையும் செயலும்

ஒரு மலிநவுடைய சிந்தனை கடந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர் காலமாகிய மூன்று காலங்களிலும் சஞ்சாரம் செய்கின்றது. செயல் நிகழ்காலத்தில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. செயற்பாட்டின் பலன் கடந்தகால எச்சமாயும், எதிர்கால மிச்சமாயும் அமைகின்றது. இன்று அருள்மிகு முத்துக்குமாரசுவாமி கோவிலில் தரிசிப்பவர்கள், கடந்த கால நினைவுகளை ஒருமூற்றேயேனும் சிந்தித்துப் பார்க்காம விருக்க முடியாது. ஒன்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் இந்த ஆலயம் எதிர்காலத்தையும் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றது. சௌகர்யம் கூறும் நால்வகை நெறி களில் சரியை நெறியாகிய தொண்டின் மக்குவும் இவ்வாலயத்தில் பிரதிபலிக்கின்றது.

ஆலயங்கள் இரண்டுவிதமாகப் பரிபாலனம் செய்யப்பட்டு வருவதை அறிவோம். சில ஆலயங்கள் தனிப்பட்ட ஒரு பரம்பரையின் ரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சில ஆலயங்கள் மக்களால் தெரிவி செய்யப்பட்ட பரிபாலன உபகாரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆலய பரிபாலனம் செய்வோர் அடக்கம், ஒடுக்கம், ஒழுக்கம், பணிவு, ஆசாரம், சமயப் பண்பாடு முதலிய அரிய குணங்களுடையவராய்ப் பயபக்தியோடு பரிபாலனம் செய்வதே சாலங்கும் சிறந்தாகும். இத்தகைய நிர்வாகத்தினால் ஆலயம் சிறப்படைகின்றது. வழிபாடு செய்யும் அடியார்கள் திருப்தியடைவார்கள். தொன்று செய்யப் பஸர் முன்வருவார்கள். இறைவனுடைய திருவருளும் இந்தகைய ஆலையங்களில் பிரகாசிக்கின்றது. இத்தகைய மேன்மையை இன்று நாம் திருக்கோணமலை அருள்மிகு முத்துக்குமாரசுவாமி கோவிலிலும் காணகின்றோம். இதற்கு காரண கர்த்தாக்களாயிருந்தவர்களும், இருப்பவர்களும் வரலாற்றுச் சான்றேர்களாக மதிக்கப்படவேண்டியவர்களாவர்.

திருவாளர் மு. சண்முகம்பிள்ளை அவர்களும், திரு. அம்பலவாளர் அவர்களும், திரு. நவரெந்தினம் அவர்களும், திரு. செலிங்கரெட்டினம் அவர்களும், திரு. ந. இ. இராஜவரோதயம் அவர்களும் விட்டுச் சென்ற சரியைத் தொண்டினை இன்று பரம்பரை உரிமைக்கு உரியவரான திரு. இ. ஸ்ரீதரன் அவர்களின் விருப்பப்படி அவருடைய மாமன்றாயிய திரு. சி. விவானந்தம் அவர்கள் தொடர்ந்து செய்து

திருவாளர் இ. ஸ்ரீதரன் அவர்கள்

தர்மகர்த்தா

அருள்மிகு முத்துக்குமாரசுவாமி கோயில்

திருக்கோணமலை

திரு. ந. இ. இராஜவரோதயம் அவர்களுடைய முத்துபுதல்வரா சிய திருவாளர் இ. ஸ்ரீதரன் அவர்கள் இப்போது அருள்மிகு முத்துக்குமாரசுவாமி தேவஸ்தான தர்மகர்த்தாவாக இருந்துவருகிறார். தமது முன்னேர்கள் “எனையானும் சசன் செயல்” என்ற நம்பிக்கையோடு செய்துவந்த தர்ம கைங்கரியங்களையும், தொண்டுகளையும் தொடர்ந்து சிறப்பாக நடத்தவேண்டுமென்பது அவருடைய விருப்பம். ஆழமான சமுத்திரத்தின் அடியில் வாழும் முத்துச் சிப்பியானது தனது வயிற்றிலுள் முத்தை அழகாக உருவாக்குவதுபோல திரு. இ. ஸ்ரீதரன் அவர்கள் அமைதியாகவும், அடக்கமாகவும் வாழ்ந்து முத்துக்குமாரசுவாமி கோயிலை அழகாகவும். தெய்வீகத் தலமாகவும் அமைக்கவேண்டுமென்ற நன்நோக்கத்தினால் அனுபவம் மிகுந்த தனது மாமன்றாயிய திரு. சி. விவானந்தம் அவர்களிடம் முழுப்பொறுப்பையும் கொடுத்து அவரை முத்துக்குமாரசுவாமி கோயில் முகாமையாளராக்கி “எனையானும் சசன் செயல்” என்ற நினைப்போடு ஆலயத்திருப்பணிகளை நிறைவேற்றி வருவின்றார். இவருடைய பாரம்பரியத் தெய்வீகத் திருப்பணிகள் இடையீடின்றித் தொடர்ந்து நடைபெறவும் அத்திருப்பணிகள் சௌகர்யப் பெருமக்குத்துப் பெரிதும் பயன்படவும் முத்துக்குமரப் பெருமான் திருவருள் பாலிப்பாராக.

— கொண்டிருக்கின்றார். ஐந்து நல்லமுறையாக மெதுவாக நடைபெற்று, வந்த திருத்தொன்டு இப்போது விரைந்து முன்னேறிக் கொண்டிருப்பதை யாவரும் அறிவர்.

“ என்னிற் துணிக் கரும் துணித்தபின் எண்ணுவ மென்பது இருக்கு ” .

என்னும் வள்ளுவரின் குரல் திரு. சிவானந்தம் அவர்களின் காதி ஒன்றையிடாது ஒனித்துக் கொண்டிருந்தது போலும், இதனால் 1963 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் முத்துக்குமாரசவாமி கோவில் திருப்பணைகளை ஒன்றுக்குப் பலமுறை எண்ணிச் செய்ப்படத் தொடர்விட்டார்.

“ எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துவர் எண்ணியர் தின்னியராகப் பெறின் ”

என்ற திருவள்ளுவர் வாக்கு, திரு. சிவானந்தம் அவர்களுக்கு உதுக்கியையும், வைதரியத்தையும், நம்பிக்கையையும் ஊட்டிவிட்டது.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் நடைபெற்றபோது திருக்கோயமலை போர்க்களமாக்கப்பட்டது. அப்போது மக்களெல்லாம் திருக்கோணமலையை விட்டு ஒடு வேறு வேறு இடங்களில் தஞ்சம்புகுந்து விட்டார்கள். ஆலயங்களில் நித்திய, நையித்திய பூஜைகள் நடைபெற தொழிந்தன. எனினும் முத்துக்குமாரசவாமி கோவிலில் பூஜைகள் நடைபெற திரு. சிவானந்தம் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். ஒரு சில ஆலயங்களிலிருந்த சிவாச்சாரியப் பெறுமக்களால் இங்கு பூஜை நடைபெற்று வந்தது. சிவானந்தம் அவர்கள் ஆலயத் திருப்பணிகளையும் செய்யத் தீர்மானித்திருந்தார். இவருடைய விடா முயற்சியினாலும் தனிவினாலும், சௌபாபு பெருமக்கள் கைகொடுத்துதல முன்வந்ததாலும், திருமதி.சிவக்கோதநாயகி இராஜவரோதயம் அவர்களுடைய ஆக்கத்தினாலும் அடியார்கள், அன்பர்கள், தொண்டர்களின் ஆதரவினாலும், அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமியின் திருவருட்பலத்தாலும், 25 - 04 - 1983 ஆம் ஆண்டு திருப்பணைகளை நிறைவேற்றி மகாகும்பாபிஷேகத்தை நடத்தி வைத்தார். பிள்ளையார், தண்டாணி, நவக்கிரகங்கள், சண்டேஸ்வரர் முதலிய பரிவார மூர்த்திகளுக்குப் புதிய கோயில்கள் எடுத்து, ஓவருடைய விடாமுயற்சியால் பாரிய திருப்பணைகளை நிறைவேற்றப்பட்டன என்னித் துணிந்தார். அவர் எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்தினார். இவைகள் அன்னாருடைய கடந்த கால நினைவுகளின் செயற்பாட்டுப் பிரசிபலங்கள்.

எதிர்காலத் திருப்பணிகளுக்கு நீண்ட துரத்திற்குச் சிந்தனையைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். “வேண்டத்தக்கது அறிவோய் நீ வேண்ட முழுதும் தருவோய்ந்” என்று முத்துக்குமரனை வேண்டிக் கொண்டு கேர்ப்புர மண்டபத்தை உறுதியான், நிரந்தரமான், அழகான மண்டபமாகக் கட்டி நிறைவேற்றியுள்ளார். அங்பர்கள் அவித்த உபயமாக வள்ளி, தெய்வயானை சமேத சண்முகப் பெருமானை பஞ்ச லோகத்தில் ஏழுந்தகுளி மூர்த்தியாக வடித்தெடுத்து, அப்பெருமானைப் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு அழகிய ஆலயமும் அமைத்து பிரதிஷ்டை மகாகும்பாபிஷேகத்தை நிறைவேற்றியுள்ளார். திருக்கோவிற் திருத் தொண்டின் நினைவோடு இயற்கை எய்திய திரு. ந. இ இராஜவரோதயம் அவர்களுக்கும் நினைவாலயம் எடுத்துள்ளார். தேர்த்திருப்பணியும், தீர்த்தக்கேளித் திருப்புணியும், தேர்ச்சாலீஸயையும் அமைக்கத் திட்டமிட்டுள்ளார். வெளிவிதியைச் சீர்செய்தல் வாகனசாலை சிவாச்சாரியர்கள் தங்குவதற்குத் தற்காலிக வழிநிடம் முதலீய பாரிய செயற்றிட்டங்களை ஆரம்பித்திருக்கிறார். “என்னிய நான் எண்ணியவாறு எனக்கருணும் தெய்வம்” என்ற நம்பிக்கையோடு திருத் தொண்டுகள் தொடருகின்றன. தீழுமத்துக்குமாரசுவாமி தோன்றுத் துணையாய் நின்று இத்திருப்பணிகளை நிறைவேற்றி வைப்பாராக.

இங்கு ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகின்றேன். “தர்மம் தலை காக்கும்” என்பது பழமொழி. நமது முன்னோர்கள் ஆலயங்களுக்குத் தர்மசாதனங்கள் எழுதியுள்ளார்கள். திருக்கோணமலையில் வாழ்ந்த நமது முன்னோர்களுக்குத் தர்மத்தில் பிழூரண நம்பிக்கை இருந்திருக்கிறது. அருள்மிகு முத்துக்குமாரசுவாமி கோவிலிப் பராமரித்துவத்து தர்மகூத்தாக்களும், சைவப் பெருமக்களும் தர்மம் தலைகாக்கும் என்று நம்பி இவ்வாலயத்திற்குப் பல தர்மசாதனங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தர்மச் சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயை ஆலயத் திருப்பணிகளுக்கும், பராமரிப்புக்கும் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பது சுவர்களுடைய விருப்பம். முன்னோர்களின் அபிஸாக்களை நிறைவேற்றுவதற்குக் கோவிற் காணிகளைப் பயன்படுத்துகின்றவர்கள் ஒத்துழையுக்க முன்னரவேண்டுமென்று அன்புடன் வேண்டுகின்றேன். எதிர்காலத் திருப்பணிகளை இவிது நிறைவேற்றுவதற்காகக் கோவில் தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு உரிய வரிப்பணத்தை, கால, தேச, வர்த்தமானங்களுக்கேற்ப கொடுத்துதவவேண்டியது அவர்களின் நலையாய கடனாகும். சிரும் திருவும் பொயிய அருள்மிகு முத்துக்குமாரசுவாமி கோவிலை யாவரும் போற்றும் வண்ணம் திருப்பணிகளாற் சிறக்கச் செய்யும் திரு. சி. சிவானந்தம் அவர்களுக்குப் பரிழூரண ஒத்துழையைக் கொடுக்க வேண்டும். அவருக்குப் பூரண சுக்தத்தை யும்; நீண்ட ஆயுளையும் நல்கும்படி இறைவனைப் பிரார்த்திகளின்ரூம்.

அருள்மிகு முத்துக்குமாரசுவாமி கோவில் முர்த்திகள்

பிள்ளையார்

“பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன் ரண அற்புதமலர் தலைக்கணிவோமே.”

என்று கூறுகின்றார் ஒள்வையார். எண்சான் சடம்புக்குச் சிரசே பிரதானம் என்பார்கள். ஜவகை அறிவையும் தரவால் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செனியாகிய ஜந்து பொறி களும் தலையில்தான் இருக்கின்றன இதனால்தான் தலை பிராதான மாயிற்று. இந்தத் தலையில் பிரணவப்பொருளாகிய பிள்ளையாருடைய பாதமாகிய மலரைச் சூடிக் கொள்வோம் என்று கூறினார் தமிழ் முதாட்டியாகிய ஒள்வையார்.

பிரணவம் என்பது ஒங்காரம். ஆங்காரம் நீங்கிய இடத்தில் ஓங்காரம் ஓங்கிக்கும் என்பார்கள் நூனி என். பிரணவம் சால அண்டங்களின்றும் அவற்றில் இருள்ள சுகல ஜீவராசிகளின் தும் தோற்றத்துக்கு மூலகாரணமாயிருக்கின்றது. பிரணவப் பொருளாகிய ஜங்கரனும் முழுமுதற் கடவுளாக விளக்குகின்றார். ஒங்காரத்துள்ளே உதிக்கும் பராப்பெருளாயிருப்பவர் பிள்ளையார் ஒங்காரசொருபியாயிருப்பவர் பிள்ளையார். எந்த வித்தையாயினும் கற்றத் தொடக்குவதற்கு முன்பு பிள்ளையாரை வழிபட்டே ஆரம்பிக்கின்றோம். காரியதித்தி, புத்திக்கூர்மை, நேகபலம், அங்குள்ளம், கருணைப் பெருக்கம் இவற்றுக்கெல்லாம் மூலாதாரமாயிருப்பவர், பிள்ளையார். “சக்கிலாம் பரதரம்” என்று தொடக்கும் தியான கலோகத்தைச் சொல்லிப் பிள்ளையாரை வணங்கிக் கொண்ட பின்னர்தான் மற்ற எந்த மூர்த்திக்கும் பூஜையிபாட்டைச் செய்வார்கள். பிள்ளையாரை மூலமூர்த்தியாக்கொண்டு அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்களைத்தவிர, ஆஸம்

முறைப் படியமைந்த ஏனைய ஆலயங்களில் மகோற்சவத்தின் போது பிள்ளையாருக்கு மூன்று இடங்களில் வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. கற்பக்கிரகத்துக்குத் தென்மேற்கில் மூலவருக்குரிய கணபதி மாகாண பதியென்றும், கொடிஸ்தம்பத்தடியிலிருக்கும் கணபதி மூலாதாரக் கணபதியென்றும், யாகசாலையில் கும்பத்துடன் வைக்கப்படும் கணபதி (கோமயம், மஞ்சள்மாலினுலானது) கும்பகணபதியென்றும், போற்றப்பட்டு வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. விதிவிலக்குகளும் உண்டு. அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி கோவில் வடக்கு நோக்கிய ஆலயமாதலால் கற்பக்கிரகத்துக்குத் தென்கிழக்கில் மகாகணபதிக்கு ஆலயம் அமைந்திருக்கின்றது.

பிள்ளையாருடைய அமைப்பு நெஞ்சைவிட்டு நீங்காத அற்புத மான அமைப்பு; ஆணைமுகம், ஐந்துகரம், மூன்றுவிழி, தொங்குகின்ற வாய், தொந்திவயிறு, ஒற்றைக்கொம்பு இவையெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்த ஆணையறகுள்ள அற்புத வடிவத்தான் பிள்ளையார்.

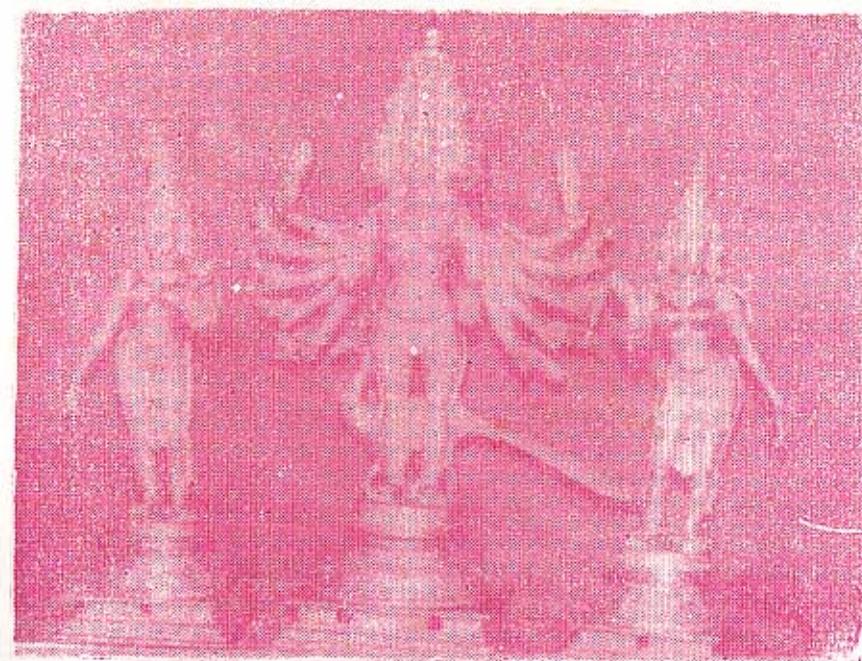
வானவரும் மன்னவரும் வாழ மறை வாழ
பான்னமைத்து செய்தமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞாமதம் ஐந்துகரம் மூன்றுவிழி நால்வாய்
ஆணைமுகனைப் பரவி அஞ்சளி செய்கிறபாம்.

என்பது அந்த அற்புத வடிவத்தைத் துதிக்கும் துதிப்பாடல் நம்பியாண்டர் நம்பிக்கு ஞானத்தை அருளிய கடவுளாய், ஓவைவ யாருக்கு அருள்புரிந்து மோட்சமளித்த கடவுளாய், தந்தைரதம் அச்சிலுத்த கடவுளாய் இருப்பவர் பிள்ளையார் அவற்றைய அருள் வரலாறு சொல்லில் அடங்காதது “அன்னையும் பிதாவும் முன்னால் தெய்வம்” என்பதை உலகுக்கு அறிவுறுத்திய பிள்ளையாரை வழி பட்டுப் போருள்பெறுகோமாக

திருக்கோணமலை

அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி

தேவஸ்தானம்

சுண்டுக் குருத்து

மூலமுர்த்தி

கர்ப்பக்கிரகத்தில் பி ர தி ஸ் டெ செய்யப்பட்டிருக்கும் திருவுநூல்வதை மூலவர். அஸ்வது மூலமுர்த்தி என்று கூறுவர். மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் மூர்த்தியின் நாமமே ஆலயப் பெயராக அமைவது மரபு. விதிவிலக்குகளும் உண்டு. 'சிவஸ்தலங்களில் மாத்திரம் மூலஸ்தானத்தில் சிவவிங்கம்' பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. திருக்கோணமலை அருள்மிகு முந்துக்குமாரசவாமி கோவிலிலும், அதன் மூலவரும் தனித்துவமான அமைப்பை உடையதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆலயம் வடக்கு முகமாக அமைந்திருக்கின்றது. மூலவர் சிவனும், முருகனும் சேர்ந்த அற்புதப் பிரதிஷ்டையாக அமைந்திருக்கின்றது அவ்வாறு அமைந்ததற்குரிய ஆதி வரலாற்றை 25 - 04 - 1983 இல் வெளியிடப்பட்ட அருள்மிகு முந்துக்குமாரசவாமி கோவில் மகா கும்பாமிழேகச் சிறப்புமலரில் காணக.

மூலஸ்தானத்தில் சிவவிங்கமும், வேலூம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. தங்கத்தினுள்ள அந்த வேல் அந்தத் தலத்திலேயே நிலத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. சிவவிங்கம் காசியிலிருந்து ஒரு சாது வினால் கொண்டுவரப்பட்டது. இவைகள் இரண்டையும் ஒன்று கட்டப் பிரதிஷ்டை செய்வதற்குத் தெய்வவாக்குக் கிடைத்திருந்தது. சால் திரமும் அதற்கு அனுசரணையாகச் சார்ந்துள்ளனரது. இதனால் சமார்

நூற்றியெண்பது வருடங்களாக மூலவர் இப்படியேதானிருந்து அடிப்படையில்கூட அருள்பாளித்து வருகிறோம்.

ஆதவின் நமது சக்தி அறுமுகன் அவனும் யாழும்.

பேதக மன்றால் நம்போற் பிரிவிலென் யாண்டும் நின்றால் ஏதமிலு குடிவில் பொஷ்வான் யாவையும் உணர்ந்தான் சிரும் போதழும் அழிவில் விடும் போற்றினர்க்கு அருளவல்லான்.
(கந்தபுராணம்)

விவென் வேறு முருகன் வேறல்ல. சிவமும் அதனுடைய தாசான் மிய சக்தியாகிய பராசக்தியும் திருவருட செயலால் முருகனுக அவதரித்தது. இதன் விளிவான் விளக்கத்தை இந்தாவில் சண்முகமூர்த்தி என்ற விடயத்திற் காண்க.

ஈசனே அவனுடலால் மத்தீஸ் யாயினங்காண்
அசிலா அவனருமாத் துண்மையா வறிந்
பேசில் ஆங்கவன் பரானேடி பேதனன்லன்
தெவாவகன் மணியிடைக் கதிர்வரு திறம்போல்.
(கந்தபுராணம்)

மனியும் அதன் ஒளியும்போல் பிரிப்பின்றி நிற்பது விவனும் முருகனும். இறைவனுடைய திருவிளையாட்டினால் அவனுடைய சக்தி முழுமீதாக அறுமுகனுக உற்பதித்தது. ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் விவனும், குமரனும் வேறல்ல என்பதை அறியலாம். இந்தத் தத்துவத் துக்கு ஒப்ப அமைந்திருப்பவர்தான். முத்துக்குமாரசவாமி கோவில் மூலவர். இந்த மூலமூர்த்தியை வழிபடுவதனால் பராசக்தி சமேதரான விவெப்பூரமானை வழிபட்ட பலனும், முருகனை வழிபட்ட பலனும் ஒரே சமயத்திற் கிடைக்கின்றது.

சண்முக மூர்த்தி

இந்திரன் முதலான தேவர்களையும், முவிவர்களையும் அடிமையாக்கிக் கொடிய தண்டலைகளால் வருத்தினார்கள் குரான் முதலான அகரர்கள். இவர்களின் கொடுமைகளுக்கு அஞ்சிய பிரம்மா, விழ்ணு முதலியவர்கள் விவெப்பூரமானைச் சர்வஷட்டந்து முறையிட்டார்கள். துஷ்டநிக்கிரக் சிஷ்டபைபிராலையும் செய்யும் விவெப்பூரமான், தேவர் களுக்கு இருங்கி அசரர்களை அழிக்க சண்முகப்பெருமானைத் தோற் வித்தார். விவெப்பூரமானுடைய நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து புறப்பட்ட தீப்பொறிகள் ஆறும் சரவணப் பொய்கையிற் சேர்க்கப்பட்டு, அவைகள் ஆறு குழந்தைகளாக அவதரித்தன. ஆறு குழந்தைகளையும் உமாதேவியானவர் அன்போடு அனைத்தொடு ஆறுமுகங்களும் பன்னிரு கரங்களும் கொண்ட ஒர் அழிய திருமேனியோடு காட்சியளித்தார் முருகப்பெருமான்.

அருவமும் உருவமாகி அனுதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றூய் பிரம்மாய் நின்ற சோதிப் பிளம்பதோர் மேனியாகிக் கருணைகள் முகங்களாறும் கரங்கள் பண்ணிரண்டும் கொண்டே ஒரு திரு முருகன்வந்து ஆங்கு உதித்தனா உலகமுய்ய.

உகத்தை உய்விக்கவந்த பெருமான் ஆறுமுகசவாமியாகிய சண்முகப்பெருமான். ஆறு திருமுகங்களும், வேல், அட்ட, வாள், சக்கரம், பாசம், அபயம் என்பன பொருந்திய வந்திருக்கரங்கள் ஆறும், வச்சிரம், வில், கேடயம், துவசம், அங்குசம், வரதம் என்பன அமைந்த இடத் திருக்கரங்கள் ஆறும், மயில்வாகனமும், வள்ளியம்மை, தெய்வானை அம்மையார் என்ற இருசக்கிகளும் முறையே வலப்பக்கமும், இடப்பக்கமும் வீற்றிருக்கக் கட்டமுகுத் தெய்வமாய் விளங்கும் மூர்த்தியே சண்முகமூர்த்தியாகும். இது சோடச மகாமூர்த்தங்களுள் ஒன்று.

சர்வலோக நாயகனுகிய பரமேஸ்வரனுக்குரிய ஆதிசக்தி, இச்சார்த்தி, சிரியாசக்தி, பராசக்தி, ஞானசக்தி, குடிலாசக்தியாகிய ஆறு சக்திகளும் சண்முகப் பெருமானுக்கு ஆறு திருமுகங்களாயின் என்றும், ஈசானம், தத்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்னும் ஈஸ்வரவளின் திருமுகங்கள் ஜந்துடன் தேவியின் திருமுகமொன்றும் சேர்ந்து ஆறு திருமுகங்களாயின் என்றும், ஆஸ்வரி

ஷம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம், ஆகிய * கணக் களாலும் திருமூகங்களாயிற்று என்றும், இவ்வாறு பலவேறு தத்துவங்களை விளக்குவது சண்முகரூர்த்தம்.

சண்முகரூர்த்தியின் ஒருத்திருமூகம் குரபன்மன் முதலான அசர்க்கை மெல்லாம் தடின்ததற்கானிற்கும் ஒருத்திருமூகம் ஆன்மாக்களின் வினாக்களைப் போக்கிப் பேரின்பத்தை அளிக்கும். ஒருத்திருமூகம், வேதங்களையும், சிவாகமக்களையும் அருளிப் போகித்துதிற்கும். ஒருமூகம், மலைக்குளை நீக்கி ஒளிமயமாய் விளங்கும். ஒருமூகம், வள்ளி. தெய்வானை அம்மையார்களுக்கு மோகத்தை அருஙும். ஒருத்திருமூகம் தன் ணடியார்களுக்கு வேண்டிய வரங்களை அருங்விடுவதும் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

நக்கேதேவர் அருளிய திருமூருகாற்றுப் படையிலே ஒரு மூகம், இருள் செறிந்த உலகம் குறைவின்றி விளங்கும்படி பல கிரணங்களையும் தோற்றுவிக்கும் ஒருமூகம் அன்புடன் துதித்து வழிபடும் அடியவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களை அருஙும். ஒருமூகம் அந்தனர் வேள்வினையக் காத்தருணும். ஒருமூகம், வேத சிவாகமக்களை முனிவர் மகிழும்படி உணர்த்திச் சுந்திரனைப்போலப் பிரகாசித்திருக்கும் ஒரு மூகம், கொடிய அசர்க்களையல்லாம் சமீத்தருணும். ஒருத்திருமூகம் வள்ளியம்யையாருடன் இடையிடையே மகிழ்ச்சியைப் பெற அருந்தி விளங்கும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு சண்முகப்பெருமானுடைய திருமூகங்கள் ஆறிலுக்கும் பலவேறு தத்துவக் கருத்துக்கள் பலவேறு தூல்சளிலும் சால்திரங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. குரைச்சங்காரம் செய்வதற்காக அவதாரங் செய்த சண்முகப்பெருமானுடைய வரலாறுகளை விளக்கமாகக் கூறுவது கந்தபுராணம். கந்தசஸ்திவிரதகாலங்களில் ஆலயங்களில் குரன்வதைப்படலம் படிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

அருள்மிகு முத்துக்குழாரவாயி கோவிலில் வண்ணி, தெய்வானை சமேதரான சண்முகப்பெருமானுக்கு சிழக்கு மூகமாயமைந்த தனிக் கோவில் அமைக்கப்பட்டுச் சிறப்பான பூஶை வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

பண்ணிரு கரத்தர்ய் போற்றி பசும்பொன்மா மயிலாய் போற்றி முன்னிய கருணை ஆறு மூகப்பரம் பொருளே போற்றி கண்ணியர் இருவர் நீங்காக் கருணை வாரிதியே போற்றி என்னிரு கண்ணே கண்ணுள் இருக்கு மாமணியே தேவறி.

ஸ்தம்ப கணபதி

கொடில்தம்பத்தினாடியில் ஒரு பின்னையார் எழுந்தருளியிருந்து அருள்பாலிப்பதை ஆலயங்களில் காண்கின்றோம். இவரை ஸ்தம்பப் பின்னையார் அல்லது ஸ்தம்ப கணபதி என்று கூறுவார்கள். கோபுரவாசலைக் கடத்து ஆலயத்துட் பிரவேசிக்கும்போது முதலில் நமக்கு அருட்காட்சியளிப்பவர் ஸ்தம்பகணபதி. அவரைத் தரிசித்து வழிபட்ட பின்னரே மூல மூர்த்தியையும், ஏணை மூர்த்திகளையும் வழிபடுவது உத்தமமெனச் சால்திரங்கள் கூறுகின்றன.

ஆலயங்களிலுள்ள கொடில்தம்பத்தைப்பற்றி ஆகமசாஸ்திரங்கள் பலவேறுதத்துவக் கருத்துக்களைக் கூறுகின்றதென இந்தாவில் நவசந்திவழிப்பாடுபற்றிக் கூறும்போது கொடில்தம்ப தத்துவம்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். ஸ்தம்பகணபதியோடு சம்பந்தப்பட்ட மற்றொரு தத்துவ விளக்கம் இங்கு கூறப்படுகிறது. மனிதனுடைய சரீர அமைப்பையும், ஆலய நிர்மாண அமைப்பையும் ஒன்றுபடுத்தி திருமந்திரத் தில் விளக்கிக் கூறப்படுகின்றது.

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளற் பிரானூர்க்கு வாய் கோபுரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குக் செவன் சிவவிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே. (திருமத்திரம்)

மனிதனுடைய உள்ளம் இறைவன் அமர்ந்திருக்கும் சிறந்த கோயில். உடம்பு ஆலயம். பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஒதும் வாய் கோபுர வாசல். புலன்கள் ஜூந்தும் அழகிய மணிவிளக்குகள். இந்தத்தத்து வத்தை உணர்ந்தவர்களுடைய செவன் சிவவிங்கம் என்பது திருமூலுடைய விளக்கம். ‘காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக’ என்று திருதாவுக்கரசரும் மனித சரிரத்தைக் கோயிலுக்கு ஒப்பாகக் கூறுகிறார்.

ஆலய நிர்மாணம் கார்ப்பக்கிரகத்தில் ஆரம்பித்து ராஜகோபுரத்தில் நிறைவெய்துகிறது. இவற்றுக்கு இடையில் அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், ஸ்தம்ப மண்டபம், தரிசன மண்டபம் எனப் பல மண்டபங்கள் அமைகின்றன. மனித சரீரம் சிரசிலே ஆரம்பித்துப் பாதங்களில் நிறைவெய்துவின்றது. இவற்றுக்கிடையே புருவம், கண்டம் மார்பு, வயிறு, குயம், குதம் முதலிய பல பிரதானமான ஸ்தா ணங்கள் அமைகின்றன. யோக சாஸ்திரத்தில் கூறப்படுகின்ற ஆதார சக்கரங்களில் சக்ஸ்ராரம் சிரசிலுப், ஆஞ்சஞ், விசுத்தி, அத்தகம், மணிப்பூரகம், சுவாதிட்டாரம், மூலாதானம் எனப்படும் ஆதாரங்கள் ஆறும் முறையே எனைய இடங்களிலும் அமைவதாகக் கூறப்படுகின்றது. மூலாதாரத்தில் அதிகார மூர்த்தியாக இருப்பவர் ஸ்தம்ப கண்பதி. மூலாதார கண்பதி என்றும் சொல்வர். கொடில்ஸ்தம்பம், கொடிச்சிலி, தர்ப்பகப் கயிறு என்பனவற்றை முறையே கழுமுனை, இடக்கலி, பிங்கலி நாடிகளாகப் பாலனை செய்து மூலாதார சக்தியை மூலாதார கண்பதியின் அருளால் ஆறு ஆதாரங்கள் வழியாக எழுச் செய்து சக்ஸ்ராரத்தில் சிவசக்தியோடு இரண்டறக் கலக்கச்செய்ய அனுக்கிரகஞ் செய்யவர் ஸ்தம்பகணபதியாதலால் அருளுக்கும், மெய்ப் பொருளுக்கும் அனுக்கிரகம் செய்யும்படி அவரை வேண்டி வழிபடுவாமாக.

திகட சக்கரச் செம்முகமைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர விஞ்மணியாவதற
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

மழுரமும்

பலிபீடமும்

திருக்கயிலாயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பார்வதி, பரமேஸ்வர ஜெத் தபிகிக்கச் செல்லும் பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலானவர்களும், தேவர்கள், முனிவர்கள் யாவராயினும் நந்தியெம்பெருமானுடைய அனுமதிபெற்றே செல்லவேண்டும் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. அதிகார மூர்த்தியாகிய நந்தியெம்பெருமான் சிவசந்தியில் காவலாக இருப்பார். இதற்கு அடையாளமாக சிவன்கோயில்களில் பலிபீடத்துக்கு முன்னே நந்தி பிரதிஷ்டை செய்யப்படுகின்றது. சிவ அங்கு ஊர்தியாக இருப்பவரும் அவர்தான். இவ்வாரே பிள்ளையார் கோயிலில் மூச்சிக்கழும், அம்பாள் கோயிலில் சிங்கழும், விஷ்ணுகோயிலில் கருடாழ்வாழும், முருகன் கோவிலில் மழுரமும் (மயில்) பிரதிஷ்டை செய்யப்படுகின்றது.

‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’ என்று கூறுகின்றது திருமத்திரம். இறைவன் ஒருவன்தான். பல கடவுள்கள் இல்லை. ஆயினும் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான் அருளாடல் புரியும்போது பல்வேறு மூர்த்தங்களைக் கொண்டிருஞ்வார். அவர் முருகப் பெருமானுக அவதாரம் செய்தார். ஒவ்வொரு மூர்த்தங்களுக்கும் ஒவ்வொரு ஊர்திகள் அமைகின்றன. முருகனுடைய சிறப்பு ஊர்தி மயில். அவர் மயிலை வாகனமாகக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் நாரதமுஹிவர் செய்த மாபெரும் யாகத்திலிருந்து ஓர் ஆட்டுக்கடா தோன்றியது. அந்தக்கடா தேவர்களையும், முனிவர்களையும் தாக்கத்தொடங்கிடது. தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அந்த ஆட்டுக்கடாவின் கொட்டத்தை அடக்கி அதனைத் தனது காகனமாக ஏற்றுக்கொண்டார். சிவபெருமானுல் அனுக்கிரகம் செய்யப்பட்ட முருகனுடைய சொந்த வாகனம் மயில். பாலமுருகன் மயிலுர்தியில் ஏறித்தான் சகல புவனங்களையும் கணப்பொழுதிற் சுற்றி வந்தாரெனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. குரபன்மன் சக்கரவாகப் பறவையாக உருவெடுத்து மாயப் போர் புரிந்தபொழுது இந்திரனுகிய மயிலில் ஏறிச்சென்று போர் புரிந்ததையும், சூரபன்மன் செய்த நவப்பயனால் அவன் வேண்டிக் கொண்டபடி. குரங்கிய மயிலில் ஏறி எம்மைச் சுமக்குதியென முருகன்

அருள்புரிந்ததையும் கந்தபுராணம் கூறுவின்றது. எனவே எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் முருகப்பெருமானுக்கு மழுரம்தான் ஊர்தியும் அதிகாரமுந்தியுமாக அமைகின்றது. எனவே மழுரத்தை வழிபட்டு அவருடைய அனுமதி பெற்று முருகப்பெருமானை வணங்கித் திருவருளைப் பெறுவோமாக.

மூலாதார சண்பதிக்கும் மழுரத்திற்கும் நடுவில் பலிபீடம் இருக்கிறது. கருவறையில் இருக்கும் மூலவரை வழிபடவும், அருளைப் பெறவும் மழுரம் அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும். சிவன் கோயிலில் நந்தியிடமும், அம்பாள் கோயிலில் சிங்கத்திடமும், பிள்ளையார் கோயிலில் முக்கிரிடமும், விஷ்ணுகோயிலில் கருடாழ்வாரிடமும், அனுமதியும் அனுக்கிரகமும் பெற்று மூலமூர்த்தியை வழிபட நம்மைத் தயாராக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்பது புராணங்களும் சாத்திரங்களும் கூறும் தத்துவங்கள். நம்மைத் தயாராக்கிக் கொள்வது என்னன்று? உடற்சுத்தத்துடன் ஆசார அனுஷ்டானங்கள் உடையவர்களாய்மட்டும் இருந்தாற் போதாது. உள்ளத்தைச் சுத்திசெய்து கொண்டு தான் அனுமதி கேட்கவேண்டும். நமது உள்ளத்தினுள்ளே மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் காமம், குரோதம், லோபம், மதம், மோகம், மாற்சரியம் ஆகிய தீயகுணங்களையும் அகங்காரம், ஆசைகள் அனைத்தையும் பலிபீடத்தில் பஸிகொடுத்துவிட்டு சுத்தான் மாக்களாகி மழுரத்தினிடம் அனுமதி பெற்று முருகப்பெருமானை வழிபட்டு அருள்பெறவேண்டுமென்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. சாதிக்கவேண்டியது நமது கடமையாகும். அதிலாரமுர்த்தி மூலமூர்த்தியைச் சுதா தியானித்துக்கொண்டிருப்பதால்தான் பலிபீடத்திற்கும் மூலவருக்கும் குறுக்கே போகக்கூடாதென்பார்கள். தொழும்பாளர்களுக்கு விதிவிலக்குண்டு.

தண்டபாணி

பாளி என்பது கை. தண்டபாணி கையில் ஏந்திய மூர்த்தியைத் தண்டபாணி என்கின்றோம். பன்னிரு திருக்கரங்களிலும் பல வேறு ஆயுதங்களையேந்திய ஆறுமுகப்பெருமானுக்குச் சிறப்பாகக் கூறப்படும். வேவாடு தழும் கையிலிருக்க, அவற்றையெல்லாம் கயிலையங்கிரி யில் தனது தந்தை தாயாராகிய சிவன், பார்வதி முன்னிலையில் வீசி யெற்றுவிட்டுக் கோவன ஆண்டியாகக் கையிலில் தண்டை ஏந்தித் தேவகிரிக்கு (பழனி) வந்துவிட்டார் முருகப்பெருமான் என்பது புராணவரலாறு.

சிவபெருமானுடைய கையிலிருந்த ஒரு மாதுளங்களியைப் பெறுவதற்காகப் பிள்ளையாருக்கும் முருகப்பெருமானுக்குமிடையில் ஒரு போட்டி நடைபெற்றது. சகல உலகங்களையும் சுற்றிக்கொண்டு யார் முதலில் வருகிறாரோ அவருக்கே இந்த மாதுளங்களி உரியது என்று கூறிப் போட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முருகப்பெருமான் விரைந்து சென்றும் மயிலின்மீதேதான் சகல புவனங்களையும் ஒரு சண்ப்பொழுதில் சுற்றிவந்தார். சகல புவனங்களும் தந்தை, தாயாருக்குள் அடக்கம் என உணர்ந்த பிள்ளையார் தாய், தந்தையை ஒரு நொடிப்பொழுதில் சுற்றிவந்து மாதுளங்களியைப் பெற்றுக்கொண்டார். மாதுளங்களி விநாயகருடைய கையிலிருப்பதைக் கண்ட முருகன் சினங்கொண்டு சகல ஆடையளிக்களையும், ஆயுதங்களையும் துறந்து தண்டாயுதபாணியாய் கோவன ஆண்டியாய் தேவகிரிக்கு வந்துவிட்டார். இந்தப் போட்டி, மினால், சகல புவனங்களாயும், சகல சேவராசிகளாயும் வியாபித்தி ரூபது சிவசக்தி என்பதை உணர்த்தினார் முருகன். சகல புவனங்களும், சேவராசிகளும் விவசக்திக்குள் அடக்கம் என்பதை உணர்த்தினார் பிள்ளையார். இந்தத் தத்துவத்தை உணர்த்துவதே இப்புராண வரலாறு, இவர்களை வழிபடும்போது இந்தத் தத்துவம் நமது நெஞ்சில் நீணவக்கு வரவேண்டும்.

தேவகிரியில் தண்டபாணித் தெய்வமாயிருந்து அருள் பாலிப்பதை அறிந்து சிவபெருமானும், உமாதேவியாரும் தேவகிரிக்கு வந்தார்கள்.

பாலமுருகனைக் கண்டார்கள், உமாதேவியார் முருகனை அன்போடு அழித்து,

கந்தர் வருக உலகமெல்லாம் கணத்திற் புடைபோய். வந்தவொரு
காரேவருகு மாதுளநற் கவிக்குப் பிரிந்தோய் வருக வருக
எந்தாய் வருக வேள்வருக இவியோய் வருக எவ்விர்க்கும்
எந்தல் வருக தஷ்டர ஏறேவருக நங்கள் திரு
மைந்தா வருக சிவகிரிநேர் வாழ்வே வருக இன்பமுள
மனியே அனியே வருக நலம் வந்தாய் வருக அருள்சரக்கும்
சிந்தே வருக ஆவின்ஸ்குடியிற் திருவே வருக வருகவே
தேவே ஞானப்பழம் நீவா செல்வா வருக வருகவே.

என்று கூறி
உச்சிமோத்து சிவபெருமானுடைய கையிற் கொடுத்தார். அவர் முரு
கனை மடியில் வைத்து “ செல்வக் கணமணியே! நீ என்றும் இளமை
யுடையாய், எல்லா அறிவுமுடையாய். நீ சிறுவனு? இங்கே. பெரியோன், கீழவோன்னாரே. மாதுளங்களியும் ஒருகளியோ? நீயோ என்றும் தெவிட்டாத பேரின்பச் சௌவையக்கொடுக்கும் ஞானப்பழமா
கும். பழம் நீயாயிருக்க வேறுபழமும் வேண்டுமா? மெந்தனே! நாமும்
சக்தியும் நீயன்னாரே. எம்மைக் குறித்துச் செய்யும் வழிபாடு உனக்கே
உரியதாகும். உன்னைப் பூசிப்பவர்கள் எம்மிருவரையும் பூசித்த பலனைப்
பெறுவர் என்று திருவாய் மலர்ந்தருவினார். இத்தகைய ஞானமூர்த்தியா
கிய தண்டபானித் தெய்வத்துக்கு அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி
கோயிலின் உள்ளீதியில் தெள்மேற்கில் தனிச் சந்திதி அமைத்திருக்கின்றது. ஞானத்தைப் பெறவிரும்பும் அடியவர்கள் தண்டபானித்
தெய்வத்தை வழிபட்டுப் பயன் பெறுவார்களாக.

நவக்கிரகங்கள்

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

வேயறு தோழி பங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
மிதங்கல விணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேஸனிந்து என்
உள்மே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சவி பாம்பிரன்டும் உடனே
ஒசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கும் மிகவே. (சம்பந்தர்)

திருஞாளசம்பந்தர் திருவாய் மலர்ந்தருவிய கோளறு பதிகத்தின்
முதற்பாடல் இது. இத்தேவாரத்தில் சூரியன், சந்திரன், அங்காரன்
(செவ்வாய்) புதன், குகு (வியாழன்) சுக்கிரன் (வெள்ளி), சனி,
இராகு, கேது என்ற ஒன்பதும் கிரகங்கள் என்பதாகக் குறிப்பிடு
கின்றார். “கிரக” என்றால் “பிடி” என்பது பொருள். அமானுஷ்ய
சக்தியால் சிவராசிகளைத் தங்கள் பிடியில் வைத்துக்கொண்டிருப்ப
தால் இவர்களுக்குக் கிரகங்கள் என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று.
முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் எனது உள்ளத்திலுள்ளே
புகுந்து இருப்பதினால் நவக்கிரகங்கள் எனக்குக் கேடுசெய்யாது அவர்
கள் நல்வர்களோயாகும் என்று தெய்வத்தின்கையோடும், வைராக்
கியத்தோடும் சம்பந்தர் நாவுக்கரசருக்குக் கூறினார். கோளறு பதிகம்
முதற்பத்துப் பாடல்களிலும் ஜீவப் பிரம்ம ஜக்கிய நிலையை உருதிப்
படுத்திப் பதினேராவது பாடலில் தனது கூற்றை ஆஜீனாசிட்டுக் கூறி
யுள்ளார்.

நவக்கிரகங்கள் தரும் நலம், கேடுகளை ஞானசம்பந்தர் இப்
பாடல்களில் மறுத்துக் கூறியதாகத் தெரியவில்லை. இறைவனேடு
ஆக்கியப்பட்டிருப்பவர்களுக்குக் கிரகங்களால் கேடுவராதென்பது
அவருடைய கருத்து. அவரோ ஞானக்குழந்தையாக அவதரித்தவர்.
நாம் முன்னைவினைப் பயனால் பிறந்த பாவஜேன்மங்கள். ஆதலால்
நவக்கிரகவழிபாடு நமக்கு இஸ்றிபமைபாதது.

“தத்துவ நிறோது” என்ற நாவில் நவக்கிரகங்களின் ஆதிக்கம்
பற்றிக் கூறும்போது இக்கிரகங்கள் திசாபுத்தி, உச்சம், நிசங்கள்,
நட்பு, ஆட்சி, பகை, கவிப்பு, பார்வை இவற்றையுண்டாகும் சகா
சகம், ஆயுள்மரணம், என்பவைகளை உண்டாக்கிக் காத்து அழித்து,

தங்கள் பலன்களைத் தருவதால் இக்கிரகங்களைத் தெய்வங்களாக வழிபடும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. இந்த நம்பிக்கையின் காரணமாகவே “எனது சிரகசாரம் என்றும், நான் பிறந்த வெளைப் பஸ் என்றும் பிறந்த நட்சத்திரப் பலன் என்றும், மும்மூர்த்திகளையும் பிழித்தலைக் கும் கிரகம் நம்மைச் சும்மா விட்டுவிடுமா? என்றும்” மக்கள் கூறுவதைக் கேட்டிருக்கின்றோம். ஆகவே நவக்கிரகங்களைத் தெய்வமாக வழிபடுவோர் அவர்களைச் சிறிது அறிந்திருக்கச் சூரியமாரும்.

இருங்கு வேதத்தில் குரியன், சந்திரன், சக்கிரன், குரு என்ற கிரகங்கள் பற்றியும், அதர்வண வேதத்தில் அதன் அங்கமாக கிய அதர்வண சோதிடத்தில் அங்காரகன், புதன், சனி என்ற கிரகங்கள் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

நவக்கிரகங்களால் ஏற்படும் அஸபங்களைப் போக்க அவர்களை வழி படுத்தே உபாயமாகுமென்று நூல்கள் வாய்ப்பாக அறிகிறோம். நவக்கிரக யக்ஞம், நவக்கிரக வணக்கம், நவக்கிரக ஜெபம் முதலாக வழிபடும் முறைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. நவக்கிரக சாந்திக்கோ, அர்ச்சாக்கோ ஏற்பாடுசெய்து பண்ததைச் செலுத்திவிட்டு நாம் அதில் மனப்பூர்வமாகப் பக்திபூர்வமாக ஈடுபடாவிட்டால் குறித்த பலனை அடைவது அரிதாகும். அர்ச்சனை, சாந்தி முதலியன் நடைபெறும் போது உங்கள் வேண்டுகோளைப் பிரார்த்தணையும் மாணசீகமாகச் செலுத்துவதால் உத்தமமான பலனைப் பெறலாம். ஆட்பார்த்தாலும், அலட்சியத்தாலும் இலட்சியத்தை அடைய முடியாது. திருக்கோயில் வழிபாட்டில் இது பொதுவிதி.

நவக்கிரக இலக்கணம்

குரியன்-

சிந்துர நிறத்தவர். சிந்துரத்திற ஆடை, சந்தனம், மாணிக்கம் அணிபவர். பத்மம், அபயம் பொருந்திய இரண்டு கைகளை உடையவர். உருத்திரணை அதிபதியாக உடையவர். கீழ்க்குமுகமாக வீற்றிருப்பார்.

சந்திரன்-

வெள்ளையிர மேனியர். வெள்ளாடை, வெண்டு, முத்து இவைகளை அணிபவர். கதாயுதமும், வரதமும் பொருந்திய இரண்டு கைகளையுடையவர். உமாதேவியை அதிபதியாக உடையவர். குரியனுக்குத் தெளிமூல்கில் கிறக்குமுகமாக வீற்றிருப்பார்.

அங்காரகன்-

(செவ்வாய்) அக்கினிபோன்ற மேனியர். சிவந்த ஆடை, சென்னிறப்பு, செஞ்சந்தனம், பவளம், இவற்றை அணிபவர். வேல், குலம், கதாயுதம், கட்டவாய்கம் ஆகிய ஆயுதங்கள் தரிந்த நான்கு கைகளையுடையவர். முருகனை அதிபதியாக உடையவர். குரியனுக்குத் தெற்கில் தெற்குமுகமாக வீற்றிருப்பார்.

புதன்-

மஞ்சட்குங்கும் திறத்தவர். மஞ்சளாடை, மஞ்சட்பு, மரகதமணி அணிபவர். கத்தி, கேடயம், கதாயுதம், வரதம் பொருந்திய நான்கு கைகளையுடையவர். திருமாலை அதிபதியாயுடையவர். குரியனுக்கு வடக்கில் வடக்குமுகமாக வீற்றிருப்பார்.

குரு-

(வியாழன்) பொன்னிற மேனியர். மஞ்சளாடை, மஞ்சட்பு, புட்பராகம் அணிபவர். தண்டம், கமண்டலம், அட்சகுத்திரம், வரதம் பொருந்திய நான்கு கைகளையுடையவர். பிரமணை அதிபதியாயுடையவர். குரியனுக்கு வடக்கில் வடக்குமுகமாக வீற்றிருப்பார்.

சக்கிரன்-

(வெள்ளி) வெள்ளிபோல் வெளுத்த மேனியர் வெண்ணிற ஆடை, வெண்டு, வைரம் அணிபவர். தண்டம், கமண்டலம், அட்சகுத்திரம், வரதம் பொருந்திய நான்கு கையினர். இந்திரணை அதிபதியாக உடையவர். குரியனுக்குக் கிழக்கில் கிறக்குமுகமாக வீற்றிருப்பார்.

சனி-

கரியமேனியர், கரியஆடை, பூ, இந்திரநிலமணி அணிபவர். வில், அம்பு, கத்தி, அபயம் பொருந்திய நான்கு கைகளை உடையவர். இயமனை அதிபதியாக உடையவர், குரிய வூக்கு மேற்கில், மேற்குமுகமாக வீற்றிருப்பவர்.

இராகு-

கார்வண்ண மேனியர், கருநிற ஆடை, பூ, கோமேதக மணி அணிபவர். கத்தி, கேடையம், குலம், வரதம் கொண்ட நான்கு கைகளை உடையவர். தூர்க்கையை, அதிபதியாக உடையவர், குரியனுக்குத் தென்மேற்கி வீ, தெற்கு முகமாக வீற்றிருப்பவர்.

கேது-

புகை வண்ணத்தினர், பலநிற ஆடை, பலநிறப்பு, வைடுமீயம் அணிபவர். கதாயுதம், வரதம் அமைந்த இரண்டு கைகளை உடையவர். காளியை அதிபதியாக உடையவர். குரியனுக்குத் தென்மேற்கி வீ, தெற்கு முகமாக வீற்றிருப்பவர்.

கிரக அதிபதி பாடல்.

இரவி சங்கர னீஸ்வரி திங்கள் செவ்வாய்
இலிய கந்தன் இசைதரு மாலி புதன்
குருவயன் சரஸ்கோன் வெளி சளி யமன்
குலவு ராகு மோதிடத் தூர்க்கையாம்
மருவு கேது மாகாளி னின்மீடு வானவர்
முனிவோர்கள் இரசுவி நாள்.
அரிமுதல் நவக்கிரகத்தினால் சிவம்
அண்டபின்டம் படைத்தலித்தாற்றுமே.

திருக்கோணமயை அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாடி கோயில் வடக்கு நோக்கி அழுமந்தி ருப்பதால் மேற்கு உள்ளிதியில் நவக்கிரகப்பவரார மூர்த்திகளின் கோவில் இருக்கின்றன. அதில் முந்கூறிய ஸ்தான (நிலை) ஓழுங்கின்டாட விக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டான செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மூர்த்திகளுக்குரிய அதிபதிகள், பஞ்சம், தாளியம், சமித்தி உ. ஹோகம், ரத்தினம் என்பன இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றன.

தவக்கிரகம்	அதிபதிகள்	புதுப்பம்	தூர்க்கையம்	சமித்து	உ. ஹோகம்	ரத்தினம்
குமியன்	சிவன்	செந்தாமலை	கோதுமை	ஏருக்கு	தூர்மிரம்	மாரணகிக்கம்
சந்திரன்	உ. வைம	வெள்ளள்ளி	அளிகி	பலாச	வெள்ளீயம்	முத்து
செந்தவாய்	முருகன்	கண்பகம்	துவனைர	கருங்காலி	செம்பு	பலளாய்
புதன்	வின்மூல	ஒல்லாந்தாங்	பயறு	நாயுகுலி	பித்தலை	மரகதம்
குரு	பிரம்மா	முத்தை	கட்டை	அரசன்	பொன்	புஷ்பராகம்
சக்கிரன்	இந்திரன்	வெண்டாமாற	மொக்கை	வெள்ளி	இருப்பி	வௌரம்
சனி	இயமன்	ஏருங்குவலை	ஏள்	ஏத்தி	இருபு	நீவம்
ராகு	தூர்க்கை	மந்தாஸர	உ. ஞாந்து	அறாகு	காரீயம்	கோமேதம்
கேது	காவி	செங்களி	கோள்ளு	துருக்கல்	துருப்பை	வைகுரியம்

நாகதம்பிரான்

அருள்பிரு முத்தூக்குமாரசவாழி கோயிலில் கோபுரவாசலூக்கு இடப்பக்கமாக மணிக்கூண்டுக் கோபுரத்துக்கருசே வடக்குமுகமாக நாகதம்பிரான் கோயில் அமைந்திருக்கின்றது. நாகபடத்தில் சிவவிங்கம் பொறிக்கப்பட்ட ஐந்து தலைகளையுடைய அட்பந்தன நாகம் (சிலாவிக்கிரகம்) பிரதிவிளைட செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பரிவார மூர்த்திகளுக்குமிய சகல உபசாரங்களுடன் பூசை வழிபாடுகளை ஏற்று அருள்புரியும் நாகராஜன் பக்தர் களின் பயத்தை நீக்கி அருள்பாலித்து வருகின்றார். ஆலயப் பூசைகள் யாரும் நிறைவேறி நடையடைக்கப்பட்டாலும் எந்தநேரத்திலும் நாகதம்பிரானை அடியார்கள் வழிபடவசதியாக அவர் வெளிவிதியில் கோபுர மண்டபத்தின் இடப்பக்கமாக ஸ்ரீரமிக்கின்றார்.

சர்ப்பவழிபாடு தமிழ்சூழமக்களின் பாரம்பரியமான வழிபாடு. யோகசாதனையில் பிராணுயாமப் பயிற்சிமூலம் மூலாதாரத்திலிருந்து எழும் பும் குண்டலினி சக்தியானது சமுமுனுநாடி வழியாகச் சர்ப்பம்போல் நகர்ந்து சென்று சகஸ்ராரத்தை அடையுமென்று யோகசாதனத்திற்கு கூறுகின்றது இதனை உணர்த்துவதற்காகச் சர்ப்பவழிபாடு தோன்றி யிருக்கலாம். பாம்பை அணிகலமாக அணிந்தவன் சிவபெருமான். சிவவிங்கத்தைப் படத்தில் தாங்கியிருக்கிறார் நாகதம்பிரான். எனவே சிவசம்பந்தமுடைய பாம்பை வழிபடுவதால் மக்களுக்குச் சிவத்தையும், யோகசாதனை நினைவும் ஏற்படுமென்று சான்றேர்கள் நாகவழி பாட்டை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள்.

பைரவர்

பரமணை மதித்திடாப் பங்கையாசனன் ஒருதலை கிள்ளியே ஒழிந்த வானவர் குருதியும் அகந்தையும் கொண்டு தண்டமுன் புரிதரு வடுகளைப் போற்றி செய்குவாம்.

சமய நூல்களில் பைரவர் எனக் கூறப்படும் கடவுளை நாம் வைரவர் என்று வழங்கிவருகின்றோம். சிவாலயங்களில் மாத்திரமன்றி எல்லா ஆலயங்களிலும் பைரவருக்கு வழிபாடுண்டு. விதாயகக்கடவுள், சுப்பிரமணியக்கடவுள், பைரவக்கடவுள், வீரபத்திரக்கடவுள் ஆகிய நால்வரும் சிவபெருமானுடைய பிள்ளைகள் என கடவுட்குடும்பமொன்றை உருவாக்கியிருக்கிறது நமது சைவசமயம். “ஏன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற முதிர்ந்த அறிவுநிலைக்கு மனிதனை உயர்த்தியதும் நமது சைவசமயத்தான்.

பைரவர் சிவலூர்த்தங்களில் ஒருவர்; இவருடைய தோற்றம் நீல நிறம். திருவடிகளிற் சிலம்பும், மார்பில் தலைமாலையும், கை களில் கூலம், மரு, பாசம், உடுக்கை என்பன தாங்கிய சதுரப்புஜ மூர்த்தியாய், முக்கணகள், கோரைப் பற்கள், செஞ்சடை, சிற்றங்கொண்ட முகம் ஆகியவற்றை உடையார்.

படைத்தற் கடவுளாகிய பிரம்மா முன்னர் ஐந்து தலைகளையுடையவராக இருந்தார். அவர் சிவபெருமானை இகழ்ந்த காரணத்தினால் மேல்நோக்கியிருந்த தலையைக் கிள்ளி பிரமனுடைய செருக்கை அழிக்கச் சிவபெருமான் பைரவரைப் படைத்தார். பைரவர் பிரம்மாவினுடைய மேல்நோக்கிய தலையைக் கிள்ளி அதன் ஓட்டில் செருக்குடவுளிருந்த சிவ முனிவர்கள், தேவர்கள் என்பவர்களுடைய இரத்தத்தைப் பிட்சையாக ஏற்று அவர்களின் செருக்கையும் அடக்கி நல்லுணர்வு பெறச்செய்தார். இதன் பின்னர் பிரம்மா நான்மூகனெனப்பட்டான்; பைரவக்கடவுள் ஊழியிருதியில் சிவபெருமானின் ஆணையால் சகல அண்டங்களையும் அழிப்பார் என்று கூறப்படுகின்றது. இவருக்கு நான்கு வேதங்களும் நாம் வடிவுடன் வாகனமாக இருந்துவருகின்றது.

அகந்தையையும் ஆணவத்தையும் அழித்து நல்லறிவை நல்கி ஆண்டருள வேண்டுமென்று வேண்டுதல் செய்து பைரவரை வழிபடுவது காலவும் சிறந்தது. ஆலயத்தையும், ஆலயக் கஜானுவையும் காவல் செய்யும்படி வேண்டி அர்த்தஜாமப் பூஜையின் பின் தினமும் அவரிடம் திறப்பை ஒப்படைத்து இவரைக் காவல் தெய்வமாக்கியது பிற்கால வழக்கம். அருள்மிகு முத்துக்குமார் சுவாமி கோயில் வடக்கு நோக்கிய ஆலயமாதலால் வைரவர் தெற்கு நோக்கிப் பிரதிவிட்டே செய்யப்பெற்றுப் பரிவார மூர்த்தியாயிருந்து அதுபாவிந்து வருகிறார்.

சண்டேஸ்வரர்

மனிதன் கடவுள்நிலைக்கு உயர்த்தப்படுவான் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இருப்பவர் சண்டேஸ்வரர். திருக்சேய்ந்துஹரில், அந்தண குலத்தவராகிய எச்சத்தருக்கும், பலித்திரைக்கும் மகனுக்கப் பிறந்தவர். பின்னைத் திருநாமம் விசாரசருமர். சீவகாருண்யம் மிக்கவர். அவ்வுரிலவாழ்ந்த அந்தணர்களின் பசுக்களைமேய்த்த இடையன் பசுக்களைத் துன்புறுத்தியதைக் கண்ட விசாரசருமர் பசுக்களைத் தீர்க்க கொண்டு அவைகளைத் தானே பராமரித்துத் தருவதாகக்கூறி, தினமும் பசுக்களைப் புல்லுள்ள இடங்களில் மேயவிட்டு நல்ல நீரும் ஊட்டி அங்குகாட்டிப் பராமரித்தார். அவருடைய அங்குக்குப் பிரதி உபாரமாகப் பக்கக்கள் நிறையப் பால் கரத்துகொடுத்தன. தானே இரங்கிப் பொழியும் பாலைக் குடங்களில் சேர்த்தெடுத்து மன்னினால் விவசிங்

கம் அமைத்து பாவினால் அபிவேகம் செய்து வழிபட்டு மகிழ்ந்தார். இதனை அறிந்த தந்தையார் அந்தணர்களுக்குச் சேரவேண்டிய பாலெல் லாம் விசாரசருமன் விரயமாக்குகின்றன என்று கோபங்கோண்டார். ஒருநாள் விசாரசருமர் சிவவிங்கத்துக்குப் பூசைசெய்ய எடுத்து வைத்த பாற்குட்டத்தைத் தந்தையார் காலாலுடைத்தது உடைத்துவிட்டார். இதனைக்கண்டு சிகிக்காத விசாரசருமர் மழுவி னு லே தந்தையாரின் காலை வெட்டிவிட்டார். சிவ அபராதம் செய்த தந்தைக்கு மெந்தன் கோடிய தண்டனையை வழங்கிவிட்டான். இந்தச் சம்பவத்தையும் அவருக்கு இறைவன் அருளிய பெரிய பத்தையும் குறித்து சேந்தனார் திருப்பக்லாண்டில் ஒரு பாடல் கூறியின்ஸார்.

தானதையத் தாளறவிசிய சண்டிக்கு அண்டத்தொடு முடனே பூதலத்தோரும் வணங்கப் பொற்கோவிலும் போன்கழும் அருளிச் சோதி மணிமுடித் தாமழும் நாமழும் தொண்டர்க்கு நாயகழும் பாதகத்துக்குப் பரிசு வைத்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதலே.

உலக விவகாரங்களை மறந்து சிவபூசையில் வயித்திருந்த விசாரசருமருடைய சிவபக்திச் சிறப்பினால் சண்டேஸ்வரர் என்ற பத்தைச் சிவபெருமான் அருளினார். சண்டேஸ்வரருக்கு ஆலயங்களில் தனிச் சந்திதியுண்டு. அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி கோயிலில் ஆலயத் தின் உட்பிரகாரத்தில், மேற்குள்ளீடியில், கற்பக்கிரகத்தை நோக்கித் தியானமூர்த்தியாகப் பிரதிவிட்ட செய்யப்பட்டிருக்கிறார் சண்டேஸ்வரர். முத்துக்குமாரசவாமி கோயில் வடக்குநோக்கிய ஆலயமாதலால், சண்டேஸ்வரர் சந்திதி மேற்குவிதியில் அமைந்திருக்கின்றது.

ஆலயங்களில் பூசைகள் யாவும் நிறைவேற்றியின் சண்டேஸ்வரருக்குப் பூசை நடைபெறும். மூலமூர்த்திக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படும் நெவேத்தியம் முதலான நிர்மானியங்களைச் சண்டேஸ்வரருக்குப் படைத்துப் பூசையை நிறைவேசெய்வார்கள். ஆலய வழிபாட்டின் பலன்களை அருளுபவர் சண்டேஸ்வரர். அவர் மகாயோகி. சதாசிவத் தியானத்தில் இருப்பவர். ஆதலால் அவரை வழிபடுவோர் அவர் தியானத்திலிருந்து விழிப்பு நிலைக்கு வருவதற்காக மெதுவாக விரலை நொடித்தோ, சைதடியோ விழிப்படையைச் செய்து வழிபாட்டின் பலனை அருளுமாறு வேண்டிக்கொள்வார்கள். பெரியபூராணத்திற் கூறப்படும் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவர் சண்டேஸ்வரர். இவரை வழிபடுபவர்கள் சண்டேஸ்வரர் சந்திதிக்கு இடப்பக்கமாகச் சென்று வழிபட்டு அதேபக்கமாகத் திரும்பிவரவேண்டும். சண்டேஸ்வரருக்கு குறுக்கே போகது ஏற்றதல்ல.

திருக்கோணமலை அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி திருப்பள்ளியழகுக்கி

ஆக்கம்: சௌவப்புவர் பண்டிதர் இ. வடிவேல்

1. சரவணபவ ஓம் சற்குருநாதா
சரணம் சரணம் சண்முகநாதா
பரம கருணை பகுபதி பாலா
பார்பதியான் மகிழ் பாலகுமாரா
அரவணையான் திரு மால் மருகோனே
ஐங்கரஹுக் கிளைய அருள் முருகோனே
திருமலையமர் திரு முத்துக் குமரோனே
அறுமுகனே பள்ளி எழுந்தருளாயே.
2. பகலவன் வந்தனன் பார்மகள் வந்தாள்
மலர்மகள் வந்தனள் கலைமகள் வந்தாள்
மகபதி வந்தனன் மாதுமை வந்தாள்
மாதவர் வந்தனர் மானிடர் வந்தார்
முகமதி யாறுவட முருகனே உனரு
முண்டக மலரடி தொழுதிட வந்தார்
அகவிரு எகற்றிடும் அறுமுக ஜோதியே
அருளொளியே பள்ளி எழுந்தருளாயே.
3. மாமயி வகவின மாஸ்குயில் கூவின
பூண்கள் இயம்பின பொற்கோழி கூவின
காவிலில் மதுவுண்ணும் வண்டுகள் அரற்றின
ஆவினம் எழுந்தன ஆர்த்தன எவையும்
பாவிலில் உன்புகழ் பாடினர் அடியார்
பனிமலர் ஏந்தியே தொழுதிட வந்தார்
முகிரு முகமுண்ட முத்துக் குமாரரே
முழுமுதலே பள்ளி எழுந்தருளாயே.
4. அண்டமும் பிண்டமும் அணைத்திரும் நிறைத்தாய்
அகிலமெலா மொரு தொடியினில் அளந்தாய்
எண்டிசைத் தேவரும் ஏத்திட நின்றூய்
சசனுக்கே உப தேசமும் செய்தாய்

மின்டுமளத் தவணர் குரோடு மாளவே
மன்டு சமரதலில் வேலினை விடுத்தாய்
அண்டர்கள் யாவரும் போற்றிட வந்தாய்
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

5. தொண்டர்கள் கைமலர் கூப்பினர் ஒருபால்
தூமலர் தூவியே தொழுதனர் ஒருபால்
வண்டுறை மாமலர்க் கண்ணிகள் ஏந்தியே
வனிதையர் வந்துணை வாழ்த்தினர் ஒருபால்
பண்டுயர் இன்தமிழ்ப் பண்ணினைக் கூட்டிப்
பாடினர் ஆடினர் கூடினர் ஒருபால்
கண்படு துயிலெழுந்து இன்னருள் புரியக்
கலியுகனே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

6. பாசவே ரறுத்திடும் பரஞ்கடர் முதலே
பலபல எண்ணிநாம் பரிதலிக் கிண்ணேம்
ஆசைகளின் வலையில் அகப்பட்டு அழுந்தியே
அவலிவர்ப்பு நலில் அல்லல் படாமல்
தேசமுடன் உனது அடியவரோ டெமை
நிலைபெற வைத்துந் அண்டருள் புரிவாய்
தேசனே முத்துக் குமரனே திருமலை
வாசவனே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

7. நெஞ்சினை உமக்கீ இடமென வைத்தோம்
நின்னடிக்கே தலை சரணென வைத்தோம்
அஞ்சிடும் போதெல்லாம் அறுமுகனே என்று
அங்கமெல்லாம் உமக்கே அடைக்கலம் வைத்தோம்
பஞ்சினும் மெல்வடிப் பாவை நல்லரொடும்
பள்ளிகொள் பன்னிநு கண்மலர் முகிழ்த்து
தஞ்சமென் நிங்குளைப் போற்றிட வந்தோம்
தயாபரனே பள்ளி எழுந்தருளாயே,

8. ஆதியும் அந்தமும் ஆனவன் நீயே
அமர்கள் உண்டிடும் அழதமும் நீயே
சோதியும் இருஞும் குனியும் நீயே
சோல்லுதற் கரிய தூயவன் நீயே
வேதமும் வேள்ளியும் வித்தையும் நீயே
விண்ணனேநு மண்முழு தானவன் நீயே
கோதிலாத் முத்துக் குமரனும் நீயே
குருபரனே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

9. தென்பரங் குன்றெடு சீரலை வாயும்
திருவேரகத்தொடு திருத்தணி மலையும்
அன்பருளம் மகிழ் ஆவினன் குடியும்
அழிய பழமுதிர் சோலை மலையும்
தென்கயி வரயமாம் திருக்கோண மலையும்
திருமலை யமர் முத்துக் குமரன் கோவிலும்
உன்பதியாகிய கதிரை மலையும்
உறைபவரே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

10. ஒப்புயர் வில்லாத் ஒருவனே முருகா
ஓமெலூம் பிரஸவம் உணர்த்திய குமரா
இப்பிறப் பறுத்திடும் இறைவனே முருகா
இன்னருள் புரிந்திடும் எந்தையே குமரா
செப்பிடும் நால்வேதச் செல்வனே முருகா
சீரெலாம் தந்திடும் வேலனே குமரா
எய்ப்பினில் வைப்பென எங்கனுக் கருஞும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

ஸ்ரீசண்முகாய நம. ஸ்ரீசண்முகப் பெருமான் சரணப் பதிகம்

ஆக்ஷியோன்
கைவப்புலவர் - பண்டிதர். இ. வடிவேலு அவர்கள்.

அருள்மிகு ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசவாமி கோவிலில் ஸ்ரீசண்முகப்பெருமானுக்குத் தனியாக ஒர் ஆலயம் திறப்பாக அமைக்கப்பட்டு பிரபல வருடம், தைத்தின்கள், இருபத்திரெண்டாம் நாள் (05 - 02 - 88) வெள்ளிக்கிழமை வள்ளி, தெய்வயானை அம்பாள் சமீத சண்முகப் பெருமானைப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

தேவாரப் பாடல்பெற்ற கோணைசுப்பெருமானுடைய திருவருளினாலும், அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமிகோவில் ஆதீன முகாமையாளர் திரு. சி. சிவானந்தம் அவர்களின் தளராத முயற்சிமிலும், பக்தர்கள், அடியார்கள், தொண்டர்களின் ஊக்கத்தினாலும் இத் தெய்வீகத் திருப்பணி இனிது நிறைவேற்றிற்று. இம் மாபெரும் தெய்வகங்களியத்தினால் முத்துக்குமாரசவாமிகோவில் மேறும் சோபையும், நிறைவும்பெற்றுப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றது.

ஸ்ரீசண்முகப்பெருமானுடைய திருவருளினாலேண்டிச் சிரமேற் கரங்கூப்பி வழிபடும் அடியவர்களின் வழிபாட்டுக்குப் பயன்படும்வகையில் “ஸ்ரீசண்முகப் பெருமான் சரணப் பதிகம்” என்ற இப்பதிகம் பாடப் பெற்றுள்ளது. பன்னிருக்கண் மலர்ந்த அருட்கடலாகிய சண்முகப் பெருமானுக்கு, உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரெண்டும் முதலெழுத்தாக வரப் பன்னிரெண்டு பாடல்கள் இப்பதிகத்தில் அமைக்கப்பட்டு பதின்மூன்றாவது பாட்டில் பூரண சரணாத்தி நிலையை யாசித்துப் பெருமானுடைய திருவடிகளுக்கு இப்பதிகம் சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

பதிகம்

1. அருவமாய் உருவமாகி அனுதியாய்ப் பஸவாய் நின்ற பொருளெலா மாகியண்ட வெளியெலாம் பெருகி மாய் இருளெலா மகற்று ஞான ஓளிமிகு சண்முகா என் மருளெலா மறுக்கு முந்தன் மலரடி சரணமையா.

2. ஆறுமா முகத்தாய் அன்பர்க் கருள்வொழி விழிகளாறும் ஆறுமாய் அவனிகாக்க அவதரித் தடியார்க் கென்றும் பேறெலாம் அருளும் வள்ளல் பேததயென் வினைகள் யாவும் நீறதாய் நீக்கவல்ல சன்முகா சரணமையாடு.
3. இனியெனக் காருமில்லை என்றநான் ஏங்கி யந்தன் பணிமலர்க் கேவடிக்கே பணிசெய்து கிடக்குமெந்தன் வினியோலா மகற்றி உள்ளப் பேதமை யகற்றி ஞானக் களிதனை அருளாவல்ல சன்முகா சரணமையா.
4. ஈசனே என்னை ஆளும் எந்தையே இயைவிலமத பாசவேரறுக்கும் கைவேற் பரஞ்சுடர் முதலே தாசர் நேசனே நிமல மூர்த்தி நின்னரூட் கேங்கி நிற்கும் சீசனைக் காக்க வல்ல சன்முகா சரணமையா.
5. உன்னருள் வெள்ளமுன்று உவந்திடும் அடியாளுள்ளே என்னையு மொருவனுக்கி ஏற்கவும் இரங்கிடாயோ சின்மயானந்த ஞான சன்முகா விவாரி மைந்தா பன்னிரு கையா உந்தன் பதமலர் சரணமையா.
6. ஊனுடல் கொண்டு இந்த உலகெலாம் பிறத்திறந்து மானிட வென்ன நின்று மயங்கிடு மேஜையேற்கு தேவனினு மினிய ஞானத் தெளிவினை அருளிடாயோ நானினி எங்கு செல்வேன் சன்முகா சரணமையா.
7. எத்தனை விதங்களாகக் கற்கினுங் கேட்டபோதும் புத்தியில் தெளிவுமில்லை புன்மைகள் ஒழியவில்லை சத்தியம் தெரியவில்லை சித்தியும் வருவதில்லை சத்தியும் சிவமுந் தந்த சன்முகா சரணமையா.
8. ஏறுமா மஞ்சனு தன்னில் ஏறியே குரை வென்ற ஆறுமா முகத்தா யுந்தன் அடியினை தஞ்சமென்று கூறுவார்க் கிரங்குகின்ற குபரனே சன்முகா நற் போதுக ஊருளி யென்னைக் காத்தருள் சரணமையாடு.
9. ஜவராய் பகைவரென்னை அடக்கியே ! ஆட்டுகின்றூர் செய்வதோன் றறியேனுகிச் சிந்தைதொந் தமுங்குமென்னை மைவருங் சண்டத் தெந்தை மைந்தனே சன்முகா நான் உய்வதற் கருள வேண்டும் உள்ளடி சரணமையா.

10. ஒன்பொருள் போகமெல்லாம் உண்மையென் ரெண்ணி நானும் துங்புறுகின்றேன் உள்ளம் புண்படு கின்றேன் உந்தன் அன்பினுக்காக ஏங்கி அவமந்து அரற்றுகின்றேன் சண்பக மாலை குடும் சண்முகா சரணமையா.
11. ஒமெனும் பிரணவத்தின் உட்பொருள் தன்னை யோதித் தாமொரு குருவாய் வந்த சண்முகா சிவனுர் மைந்தா சேமமாய் உலகமுய்ய வந்ததருள் புரியும் சென்வேன் பூமணங் காமமும் மார்ப பொன்னடி சரணமையா.
12. அஃகமாய் நின்று மாய வாழ்வினில் மயங்கு வோற்கு எஃகமாய் வந்து என்னுள் இரண்டறக் கலந்து நின்று தெய்வீக ஞானம் நல்கித் திருவடிக் கட்டமையாக்கி உய்விக்க வேண்டுகின்றேன் சண்முகா சரணமையா.
13. சரணஞ் சரணம் சிவ சண்முகா சரண மென்று மரணமே வந்த போதும் மறவாமல் நானுறைக்க அரணமாய் நின்று இந்த அடிமையை ஆளுகின்ற தருணமும் இதுதான் ஞான சண்முகா சரணமையா.
- சண்முகப் பெருமான் சரணப் பதிகம் முற்றிற்று.

வி

திருக்கோணமலை

ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசவாமி கோவிலில் எழுந்தருளியுள்ள சண்முகப்பெருமான் பேரில் பாடிய மாத, வாரப் பதிகங்கள்.

ஆக்கியோன். சைவப்புலவர் - பண்டிதர் - இ. வடிவேலு அவர்கள்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் திருவெற்றியூரில் சங்கிலியா ரொடு இருந்த காலத்தில் திருவாதுரில் அப்போது நடைபெறும் வசந்த விழாவை நினைத்து புற்றிடங்கொண்ட ஈசனை நினைவுக்காந்து “எத் தனைதாள் பிரிந்திருக்கேன் என் ஆளுர் இறைவண்ணயே” என்று பாடிய கருளினார். திருச்செந்தூர் முருகனை நினைத்து பாம்பள் குமரகுருதாச கவாயிகள் மாதப்பதிகம், வாரப்பதிகங்களைப் பாடியருளினார். ஆன்மநாவகன்மீது கொண்டுள்ள பிரேரணையினால் பிரிவாற்றுத் தீவ் வண்ணம் பாடிஞ்சூர்கள்.

திருக்கோணமலை அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி கோவிலில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீசண்முகப்பெருமானை வழிபடுதெய்வமாகவோ, குலதெய்வமாகவோ, ஆத்மார்த்த மூர்த்தியாகவோ இதயத்தில் வைத்துப் பூசிக்கும் அடியார்களின் பிரேமபக்திக்கும் வழிபாட்டுக் கும் உதவும்வகையில் சண்முகப்பெருமான்பேரில் மாதப்பதிகம், வாரப்பதிகம் இரண்டும் பாடப்பட்டுள்ளது. பிரபந்தப்பாடல் வகையில் இவைஅமைகின்றன.

ஒவ்வொரு பாடவின் கடைசியடியிலும் முருகப்பெருமானுடைய “சரவணபல” என்ற சடாட்சர மந்திரமும், கிவபெருமானுடைய சூக்கும் பஞ்சாட்சரமாகிய “சிவ”, என்னும் மகாமந்திரமும், சிவ குருநாதனுகிய சண்முகப்பெருமானுடைய திருநாமமும் அமைவதால் இப்பாடல்கள் மந்திரசக்தியும் நாமஜெயமும் ஒருங்கேபொருந்தித் திருவருளுக்கு ஈளாக்க உதவுவன்.

மாதப்பதிகம்

ஸ்ரீசண்முகேஸர் துதி

வீறுடையாய் வெற்றிவடி வேறுடையாய் வெள்ளை
ஏறுடையா ஸீசுந் சிதமுடையாய் - கூறுமுகம்
அறுடையா யைந்துகர லுக்கிளையா யுங்புகழூங்
கூறவருள் தந்தென்னைக் கா.

சித்திரை மாதம்

1. பித்தரைப் போலப் பிதற்றித் திரியும் பேததெய்கை முத்தரைப் போல வைத்திடுவாய் முந்தா சரவணானை சத்துரு சங்கார வேலையுந் தாளையுந் தொழுதிடநான் சித்திரை மாதம் வருவேன் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

வைகாசி மாதம்

2. கையாக்கூடு மாறுடையாய் முக மாறுடையாய் செய்யாய் சேவற் கொடியுடையாய் மயில்மிதினிலே செய்யாய் சேவற் கொடியுடையாய் மயில்மிதினிலே ஒய்யார மதாய் வருவாய் உளதிரு தாள்தொழுதநான் வைகாசி மாதம் வருவேன் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

ஆணிமாதம்

3. தேவிலூ மிள்மொழி யாளவள் தெய்வ யானையுடன் மானின மன்னவள் வள்ளியையும் மன மேற்றவனே நானில முந்தொழு நாயகனே யுனை நான்மறவேன் ஆணியிலே வருவேன் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

ஆடிமாதம்

4. ஆடிடு மாமயில் மீதினி லேறி யோ ரகிச மெலாம் ஓடியவா உண்மயாள் மகனே யொரு மாங்கனியால் ஓடியவா உணை நாய்தியேன் தொழு தேத்திடவே ஆடியவா உணை நாய்தியேன் தொழு தேத்திடவே ஆடியிலே வருவேன் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

ஆவணிமாதம்

5. பூவணி கொன்றைப் புரிசடைபோன் தஞ் புத்திரனே மாவடிவாய் வரு குருடல் மாய மழித்துவனே காவடி யேந்திக் காலடி தேடிக் கதி பெறவே ஆவணி மாதம் வருவேன் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

புரட்டாதி மாதம்

6. அருட்டியே யெனை யாட்கொண் டுள்ளத் தகந்தைகளை வெருட்டியே யோட்டி விலக்கிடுவாய் வினையாவு மற அருட்டிரு நோக்குடை யறுமுகனே யுன தடிதொழுவே புரட்டாதி மாதம் வருவேன் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

ஐப்பசி மாதம்

7. செப்புதற்கரிய செங்கதிர் வேலோய் சிவனருளால் ஒப்புளக் கில்லா ஒருமகவாய் வந்து உதித்தவனே இப்புவி தன்னில் இனையுடி தொழுதுள் அருள்பெறவே ஐப்பசி மாதம் வருவேன் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

கார்த்திகை மாதம்

8. ஆர்த்திடுகின்ற அசரரை யழித்தா யாணவத்தால் வேர்த்திடுகின்ற வீணரை யழிக்க வீதி யில்லையோ பார்த்திடு வாயுன் பாதந் தொழு நான் பக்தியுடன் கார்த்திகை மாதம் வருவேன் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

மார்கழி மாதம்

9. கூர்விழி யாக்கூடு மாறுடையாய் முக மாறுடையாய் போர்புசி வேறுடையா யொரு பன்னிரு கையுடையாய் தாரிடு மார்புடையா யுன் தன்னடைத் தாள்தொழுதநான் மார்கழி மாதம் வருவேன் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

தை மாதம்

10. பொய்யர்தம் புன்னெறிப் போக்கிளை நீக்கிடும் புஸ்னியனே மெய்யெனும் ஞான விளக்கிளையேற்றி யென் வினைகடியும் ஜைனே அடியவர்க் கெளியனே உன்னிரு தாள்தொழுவே தையெனும் மாதம் வருவேன் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

மாதி மாதம்

11. துசிப்படையொடு வந்திடு குரை யழித்து மவன் யாசித்தவாறே வரமதையருவி மயிலூர்தியதாய் புசித்து நிற்க அருளியால் உண் அருள் பெற நான் மாசித் திங்களில் வருவேன் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

பங்குனி மாதம்

12. திங்களீச் சூடிய சிவனுர் மகனே மாஸ் மருகா அங்கயற் கண்ணி தெய்வானோ உள்ளியோ டண்மயிலில் செங்கதிர் வேலெலாடு நின்றிடு கோலந் தொழுதிடநான் பங்குனி மாதம் வருவேன் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

மாதப்பதிகம் முற்றிற்று

வாரப் பதிகம்.

ஆதித்த வாரம். (ஞாயிறு)

1. ஆயிரத் தெட்டென்னு மண்டங்களை பான்ட குரஞ்சுடல் மாயக் கதிர்வடி வேஷ்ணிடு மாமயில் வேலவனே யென் காயத்தை யுன்திருக் கோயிலாக் கொண்டுளாக் கமலமதிழ் ஞாயிறுவாரம் வந்தெனையாள் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

சோம வாரம் (திங்கள்)

2. சங்கத்திருந்து செற் தமிழூ வளர்த்த நற் புலவர்மனம் பொங்கப் பைத்தமிழ் நூற்குரை செய்திடு புலமையனே எங்கட் குள்ளங்குள் தந்தெழ தறிவிற் கறிவாகித் திங்கட்கிழுமை வந்தெனையாள் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

மங்கள வாரம். (செவ்வாய்)

3. கொள்வைச் செவ்வாய் வள்ளியை வதுவை கொள்வதற்கு நிற்கிறையத் தேழி நெய்ப்புரை கூறிய நாயகனே சவ்வையி தோயுங் கவலையு மயித்தென் ஸிடர்கெடவே செவ்வாய்க்கிழுமை வந்தெனையாள் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

சௌமிய வாரம்.(புதன்)

4. மதிமுக மாறுடையாய் மயிலூர்தியிய மொன்றுடையாய் விதிதனை வென்றெரு சிறைதனி விட்டிடு வேதியனே சதியெனக்காரு மிலையெனைக் காத்தகுள் செய்திடவே புதனென்னும் வாரம் வந்தெனையாள் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

குரு வாரம். (வியாழன்)

5. அஞ்சாயுருவாய் அகிலமெலாழுன் னருள் வடிவாய் வருவாயென் றிடுவார் மொழிகேட்டு மகிழ்ந்தடியேன் குருவாய் வருவாய் என்றுணைத்தேடி அகிலன்றேன் குருவாரந் தனில் வந்தெனையாள் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

சுக்கிர வாரம். (வெள்ளி)

6. உள்ளத்துன்று உருவையிருத்தி ஊனுருக்கிக் கள்ளச் சிந்தனை களைந்திட்டேடுபோக கலந்திடவே வள்ளிக் குறுத்தி தெய்வானையோடுயர் மஞ்ஞஞ்ஞதனில் வெள்ளிக் கிழமை வந்தெனியான் சரவணபவ சிவ சண்முகனே.

சனி வாரம். (சனிக்கிழமை)

7. அனியாய மாயித்த உடலை யெடுத்து நான்ஸிந்திடவோ இனியாகிலும் வந்திரங்கி எனக்கருள்வாய் இமயப் பணிமாமலையிற் பார்வதியீன்ற பராபரனே சவிவாரத்தனில் வந்தெனியான் சரவணபவ சிவ சண்முகனே. வாரப்பதிகம் முற்றிற்று.

திருக்கோணமலை

அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாயி கோவில்
ஸ்ரீசண்முகமூர்த்தி பேரில் பாடிய

கந்த சள்ளித் தியானம்

ஆக்கியோன்
சைவப்புவவர் - பண்டிதர். இ. வடிவேலு அவர்கள்

முருகப்பெருமான் ஏழந்தகுளியிருக்கும் ஆலயங்களில் அனுஷ்டிக் கப்படும் விரதங்களில் அதி உத்தமமான விரதம் கந்தசள்ளி. ஜப்பகி மாதம் பூர்வப்பட்சப் பிரதமைசில் விரதம் ஆரம்பமாகிச் சள்ளியில் நிறைவெறுகின்றது. ஆறுமுகக் கடவுளுக்கு ஆறுநாள் விரதம். இவ் விரதத்தை அனுஷ்டிக்கும் பக்தர்கள் தங்கள் தங்கள் சங்கற்பத்திற்கு ஏற்ப விரதத்தை மேற்கொள்வார்கள். பூரண், அமாவாசை, ஏகாதி, பிரதோஷம், சிவராத்திரி போன்ற ஒருநாள் விரதங்கள் போலவ்வா மலூம், நவராத்திரி, பெருங்க்கை, கௌரி விரதங்கள் போன்ற பல நாட்கொண்ட விரதங்கள் போலவ்வா மலூம், கந்தசள்ளி. விரதமானது தனித்துவமும், கவியகவரதனுகிய கந்தக் கடவுளின் திருவருட்பேற் றக்கு உகந்ததாகவும் விளங்குகின்றது.

அசரதவ வலிமையிக்க குரங், சிங்கன், தாரகன் போன்ற மாவி ராசனின் சங்ககாரந்தித்தம் அவதாரம் செய்தவர் ஆறுமுகசவாயி யாகிய சண்முகப்பெருமான். அப்பெருமானை அதின்டான மூர்த்தி யாக்ககொண்டு அனுஷ்டிக்கப்படுவது சள்ளிவிரதம்; ஆறுகிணக்களில் அசரகுணங்களை ஒழித்துச் சத்தியம், சாந்தம், சமாதானம் நிறைந்த, சுரகுணங்களைத் தன்னுள்ளே வளர்த்துக்கொள்ள உதவுவதும், குறு கியகால விரத நாட்களைக் கொண்டதுமானது சள்ளிவிரதம். உணவைச் சூருக்கியோ, விலக்கியோ ஆறுநாட்களும் ஆலயத்துக்குப் போய் சவாயிதரிசனம் செய்துகொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தி உங்களுக்குள் ஸேவிருக்கும் தெய்வீக சக்தியைச் சண்முகப்பெருமானுடைய திருவருவமாகப் பாவணை செய்து அப்பெருமானையும், உங்களையும் ஒருநாளுக்கு ஆறுநிமிஷ நேரமாவது இணைத் துக்கொள்ள எடுக்கும் சாதனையே சள்ளிவிரதமாக அமையும்.

இந்த விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவர்கள் அறிந்திருக்கவேண்டிய சில முக்கிய அம்சங்கள் இங்கு தரப்படுகின்றன. இந்த விரதத்துக் குரிய மூர்த்தி சண்முகப்பெருமான். அவருக்கு முகங்கள் ஆறு. அவர்

எழுந்தருளியிருந்து அருள்புரியும் தலங்கள் அநேகம் உண்டென்னிலும் முக்கியமான தலங்கள் திருப்பரவஞ்சுன்றும், திருச்சீர்வையாய், திருவாவினங்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறுடல், பழுமுதிர்சோலை ஆகிய ஆறுதலங்கள். இத்தலங்களை நக்கிரர் திருமூர்காற்றுப்படையில் முருகனின் ஆறு படைவீடுகள் என்று வைத்துப் பாடியுள்ளார். அப் பெருமானுக்குரிய தியான மந்திரம் ஆற்றமுத்துக்களைக் கொண்ட “சரவணபவ” என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரம். சுந்திரத் தியாவத்துக்குரிய நாட்கள் பிரதமை, துதியை, சதுரத்தி, பஞ்சமி, சஷ்டி ஆகிய ஆறு நாட்கள். சண்முகப் பெருமாளைப் பரார்த்த பூசையிற் கண்டு தரிசித்து, ஆத்மார்த்த பூசையில் எழுந்தருளச்செய்து தியாவிக் கவேண்டிய ஆதார ஸ்தானங்கள் ஆறு. அவை மூலாதாரம், கவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்சலை என்பன. இந்த ஆதார ஸ்தானங்களில் மனத்தை ஒரு நிலைப் படுத்தி நிறுத்தி சண்முகமூர்த்தியைத் தியாவிக்க வேண்டும். இந்த ஆறு ஆதாரங்களும் நமது உடலிலேயே இருக்கின்றன.

முலாதாரம். - குத்துக்கும் (மூலம்) கோசத்துக்கும் (குறி) நடு-
இடம். அங்கு முக்கோண சக்கரத்தில் நாலிதழக்
கமலத்தில் அதிகாரமுற்றியாக

இருப்பவர் கணபதி. குண்டலிவிசிக்தி எழுகின்ற இடம் இது. மியா! கூறும் ஒங்காரம்.

கவாதிட்டானம் - கோசுத்திற்கும் நாபிக்கும் நடு இடம். அங்கு நாற்போன சக்கரத்தில், ஆறிதழ்க் கமலத்தில் அதிகார மூர்த்தியாக இருப்பவர்

பிரம்மா, சரஸ்வதி, சிவாட்சரம் நகாரம்.
மணிபூரகம்- நாயிக்கமலம். அங்கு மூன்றும்பினாறு வடிவான
சக்கரத்தில் பத்து இதழ்க் கமலத்தில் அதிகார
மர்த்தியாக இநுப்பவர் விள்ளை,

இவட்சமி. சிவாட்சரம் மகாரம்.
அதாகதம்- இருதயகமலம், அங்கு முக்கோண சக்கரத்தில்
பன்னிரண்டு இதழ்க் கமலத்தில் அதிகார மூர்த்தி
யாக இருப்பவர் உகுத்திரன்,

பார்வதி, சிவாட்சரம் சிகாரம்.
விசத்தி- கண்டம். அங்கு அறுகோண சக்கரத்தில் பதினெட்டு இதற்கு கமலத்தில் அதிகார மூர்த்தியாக இருப்பவர் மகேஸ்வரன் மீதெல்லாம்.

கிவாட்சரம் வகாரம்.
வாய்மை - நிதிமூலத்தில் (வாய்மைக்காரம்) அங்கு வரும்

சக்கரத்தில் முன்று இதழ்க் கமலத்தில் அதிகார மூர்த்தியாக இருப்பவர் சுதாசிவன், மனோன்மணி, சிவாட்சரம் யகாரம்.

நமது உடலிலுள்ள இந்த ஆறு ஆதாரங்களையும் முருகனுடைய ஆறுபடை வீடுகளாகப் பாவலை செய்து ஆதாரங்களானங்களிலுள்ள அதிகார மூர்த்திகளோடு கந்தசஸ்தித்தியான மூர்த்தியாகிய சண் முருகப்பெருமானை எழுந்தருளியிருந்து அருள்பானிக்கும்படி பலவிற்கு வேண்டித் தியாரிக்க வேண்டும். அதற்குப் பயன்படுத் து வகையிலுள்ள பாடல்களே இவைகள். ஒவ்வொரு பாடலின் முடிவிலும் சண்முகப் பெருமானுடைய சடாட்சர மந்திரமும் அமைந்திருக்கின்றது. இப் பாடல்கள் மேலோகாட்டிய விஷயங்களை அடக்கிய தியானப் பாடல்களாகத் தரப்பட்டிருக்கின்றது. சஷ்டிவிரதம் அனுப்பிக்கும் அடியார்கள் இப்பாமாலையை ஒதிச் சண்முகப்பெருமானுடைய பாதார விந்தங்களில் சமர்ப்பித்துத் தியானம்பண்ணித் திருவருளோப் பெறுவார்களாக,

கந்தசங்கித் தியானப் பதிகம்

1. அருளெனுஞ் சரவணப் பொய்கையில் வந்தும் அவத்ரித் தூங்ம கோடி அணைத்தையும் ஆள்கின்ற ஆறுமுக வள்ளலே அடியவர்க்க ஞாய்வ வள்ளு திருவளர் பரங்குன்ற மிதிலே தெய்வானைத் தேவியை மணம் புணர்ந்தாய் பெருமைபெறு சுஷ்டியில் பிரதமை நாளிலென் பேதமை யகற்ற வந்து பிரஸவத் தொலியைழும் முக்கோண சக்கர நாலிதழ்க் கமவத்திலே முழிகர் காக்கின்ற குண்டவினி சக்தியை மூலத்தி வெழுச் செய்துவாய் திருவோங்கு கோணமா மலையிலே யருளோங்கு முத்துக் குமார சுவாமி கோயிலில் அமர்கின்ற சண்முகத் தெய்வமே சரவண பவானங்குதனே.

2. செந்துரினில் வந்து குரலை படையெலான்
சேரச் செகுத்துவேலா
நந்துரு செந்திலம் பதியிலுன் புகழ்பாட
தயந்துரி அமர்ந் தருளினை

கந்தனே யுன்பாத சேவைசெய் வார்வினை
சடித்தருளும் ஆறுமுகனே
கணமேனு முன்னைதான் மறவாதிருந்துனது
கழலடிக் கண்பு செய்ய
முந்துநற் சப்டியில் துதியை நன் நாளிலே
ஆறிதழ்க் கமல மதிலே
நாற்கோண சக்கரச் சவாதிட்ட நடுவிஸயன்
தன்னெடும் இருந் தருஞுவாய்
பந்தமறு கோணமா மலையிலே யருளோங்கு
முத்துக் குமார சவாயி
கோவிலில் அமர்கின்ற சண்முகத் தெய்வமே
சரவண பவானந்தனே.

3. ஆவினங் குடிதவில் ஆஸ்தியாய் நின்றுவகை
ஆள்கின்ற ஆறுமுகனே
துவிமா மஞ்ஞருபொடு வேலையும் விட்டொருகைக்
கோவோடு நின்ற குமார
பாவியே னுன்னாடிசன் பற்றிநின் ரூடியும்
பாடவும் வல்லே னலேன்
பன்னிரு கண்ணனே கையனே செய்யனே
என்னிரு கண்ணின் மணியே
மேவிடும் சப்டித்தற் திருதியில் பிள்ளையெனும்
சக்கரத் தமர்ந் தரிக்யாடும்
பேசரிய மணிபூரகத் தறுநாலு தளமுடைய
கமலமதில் வந் தருஞுவாய்
தேவர்கொழு கோணமா மலையிலே யருளோங்கு
முத்துக் குமார சவாயி
கோவிலில் அமர்கின்ற சண்முகத் தெய்வமே
சரவண பவானந்தனே.

4. திருவேரகந்தனில் சிவனுர் தமக்கு மந்த
குருவா யமர்ந்து ஞானக்
கருவாய் பிர்ணவப் பொருளினை யுரைத்திட்ட
கந்தனே சிவ குமாரா
அருவாய் வல்லினை நோய்களனு காதெனை
அண்டருள வல்ல பொருளே
அடியனேன் மெய்ஞான அழுநினை யுன்டினிது
ஆனந்த வாழ்வு பெற்வே

மருமேவு சஸ்தியறு சதுர்த்தி நன் நாளிலென்
உள்ளமாங் கமலத்திலே
உதிக்கின்ற அநாகத முக்கோண மத்தியில்
ஏருத்திர ஞேடு அமர்வாய்
தருமயிகு கோணமா மலையிலே யருளோங்கு
முத்துக் குமார சவாயி
கோவிலில் அமர்கின்ற சண்முகத் தெய்வமே
சரவண பவானந்தனே.

5. குன்றுதோ ரூடிவரு குமரனே கோணமலை
கதிரமலை கொடுங் குன்றெழுடும்
குற்றுல மருணகிரி காளத்தி கற்குட
கயிலை சமிலம் வேங்கடைம்
குன்றக்குடி பொதிகை மயிலம் கழுக்குன்று
மழூரமொடு தணிகை மலையில்
தின்றுடி வருகின்ற வள்ளியணவாளா என்
நெஞ்சாட வந்தருஞுவாய்
மன்றுடி மைந்தனே சப்டிநற் பஞ்சமியில்
பதினுறித்தடி கமலத்திலே
மருவசட் கோணத்து மத்தியில் சிசுத்திதனில்
மகேசனெடு மாட வருவாய்
குன்றுத கோணமா மலையிலே யருளோங்கு
முத்துக் குமார சவாயி
கோவிலில் அமர்கின்ற சண்முகத் தெய்வமே
சரவண பவானந்தனே

6. பழமுதிர் சோலையிற் பாசவே ரதுக்கவரு
பரஞ்சுடர் மூர்த்தியே உன்
பன்னிரு கைதனிற் குளிசமொடு குலமும்
பாசாங்குசம் பரசமாய்
அழுகுபெறு வேலொடு மயின்மீதி லேறிநி
அருணகிரி அவ்வையாற்கும்
பழகுதமி மூரைத்தவர் தம் பைந்தமிழழைண்டனையென்
பாமாலை கொண் டருஞாய்
எழுகின்ற சப்டியில் ஆஞ்ஞருயாம் வலாடத்தில்
மூவிதழ்க் கமல மிதே
பவளத்தை மேனிச் சதாசிவன் தன்னெடைனைப்
பாவிக்க வந்தருஞுவாய்
குழக்குலுவற கோணமா மலையிலே யருளோங்கு
முத்துக் குமார சவாயி
கோவிலில் அமர்கின்ற சண்முகத் தெய்வமே
சரவண பவானந்தனே.

திருக்கோணமலை

ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசவாமி கோவில்
ஸ்ரீசண்முகப்பெருமான்

திருவுஞ்சல்

ஆக்கியோன் - சைவப்புலவர், பண்டிதர்,
இ. வடிவேலு அவர்கள்

காப்பு

சித்திதரும் புத்திதரும் சிக்கல் மலைறுத்து
முத்திதரும் முன்னொளினமுடிக்கும் - நித்தநித்தம்
அத்திமுக ணெந்துகரத் தண்ணை அடியினையில்
பக்தியுடனே பளிய மவர்க்கு:

1. அங்கமொடு வேதவொலி யதிருக் கோயில்
அணிமணி மண்டபத்திடையே அடியார் குழச்
சங்கொலியும் மங்கலநல் இசையுமோங்கச்
சரவணைப்பா என மந்திரமும் ஒதித்
திங்களோடு கங்கைமுடி சேருஞ் சென்னிச்
சிவனுர்தம் விழியிலுதித் துலகமுடிய
அங்கையினில் வேலேந்தி மழுரமேறிக்
கோணையமர் சண்முகரே ஆழனுஞ்சல்.
2. நீப்மலை மாலைநிறை மார்பன் நெஞ்சில்
நீங்காத அழகுடைய தாங்கள் காட்டித்
பெமென ஆறிரண்டு விழிகளோடு
திகழ்கின்ற பன்விருகை தன்னில் வேறும்
தாபதர்கள் வலியிக்கும் படைகள் தாங்கித்
தன்னிகரில்லாத பெரு வடிவங்காட்டி
மாபதகச் சூரனுடல் கூறு செய்து
கோணையமர் சண்முகரே ஆழனுஞ்சல்.
3. இந்திரனும் சந்திரனும் இமையோர் தாழும்
ஏடவிழும் கந்தமலர் சிந்தி வாழ்த்த
மந்திர நூல் வேதமொடு கீதமோதி
மாதவரும் மாலொடு நான்முகனும் வாழ்த்த

அந்தர துந்துபி முழுங்க அமரர் வாழ்த்த
அரம்பையர்கள் கூடி நடமாடி வாழ்த்தக
கந்தருவர் காணமகிழ் கார்த்திகேயா
கோணையமர் சண்முகரே ஆழனுஞ்சல்.

4. அண்டமொரு ஆயிரதெட்ட தத்தை ஆண்ட
அதிதீர குருனோடு சிங்களை நூம்
மண்டலங்கள் நடுங்க அமர் செய்யும் மாய
மாவீரர் சேஜைபல மடியச் செய்து
விண்டுவொடு இந்திரனும் விரிஞ்சன் தானும்
வேதியரும் மாதவரும் விண்ணஞ்செரல்லாம்
கொண்ட பெரும் சிறைமிட்ட குமரவேளே
கோணையமர் சண்முகரே ஆழனுஞ்சல்.
5. கார்வேலெறிந்து சூர் உரமும் சின்டிக்
கொற்றமொடு விரவடித் வேலுந்தாங்கிப்
போர்வேகம் அழியவரும் சூரன்தன்னைப்
பொன்மயிலும் சேவலுமாய் ஏற்று நஷ்ட
கார்மேகக் குற்ற தெய்வ யாணையோடுங்
கனிமொழியான் வள்ளி கடிமண்மும் காட்டிச்
சிரமேவும் அடியவர்க்கு அருளும் செவ்வேள்
கோணையமர் சண்முகரே ஆழனுஞ்சல்.
6. வேதநெறி தழைத்தோங்க வித்தையோங்க
வேள்வியோடு விழவு நல்வினையும் ஒங்க
மாதவத்தோர் மனமோங்க மறையோர் ஓங்க
மைந்தர்களும் மங்கையரும் மகிழ்ந்து பொங்கப்
பூதலத்திற் பொன்னோங்கப் பொருஞ்சோங்கப்
புனிதமுறு சைவதெறி பொலிந்து பொங்க
ஏதமிலா அருளோங்க இன்பமோங்கக்
கோணையமர் சண்முகரே ஆழனுஞ்சல்.
7. கந்தம் மலியும் கடப்ப மாலையாடக்
கன்னியர்கள் இருமருங்கும் கவின்பெற்றூடக்
சந்தரஞ்சேர் வைரமணிப் பூணுமாடச்
சொல்லரிய பொற்கலைகள் துளங்கியாடச்
சந்தனரும் குங்குமமும் தரித்த மேளி
தங்கமணி அணிகளோடு தழைந்தோயாடச்
செந்தமிழும் சிவதெறியும் சிரபெற்றூடக்
கோணையமர் சண்முகரே ஆழனுஞ்சல்.

8. பரங்குன்றில் உறைபவரே ஆமருஞ்சல்
பார்வதியாள் பாலகரே ஆமருஞ்சல்
தரங்கமெறி செந்தாரும் தணிகை வெற்பும்
தண்மீதிதோய் ஏரகழும் பழங்கிக் குன்றும்
அரங்கமெனா ஆடிவரும் அழுகு வேலா
அச்சுதவின் மருகோனே ஆமருஞ்சல்
கரங்கூப்பித் தொழுமடியார்க் கருஞும் கந்தா
கோணியமர் சண்முகரே ஆமருஞ்சல்.
9. ஆதி பராபரப் பொருளே ஆமருஞ்சல்
அஞ்சலென அருள்தருவோய் ஆமருஞ்சல்
சோதி வடிவானவரே ஆமருஞ்சல்
சுருதி முடிவானவரே ஆமருஞ்சல்
வெதியர்க்கோர் வேதியனே ஆமருஞ்சல்
விளைதிர்க்கும் வித்தகனே ஆமருஞ்சல்
கோதிலாக் குணக்குன்றே ஆமருஞ்சல்
கோணியமர் சண்முகரே ஆமருஞ்சல்.
10. ஆதெழுத்து மந்திரமும் அறமும் வாழி
அஞ்சலென அருள்புரியும் வேறும் வாழி
குறுபுகற்க் குக்குடமும் மயிலும் வாழி
குஞ்சரந்த் கோதையொடு வள்ளி வாழி
மாறுபடா ஆறமுக வள்ளல் வர்யி
மழுவாழி மலிதகுலம் அனைத்தும் வாழி
பேறுதரும் அந்தணரும் ஆவும் வாழி
கோணியமர் சண்முகரே வாழி வாழி.

எச்சரிக்கை

1. சிவஞார் திரு விழியில் அறு கட்டாய் உருவாகிப்
பவனோயற் வரு சண்முக பரனே எச்சரிக்கை
2. மகவாலெடு முனிவர் தேவர் மிகுவெஞ்சிறை மீழு
முகமாகேடு மயில்மேல் வரு முருகா எச்சரிக்கை
3. பண்ணேன்றிய மொழியானுமை மாலா எச்சரிக்கை
4. கண்முன்றுடைக் கடவுள் தரு கந்தா எச்சரிக்கை
5. மன்னும் பல மாயம்புரி குரன் உடல் மாளப்
பின்னஞ்செய வரு சண்முக தேவே எச்சரிக்கை
6. சென்றங்கெதிர் சம்பிரபுரி சிங்கன்னெடு குரன்
பொன்றும்படி வேலை விடு வேலா எச்சரிக்கை
7. குன்றம் ஏறி குமரா சண்முகவா எச்சரிக்கை
8. இன்றுங்ஙடி யார்கள் துயர் தீர்ப்பாய் எச்சரிக்கை.

- #### பராக்கு
1. வங்கமலி கிள்ற கடல் குழு திருக்கோண
மலையாளி பால முருகேசா பராக்கு
  2. சங்கிலெடு சங்கரமும் தாங்கியநூள் செய்யும்
சாரங்கபாளி மருகோனே பராக்கு
  3. ஜந்துகரனுக்கிளைய ஜூயா பராக்கு .
  4. அருணகிரி, யார்க்கருஞும் அரனே பராக்கு
  5. முந்து தமிழ் மாஸிபுனை முதல்வா பராக்கு
முகமாறு முடைய அறுமுகவா பராக்கு
  6. வந்தவிளை தீர்த்தருஞும் வள்ளல் பராக்கு
வள்ளி தெய்வாளை மணவாளா பராக்கு
  7. குந்தமொடு வேல் குவிகம் கொண்டாய் பராக்கு
குமர குருபர முருக சண்முக பராக்கு.

லாலி

1. லாலி லாலி லாலி லாலி லாலி
2. மாஸமருக சண்முகவ லாலி லாலி
3. கோல மயில் வாகனனே லாலி லாலி
4. குஞ்சரிதன் நாயகரே லாலி லாலி
5. வீரவடி வேலவனே லாலி லாலி
6. குரனுடல் குறுபடச் செய்வாய் லாலி
7. ஆரணங்கள் ஓதும் பொருளானுய் லாலி
8. அந்தணர் தம் சிந்தையனே லாலி லாலி
9. தேவர் சிறை மீட்டவரே லாலி லாலி
10. தில்ய முகமாறுடையாய் லாலி லாலி
11. மேவும் அடியார்கள் துயர் தீர்ப்பாய் லாலி
12. சேவர்க்கொடிச் சண்முகரே லாலி லாலி.

மங்களம்

- மங்களம் மங்களம் மங்களம் ஜெய ஜெய
- மங்களம் மங்களம் மங்களம்
1. ஆறுபடை வீடுடைய ஆறுமுக வேலவற்கும்
மாறுபடு குரனுடல் குறுபடச் செய்வதற்கும் (மங்)
  2. பண்ணின் மொழிப் பாலவ வள்ளி தெய்வயாளை பாகருக்கும்
கண்ணின் மணியாயிருந்து கருணைபுரி சண்முகற்கும் (மங்)
  3. சந்ததமுன் சன்னிதியில் வந்து வழிபாடு செய்யும்
  4. கந்தணடியார் ஞாக்கும் கார்த்திகேய தாசருக்கும் (மங்)
  5. ஆரணங்கள் ஓதியுயர் ஆகமங்கள் பேணி அருள்
  6. சிரணங்கு சேவடிக்குச் சேவைசெய்யும் யாவருக்கும் (மங்)

மகோற்சவகால நவசந்தி வழிபாடு

ஆலயங்களில் நடைபெற்றுவரும் நிதிய, நைமித்திய வழிபாடு உள்ள மகோற்சவகாலங்களில் நடைபெறும் வழிபாடுகள் நனித்துவ முய, சிறப்பும் வாய்ந்தவை. இவற்றுள் முக்கியமானது கொடியேற்று உற்சவம், ஒவ்வொரு விசேட உற்சவங்களிலும் (திருவிழாக்கள்) சமயத் தத்துவங்களும், புராண வரலாறுகளும் அடங்கியுள்ளன. மகோற்சவ காலங்களில் ஆலயத்தில் திம்பமாயுள்ள மூலமூர்த்தியைக் கும்பத்திலும், ஸ்தம்பத்திலும் ஆவாகனம் செய்து வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

பதி, பச, பாசம் எனப்படும் இறைவன், ஆனமா, பற்றுக்கள் என்னும் மூன்றினையும் உணர்த்துவது மகோற்சவக் கொடிஸ்தம்பம். மந்திராராய்வமான சிரியைகளினால் ஸ்தம்பம் இறைவனுக்குப் பாவணை செய்யப்படுகின்றது. சகலபோகங்களையும் அனுபவிக்கும் ஆனமாவாகப் பாவணை செய்யப்படுவது கொடிச்சீலை. அந்த ஆனமாவை விடாமற் பற்றிந்திரும் பாசமாகப் (பற்றுக்கள்) பாவணை செய்யப்படுவது தர்ப்பைக்கவியது. இந்தத் தத்துவத்தை விளக்குவது மகோற்சவகாலங்கள் கொடிஸ்தம்பம். இறைவனை ஆனமா சார்த்திருக்க விரும்புகின்றது. இந்த ஆனமாவை விடாமல் பற்றித் தொடருகின்றது பாசம். ஆகமசாஸ்திரங்களில் வேறு தத்துவ விளக்கங்களும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறே மூலமூர்த்தியை யாகசாலையிலுள்ள கும்பத்தில் ஆவாகனம் செய்யப்பட்டு, திம்பம், கும்பம், ஸ்தம்பம் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் பூசைவழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. மூலமூர்த்திக்கும், கும்பத்துக்கும், ஸ்தம்பத்துக்கும் மந்திராராய்வமாகக் கொடிப்படும் யாகாதி சிரியைகளினாலும், பூசைகளினாலும் பிரவாகிக்கும் தெய்வீகப் பிரபையோடும், அருளோடும், உற்சவமூர்த்தியானது சகல ஆனமாக்களுக்கும் அருள்பாளிக்கத் திருவளங்கொண்டு திருவுலாவுக்கு எழுந்தருளுகின்றார். இதனை நாம் திருவிழா என்கின்றோம். திரு உலா என்பது, திருவிழாவாக மருவி வழங்கி வருகின்றது,

அரசனென்றுவன் திக்விலையத்துக்கு வரும்போது அங்கங்கேயுள்ள சிற்றரசர்கள், மந்திரிகள் பிரதானிகள், சேணத்தலைவர்கள், காவலர்கள் யாவரும் தத்தமது கடமைகளைக் கரிவரச் செய்து அரசனை வரவேற்றுப் பணியாற்றுவதுபோல ராஜாதிராஜானுகிய இறைவனுடைய திருவிழாவுக்குப் பணிபுரியக் காத்துநிற்கும் பிரம்மா முதல் ஈசானன் ஈருகவுள்ளன அதிகார தேவுக்களுக்கும், இறைவனுக்கும் பிரீதியுண்டாகும்படியாக நடைபெறும் சுற்றுப்பலிப்புஜை வழிபாடுகளை நவசந்தி வழிபாடு என்பது வேத, ஆகமங்களையும், தமிழ்வேதத்தையும்

அலுசரித்துச் செய்யப்படும் நவசந்தி வழிபாட்டினை 'அகோரவிவாச்சாரி யார் பத்ததி' விளக்கிக் கூறுகின்றது: எல்லா ஆலயங்களும் இந்தப் பத்ததியைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றன. கிழக்கு நோக்கிப் பூஸ்பங்களுக்கு இது அப்படியே பொருத்தும்.

அருள்மிகு முத்துக்குமரசுவாமி கோவில் வடக்குதோக்கிய ஆலயமாதலால் திசைமாற்றத்திற்கேற்ற வகையில் சுற்றுப்பாலிப் பூஜையாகிய நவசந்தி வழி பாடுகளைச் செய்யவேண்டியிருக்கின்றது. பூகோளரிதீயில் திசைகள் மாற்றமடையாது அமைந்திருப்பதால் அந்தக்கத் திசைகளுக்குரிய அதிகார தேவுக்களுக்கும் 'உற்சவமூர்த்திக்கும் பொருத்தும் வணஶபில் பத்ததிகளில் கூறப்பட்டுள்ளபடி பூஜைவழிபாடு'ன் செய்து வேதமும், பணகளும் ஒதுப்பட்டு, நிருத்த, கித, வாத்தியங்கள் தீகழ்ந்தப்பட வேண்டும். ஆதலால் திருக்கோணமலை முத்துக்குமரசுவாமி கோவிலுக்குரிய நவசந்தி ஒழுங்குகளையும், பணகளையும் முறைப்படுத்தி இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றது.

அகோரவிவாச்சாரியார் பத்ததியிற் கூறப்பட்டுள்ளபடியே கொடிஸ்தம்பத்தில் பாடவேண்டிய பணகளையும், ஏனைய சந்திகளில் பாடவேண்டிய பணகளையும் நந்து அவ்வப் பணகளுக்கு ஒதுவேண்டிய தேவாரங்கள் மூன்றினை எடுத்துக்காட்டாக இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்றது. திருமுறைகளைப் பில் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கும் இது உபகாரமாயிருக்கும். நவசந்திகளில் தேவாரங்களை விண்ணப்பம் செய்ய விரும்பும் அன்பர்கள் அடங்கன் முறையிலிருந்து உரிய பணகளுக்குத் தாம்சிரும்பும் வேறு தேவாரங்களையும் நெரிந்தெடுத்து ஓதலாம்

குறிப்பு:- முருகன் ஆலயத்தில் கொடித்தம்பத்தில், கணபதிதாளம் - பண் - தக்கராகம், மழுரதாளம் - பண் - இந்தளம், என்னும் இரண்டுமே பாடவேண்டும்.

நவசந்திகளில் பாடவேண்டிய பணகள்

கொடிஸ்தம்பம் - கணபதிதாளம் - பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. மடையில் வாளை பாய மாதரார் குடையும் பொய்கைக் கோலக்காவளான் சடையும் பிறையும் சாம்பற் பூச்சும் கீற் உடையும் கொண்ட உருவம் என்கொலோ. (சம்பந்தர்)

2. புவார் கொன்றைப் புமிபுன் சடையீசா
காவாயென நின்று ஏத்தும் காழியார்
மேவார்புரம் மூன்று அட்டார் அவர்போலும்
பாவார் இன்சொல் பயிலும் பரமரே. (சம்பந்தர்)
3. துளிவளர் திங்கள் துளங்கி விளங்கச்
சுடர்ச்சை சுற்றி முடித்துப்
பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடம் குழ
அரிடமும் பலி தேர்வார்
அணிவளர் கோலமெலாம் செய்து பாச்சிலாச்
சிராமத்து உறைகிள்ள
மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட
மயல் செய்வதோ இவர் மாண்பே (சம்பந்தர்)

கொடிஸ்தம்பம் - ரிஷுபதாளம், அல்லது மூவிகதாளம்
பண் - காந்தார பஞ்சம்

1. துஞ்சலும் துஞ்சவிலாத போழ்தினும்
தெஞ்சகம் நெந்து நினைமின் நாள்தொறும்
வஞ்சகமற்று அடி வாழ்த்த வந்த கூற்று
அஞ்ச உடைத்தன அஞ்செழுத்துமே. (சம்பந்தர்)
2. இடினும் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உனக்குல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அழுதொடு கவந்த நஞ்சை
ஸிடற்றினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோ எமையானுமாறு ஈவதொன்றேமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனதின்னருள் ஆவடு துறை அரனே (சம்பந்தர்)
3. ஆடினுய் நறுநெய்யொடு பால் தயிர்
அந்தனர் பிரியாத சிற்றம்பலம்
நாடினுயிடமா நறுங்கொன்றை நயந்தவனே
பாடினுய் மறையோடு பல் கீதமும்
பல்சடைப் பனி கால் கதிர் வெண்டிங்கள்
குடினுய் அருளாய் சுருங்க எம் தொல்வினையே. (சம்பந்தர்)

கொடிஸ்தம்பம் - சிம்மதாளம் - பண் - நட்டபாடை

1. வண்டார் குழல் அமிலவொயாடும் பிரியாவகை பாகம்
பெண்தான் மிக ஆனால் பிறைச் சென்னிப் பெருமானுரை
தண்டாமரை மலரானுறை தவளம் நெடு மாடம்
விண்தாங்குவ போலும் மிகு வேணுபுரம் அதுவே. (சம்பந்தர்)

2. பண்ணும் பதமேழும் பல ஒசைத் தமிழ் அவையும்
உன் நின்றதோர் சுவையும் உறு தாளத்தொலி பலவும்
மண்ணும் புனல் உயிரும் வரு காற்றும் சடக் மூன்றும்
விண்ணும் முழுதானுவிடம் வீழிம் மிழலையே. (சம்பந்தர்)
3. அங்கமும் வேதமும் ஒதும் நாவார்
அந் தணர் நர்ஞும் அடிபரவ
மங்குல் மதிதவும் மாட வீதி
மருகல் நிலாவிய மைந்த சொல்லார்
செங்கயலார் புனல் செல்ல மல்கும்
சீர்கொள் செங்காட்டம் குடியதனுள்
கங்குல் விளங்கெரி ஏந்தி ஆடும்
கணபதிச்சரம் காழுறவே. (சம்பந்தர்)

கொடிஸ்தம்பம் - மழுரதாளம். பண் - இந்தளம்

1. ஏடுமலி கொன்றையர இந்து இளவள்ளி
மாடவை செஞ்சடையெய் மைந்தவிடம் என்பார்
கோடுமலி ஞாழல் குரவேறு சுரபுன்னை
நாடுமலி வாசமது வீசிய நன்வாறே. (சம்பந்தர்)
2. பித்தா பிறைகுடி பெருமானே அருளாளா
எத்தான் மறவாடே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத் தெப்பால் வெண்ணைய நல்லூர்
அருட்டுறையுள் அத்தா உனக்காளாயினி அல்லேன் என்வாமே. (கந்தரர்)
3. ஒதியாரும் அறிவாரில்லை ஒதி உலகெலாம்
சோதியாய் நிறைந்தான் சுடர்ச் சோதியுள் சோதியான்
வேதியாகி விண்ணுகி மண்ணேலூடெறி காற்றுமாய்
அதியாகி நின்றாலும் ஜயாறுடை ஜயனே. (சம்பந்தர்)

நவசந்திகள்

- i. பிரமசந்தி. - ஸ்தானம். - வடக்கு மத்தி. - பண் - மேகரஞ்சவிடு
(மேகராக்குறிஞ்சி)
1. நீரு சேர்வதோர் மேனியர் நேரிழை
கூரு சேர்வதோர் கோலமாய்ப்
பாறு சேர்தலைக் கையர் பராய்த்துறை
ஆறு சேர் சடை அண்ணலே. (சம்பந்தர்)

53

2. கருத்தன் கடவுள் கவலேந்தி ஆடும்
நிருத்தன் சடைமேல் நீரம்பா மதியன்
திருத்த முடையார் திருப்பறிய அரில்
விருத்தன் என்றதும் வீரட்டத்தானே. (சம்பந்தர்)
3. ஆரூடு சமைமுடியன் அனலாடு
மலர்க் கையன் இமயப்பாலை
கூரூடு திருவுதவன் கூத்துடும்
குணமுடையோன் குளிரும் கோயில்
சேரூடு செங்கழுநீர் தாதாடி மதுவன்டு
விவந்த வண்டு
வேறுய உருவாகிச் செவ்வழி நற்
பண்பாடும் மிழலையாமே. (சம்பந்தர்)
- ii. குபேரசந்தி. - ஸ்தானம். - வடக்கு பூர்வம். பண் - தக்கராகம்.
1. முந்தி நின்ற விளைகள் அவைபோக
சிந்தி தெஞ்சே விவார் திருப்புன் கூர்
அந்தம் இல்லா அடிகள் அவர்போலும்
கந்தம் மல்கு கமழ் புன்சடையாரே. (சம்பந்தர்)
  2. வைத்தனன் தனக்கே தலையும் என்னுவும்
நெஞ்சமும் வஞ்சம் ஒன்றின்றி
உய்த்தனன் தனக்கே திருவடிக்கு அடிமை
உரைத்தக்கால் உவமனே ஒக்கும்
பைத்த பாம்பார்த்தோர் கோவணத் தோடு
பாச்சிலாச் சிரமத்தெம் பரமர்
பித்தரே ஒத்தார் நக்கிலர் ஆகில்
இவரலாது இல்லையோ பிரானர். (சந்தர்ர்)
  3. மருவார் குழலி மாதோர் பாகமாய்த்
திருவார் செம்பொன் பள்ளி மேயிய
கருவார் கண்டத்து சசன் கழுக்களை
மருவா தவர்மேஸ் மன்னும் பாவமே. (சம்பந்தர்)
- iii. சாரணசந்தி. - ஸ்தானம். - வடக்கிழக்கு. பண் - சாளரபாணி. (சாதாரி)
1. மருந்தவை மந்திரம் மருவை நன்னெறியவை மற்றுமெல்லாம்
அருந்துயர் கெடும் அவர்நாமமே சிற்றதசெப் நன்னெஞ்சே
பொருத்து தண் புறவினில் கொண்றை பொன்சொரிதர
துன்றுபைப்பும்
செருந்தி செம்பொன் மலர் திருநெல்வேலியிறை செல்வர்தாமே. (சம்பந்தர்)

2. ஏந்தமது சிற்றை பிரியாத பெருமானேன
இலைஞ்சி இகைபோர்
வந்து துதி செய்ய வளர் தூபமொடு
தீபமலி வாய்மை அதனால்
அந்தியமர் சந்திபல அர்ச்சனைகள்
செய்ய அமர்கின்ற அழகன்
கந்தமலி குந்தள நன்மாதினை
மேவுபதி சண்மைதாகரே. (சம்பந்தர்)
3. வேயணை தோனுமையோர் பாகமது வாக
விடையேறி சடைமேல்
தூயமதி குடி சடுகாடிடி நடமாடி
மலைதன்கூரை வினவிலி
வாய் கலசமாக வழிபாடு செயும் வேடன்
மலராகு நயனம்
காய் களையிலை இடந்து ஈசனாடி கூடு
காளத்தி மலையே. (சம்பந்தர்)
- iv. இந்திரசந்தி. - ஸ்தானம் - கிழக்கு. பண் - காந்தாரம்.
1. பாடினம் பூதத்தினானும் பவளச் செவ்வாய் வண்ணத்தாலும்
கூடிள மென்மூலையாளைக் கூடிய கோலத்தினானும்
ஒடிள வெண்பிறையானும் ஒளிதிகழ் குலத்தினானும்
ஆடிளம் பாம்பசைத்தானும் ஆனுர் அமர்ந்த அம்மானே.
(நாவுக்கரசர்)
  2. மாதரப் பிறைக் கண்ணியாளை மலையான் மக்களாடும் பாடிப்
போதோடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்
யாது சுவடுபடரமல் ஜயாற டைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடியோடும் களிறு வருவன் கண்டேன்
கண்டேன் அவர்திருப்பாதம் கண்டறியாதன கண்டேன்.
(நாவுக்கரசர்)
  3. கைப்போது மலர் தூலிக் காதலித்து வானேருகள்
முப்போதும் முடிசாய்த்து தொழறின்ற முதல்வளை
அப்போது மலர் தூலி ஜம்புலனும் அகத்தடக்கி
எப்போதும் இவியாளை என்மனத்தே வைத்தேனே.
(நாவுக்கரசர்)

v. அக்கிளிசந்தி. - ஸ்தானம். - தென்கிழக்கு. பண் - கொல்லி

- மண்ணில் நல்வெண்ணம் வாழுவாம் வைக்கும் எண்ணில் நல்வகுக்கு யாதுமோர் குறைவிலைக் கண்ணில் நல்லச்சுறும் கழுமல வளநகர்ப் பெண்ணில் நல்லாஸொடும் பெருந்தகை இருந்ததே. (சம்பந்தர்)

- நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன் நினையாது ஒருபோதும் இருந்தறியேன் வஞ்சம் இதுவொப்பது கண்டறியேன் வயிற்றோடு நூட்கி முடக்கியிட நஞ்சாகி வந்திதன்னின் நலிவத்தை நனுகாமல் துரந்து கரந்துமிஹர் அஞ்சேறும் என்னிர் அதிகைக் கெடில் வீரட்டானத் துறை அம்மானே. (தாழுக்கரசர்)

- மருந்து வேண்டிலிலை மந்திரங்களிலை புரிந்து கேட்கப்படும் புண்ணியங்களிலை திருந்து தேவன் குடித் தேவர் தேவெய்திய அருந்தவத்தோர் தொழும் அடிகள் வேடங்களே. (சம்பந்தர்)

vi. இயங்கந்தி. - ஸ்தானம். தெற்கு. பண் - கெளிகம்

- விடலால் வாயிலாய் விழுமியோர்கள் நின்கழுக பாடலால் வாயிலாய் பரவதின்ற பண்பனே காடலால் வாயிலாய் கபாவி நின் கடிம்மதில் கூடலால் வாயிலாய் குவாயதென்ன கொள்கையே. (சம்பந்தர்)
- வாணிக்காவில் வெண்மதி மல்கு புல்கு வார்ச்சடைத் தேவைக்காவில் இன்மொழி தேவிபாகம் ஆயினுள் ஆணிக்காவில் அண்ணிலை அபயமாக வாற்பவர் ஏணிக்காவல் வேண்டுவார்க்கு ஏதும் ஏதயில்லையே. (சம்பந்தர்)
- இலங்கை மன்னன் எடுத்த அடுக்கல்மேல் தலங்கொள் கால்விரல் சங்கரன் ஜன்றறும் மலங்கி வாய்மொழி செய்தவன் உய்வகை நலங்கொள் நாமம் தமக்கி வாயவே. (சம்பந்தர்)

vii. திருதிசந்தி. - ஸ்தானம். - தென்மேற்கு. பண் - நட்டபாடை.

- உண்ணுமூலை உமையாஸொடும் உடனுகிய ஒருவன் பெண்ணுகிய பெருமான் மலை திருமாமணி திகழு மண்ணுர்ந்தன அருவித் திரள் மழலை முழவதிரும் அண்ணுமைலை தொழுவார்ஸினை வழுவாவண்ணம் அறுமே. (சம்பந்தர்)
- நத்தார்படை ஞானன்பச ஏறின்னனை கவிழ்வாய் மத்தம்மத யானையுரி போர்த்த மணவாளன் பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியின் கரைமைஸ் செத்தார் எலும்பனிவான் திருக் கேதில்வர்த்தானே. (சம்பந்தர்)
- கொன்றுசெய்த கொடுமையற் பல்சொல்லவே நின்றபாவம் வீணைகள்தாம் பல நிங்கவே சென்று சென்று தொழுமின் தேவர்பிரானிடம் கன்றிலேனுடு பிடிகுழ் தட்டு கழுக்குன்றே. (சந்தரர்)

viii. வருணசந்தி - ஸ்தானம். - மேற்கு. பண் - சிகாமரம்.

- கண்காட்டும் நுதலாறும் கண்காட்டும் கையாறும் பெண்காட்டும் உருவாறும் பிறைகாட்டும் சடையாறும் பண்காட்டும் இசையாறும் பயிர்காட்டும் புயலாறும் வெண்காட்டில் உறைவாறும் விடைகாட்டும் கொடியானே. (சம்பந்தர்)
- கித்ததை மிகப்பாடும் அடியார்கள் குடியாக பாதுக்கைத் தொழுநின்ற பரஞ்சோதி பயிலுமிடம் வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மண்ணே சிவமாகப் போதத்தால் வழிபட்டான் யுள்ளிருக்கு வேணுகே. (சம்பந்தர்)

- பிழையுள்ளன பொறுத்திடுவர் என்றடியேன் பிழைத்தக்காக பழியத்தைப் பாராதே படலம் என்கள் மறைப்பித்தாய் குழைவிரவு வடிகாதா கோயிலுள்ளாயோ என்ன உழையுடையான் உள்ளிருந்து உள்ளோம் போகிற என்றுனே. (சந்தரர்)

ix. வாயுநந்தி. - ஸ்தானம் - வடமேற்கு. பண் - தக்கே

- ஞானத் திரளாய் நின்ற பெருமான் நல்ல அடியார்மேல் ஊனத் திரளை நீக்கும் அதுவும் உண்மைப் பொருள்போறும் ஏனத்திரளோடு இளமான் கரடி இழியும் இரவிச்கண் ஆணைத்திரள் வந்து அணையும் சாரன் அண்ணுமிலையாரே. (சம்பந்தர்)

2. வானநாடனே வழித்துணை மருந்தே
மாசிலை மணியே மறைப்பொருளே
ஏனமா எயிறு ஆயையும் எலும்பும்
கடுதாங்கிய மார்புடையானே
தேன் நெய் பால் நயிர் ஆட்டுக்கந்தானே
தேவனே திரு ஆவடுதுறையுள்
ஆலையே எளை அஞ்சலென்று அருளாய்
ஆர் எனக்குறவு அமரர்கள் ஏதே. (கந்தரர்)

3. பூவார் மலர்கொண்டு அடியார் தொழுவார்
புக்கிழவார் வானோர்கள்
பூவார் புரங்கள் எரித்த அன்று
பூவர்க்கு அருள்வெச்தார்
தூமாமழை நின்று அதிர வெருவித்
தொறுளின் நிரையோடு
அழான் பிளைவந்து அணையும் சாரல்
அண்ணுமலையாரே. (சம்பந்தர்)

திருச்சிற்றுப்பலம்.

திருக்கோணமலை

அருள்மிகு ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசவாயி தேவஸ் தானம்
தினசரி பராயணப்பஞ்ச புராணத்திரட்டு

தமிழ் வேதமாசிய பன்னிரு திருமுறைகளில் அருளமை, பெருமை
களைச் சைவ உலகம் நன்கூடியும். அறிந்திருக்க வேண்டியது சைவப்
பொருமக்கள் ஒவ்வொருவனினதும் தலையாய கடமையுமாகும். இறை
வனுடைய திருவருளைப் பெற்ற ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சந்த
ரர் ஆகிய மூவரும் திருவாய் மலர்ந்தருளிய 103000 பாடல்களில்
செல்லித்தலை போக 8239 பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. இது
அருளமை. திருமுறைகளைப் பாடிய அவர்கள் நிகழ்த்திய அற்பு
தங்கள் அநேகம். அது பெருமை எனவேதான் அருளமை, பெருமை
களைச் சைவதலகம் நன்று அறியுமென்று குறிப்பிட்டேன். இப்பாடே
பன்னிரு திருமுறைகளுக்கும் பின்னணியில் தெய்வீக வரலாறுகள்
இருக்கின்றன. இதன் விரிவான விளக்கங்களை ‘திருமுறைப் பண்ணி
சைத் திறனும்யு’ என்ற நூலிற் காண்க.

திருமுறைகள் - திருக்கோயில்கள் - சிவன்யடியார்கள் ஆகிய முக்
கோணத் திட்டத்தில் உறுதியாக நிலைத்து நிற்பது நமது சைவ சம
யம். திருமுறையென்பது தமிழ்வேதமும், அதனேடு தொடர்புடைய
சமயகுரவர், சந்தாணகுரவர்களையும், திருக்கோயில் என்பது வட
மொழி வேத, ஆகமங்களும், அதனேடு தொடர்புடைய சிவாச்சாரி
யக் குருமார்களையும் சிவன்யடியார் என்பது பக்த ஜனங்களையும் உள்
எடக்கியது. இவற்றில் ஒரு கோணத்திற்குத் தாழ்வு ஏற்பட்டாலும்
சைவசமயம் ஈடாடத் தொடக்கிவிடும். அமைதியற்ற ஆடம்பரக்
கோவாகலங்களாலோ, சர்த்தமற்ற விழாக்களாலோ, ஆசாரமற்ற
அனுஷ்டானங்களாலோ, விவாகமக் கோடபாடுகளுக்குப் புறம்பான
சைவக் கிரியைகளினாலோ, சாதனையற்ற பாவணையினாலோ, பயக்கு
யற்ற போலி ஆசாரங்களினாலோ சைவசமயத்துக்கு மூலாம்புசிப்
பிரகாசிக்கச் செய்யமுடியாது. உயிக்குத்திக் கைவருந்துவதாகவே
முடியும். ஒருமணி அரிசியும் கிடைக்காது. இதனால் ஒருவரை ஒருவர்
ஏமாற்றிப் பொருட்செல்வத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளலாமேயெயிரிய
அருட்செல்வத்துக்குப் பஞ்சமே பஞ்சந்தான். ஏனெனில், அருட்செல்
வத்துக்கு அதிபதி இறைவன். அவன்தான் மேற்கூறிய முக்கோணத்
திட்டத்துக்கும் அதிபதி. அவன் எல்லாமறிபவன், எல்லாம் வல்லவ
ஞதலால் அவனை ஏமாற்ற முடியாது. தம்மைத்தாமே ஏமாற்றிக்
கொள்வதாகவே முடியும். ஆகவே மேற்கூறிய முக்கோணத் திட்ட
தைத் திக்கச் சாவதானமாகவும், அவதானமாகவும் செயல்படுத்தக்
சைவ உலகம் முன்வரவேண்டும்.

இந்த உயர்ந்த நோக்கத்தோடு திருக்கோணமலை, அருள்மிகு முத்துக்குமாரசவாமி, தேவஸ்தான முகாமையாளர் திரு.சி.சிவா னந்தம் அவர்கள் தமது ஆவயத்தில் எடுத்துவரும் முற்போக்கான தெய்விகப் பணிகளில் ஒன்றுக் ரீல்கள் வெளியிடுவதையும் கருத்திற் கொண்டுள்ளார், 25-04-1988 இச் நடைபெற்ற மகாகும்பாமிழே கத்திஸ்போது கும்பாபிஷேகச் சிறப்புமலர் ஒன்றை வெளியிட்டார். அம்மலரின் முருகப்பெருமானுடைய பெருமைகளைக் கூறும் கந்தரலு பூதி, கந்தரலங்காரம், கந்தர்களிலெண்பா, திருமுருகாற்றுப்படை, கந்தசங்கிடகவசம், சண்முக கவசம் முதலியன் முழுமையாக வெளியிடப்பட்டன.

இந்த நூலில் பஞ்சபுராணத்திரட்டு ஒர் அங்கமாக வெளியிடப்படுகின்றது. வாரததின் ஒவ்வொரு நாட்களிலும் பாடக்கூடியதாக இத் திரட்டு அமைகின்றது. ஆவயங்களில் திருமுறைகளை ஒதும்போது தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாள்டு. திருப்புராணம், எனப்படும் ஜந்துதயும் ஒதுவதையே பஞ்சபுராணம் என்பார். இவற்றுடன் திருப்புகளையும் சேர்த்துப் பாடுவது பிற்கால வழக்கமாகும். சிற்றம்பலம் எனப்படும் சிதம்பரத்திலுள்ள கருவறைக்கு அயலில் இருந்த ஒரு திருவறையிலிருந்துதான் தேவாரத் திருமுறைகள் எடுக்கப்பட்டன. தேவையானவற்றைக் காப்பாற்றி வைத்திருந்தவன் ஆடல்வால்கூகிய சிற்றம்பலத்தரசனத்தவால் அப்பெருமானுக்கு நன்றியும், வணக்கமும் கூறுவதற்காகத் திருமுறைகளை ஒத்த தொடங்குமுன் “திருச்சிற்றம்பலம்” என்று சொல்லிக்கொண்டுதான் திருமுறைகளை ஒதுவது மரபாகும்.

பஞ்சபுராணத்தை ஒத்த தொடங்கும்போது முதலில் மூவர் தேவாரத்தையும் ஒதுவதுதான் உயர்ந்த மரபு. அந்த மரபை அனுசரித்து இப்பஞ்சபுராணத் தொகுப்பிலும் ஒவ்வொரு நாளுக்கும் மூவர் தேவாரமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக வைத்தே தேவாரமுதவிகள் தேவாரம் பாடியருளினார்கள் இந்தநால் முருகன்ஸ்தலமாகிய முத்துக்குமாரசவாமி தேவஸ்தானத்தால் வெளியிடப்படுவதால் முருகனை நினைவு கூர்ந்து பாடப்பெற்ற தேவாரங்களாகத் தேடியெடுத்து இந்தநூலில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே திருவிசைப்பாவிலும் சில பாடங்கள் கிடைத்துச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. புராணம் என்றால் அது பெரியபுராணத்தையே குறிக்கும். ஆதவால் மரபுக்கு மாறுபடாமல் திருப்புராணத்தில் ஒவ்வொருநாளுக்கும் ஒரு பெரியபுராணப் பாடலும், முருகன் கோயில்களுக்காக வெளியிடுவதால் கந்தபுராணத்திலிருந்து ஒவ்வொருபாடலும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. திருப்புகழ்பெரும்பாலும் பலதலங்களிலுள்ள முருகப் பெருமானுக்கே பாடப்பட்டிருக்கின்றபோதிலும், திருக்கோணஸ்வரத்திற் குப்பாடப்பட்ட திருப்புகழும் இத்தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது

ஞாயிற்றுக்கிழமை

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தர். பண் - பழம்பஞ்சரம்

உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே உணர்வது நின்னருள் மெய்யினையே கற்றவர் காய்வது காமணையே கனல்விழி காய்வது காமணையே அற்றம் மறைப்பதும் உன்பணியே அமர்கள் செய்வதும் உன்பணியே பெற்றும் உகந்தது கந்தணியே பிரம்மாத்தை உகந்தணியே.

2. திருநாவுக்கரசர். திருக்குறுந்தொகை

நங்கடம்பணிப் பெற்றவள் பங்கினன்
தெங்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலாள்
தன்கடன் அடிபேணையும் தாங்குதல்
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்படுதே.

3. சுந்தரமூர்த்திநாயன். பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

பொன்னுளை மயிலுர்தி முருகன் தாதை
பொடியாடு திருமேனி நெடுமாறன் முடிமேல்
தென்னுளைக் குடபாளின் வடபாளின் குணபாற
சேராத சிந்தையான் செக்கர்வான் அந்தி
அன்னுணை அமர்கள்தம் பெருமாணைக் கருமாளின்
உரியாண் அதிகைமா நகருள்வாற் பவணை
என்னுளை ஏறிகெட்டில் வடவிரட்ட டான்த்து
உறைவாணை இறைபோது மிகழ்வன்போல் யானே.

திருவாசகம்

4. மாலைக்கவாசகர். கோயிற்திருப்பதிகம்

இன்றேவக்கருளி இருள்கடித்து உள்ளத்து எழுகின்ற ஞாயிறே போன்ற நீன்றதின் தன்மை நினைப்பதற் நினைத்தேன் நீயலாற் பிறிதுமற்றின்மை கென்று சென்றலுவாய்ந் தேய்ந்துதேய்ந்தென்றுந் திருப்பெருந்துறை யூறை சிவனே ஒன்று நீயல்லை அன்றியொன்றில்லை யாருள்ளை அறியகிற்பாரோ.

திருவிசைப்பா

5. சேந்தனுர் பண் - பஞ்சமம்

மாலுலா மனந்தந்து என்வையிற் சங்கம்
வல்லினுன் மஸைகள் மதலை
மேலுலாந் தேவர் குலமுழு தாரூர்
குரவேவன் வள்ளிதன் மனோன்
சேலுலாங் கழனித் திருவிடைக் கழியிற்
திருக்குரா நிறந்தீழ் நின்ற
வேலுலாந் தடக்கை வேந்தனென் சேந்தன்
என்னுமென் மெல்லியன் இவளே.

திருப்பயஸ்வாண்டு

6. சேந்தனுர் பண் - பஞ்சமம்

மிண்டுமனத்தவர் போயின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மிக் கொண்டு கொடுத்தும் குடிதுடி சுசற்காட்செய்யின் குதாம்புத்து அண்டங் ஈடுந்தபொருள் அளவில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள் பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருளைப்பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

7. சேக்கிழார் சுவாமிகள்

உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற் கிரியவன்
நிலவுலாலிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம். (பெ.4)

8. கச்சியப்ப சுவாமிகள்

அருவமும் உருவமாகி அனுதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றியப்
பிரம்மாய் நின்ற சோதிப் சிளம்பதோர் மேனியாகிக்
கருணைகள் முகங்களாறும் கரங்கள் பன்விரண்டுக்கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்கு உதித்தனை உலகமுய்ய. (க. 4)

திருப்புகழ்

9. அருணகிரிநாதர்

பத்தியால் யானுணைப்	பலகா லும்
பற்றியே மாதிருப்	புகற்பாடி
முத்தன மாறைணைப்	பெருவாழ்வில்
முத்தியே சேர்வதற்கு	அருள்வாயே
உத்தமா தானைசற்	குணர்நேயா
ஓப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	தினிபாதா
வெற்றி வேலாயுதப்	பெருமாளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திங்கட்சிமை

தேவாரம்
திருச்சிற்றம்பலம்

1. திருநூனசம்பந்தர் பண - வியாழக்குறிஞ்சி நெருப்பு வெள்ளிட மேனியர் ஏறுவர் நெற்றியின்கூண் மருப்புறு வன்கண்ணர் தாதையைக் காட்டுவர் மாழுகன் விருப்புறு பாம்புக்கு மெய்த்தந்தையார் விற்மாதவர்வாழ் பொருப்புறு மாவிகைத் தென் புறவத்தணி புண்ணியரே.
2. திருநாவுக்ரைசர் போற்றித் திருத்தாண்டகம் முக்கணு போற்றி முதல்வா போற்றி முருகவேஷ்டனைப் பயந்தாய் போற்றி தொக்கனு போற்றி தத்துவனே போற்றி எச்தாதாய் போற்றி தருமா போற்றி தத்துவனே போற்றி எச்தாதாய் தொக்கனு வென்றிருவர் தோள்கைபூப்பத் துளங்காடுதிரிசுடாய் நின்றூய் போற்றி எக்கண்ணலுங் கண்ணவிலேன் எந்தாய் போற்றி எறிகெடில் வீரட்டத் தோபோற்றி.

3. சுந்தரரூர்த்தி நாயனூர் பண - துக்கேஷி ஆத்தம் என்றெனை ஆளுகந் தானை அமரர் நாதனைக் குமரணைப் பயந்த வார்த் தயங்கிய முலைமட மானை வைத்து வாளமிசைக் கங்கையைக் கரந்த தீர்த்தனைச் சிவனைச் செழுந்தேனைத் துல்லை அம்பலத்துள் நிறைந்தாடும் குந்தனைக் குருமாமணி தன்னைக் கோவக்காவினிற் கண்டு கொண்டேனே.

திருவாரகம்

4. மாணிக்கவாசகர் அண்டக்கலப்பத்து செழுக்கமலத் தீரளன் நின் சேவடி சேர்ந்தமைந்த பழுத்தமனத் தடியருடன் போயினர் யான் பாவியேன் புழுக்கனுடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக் கல்வி ஞானமிலா அழுக்குமனத் தடியேன் உடையாய் உண்ணடக்கலமே.

திருவிசைப்பா

5. புந்துருத்திநம்பிகாட்டநம்பி பண - சாளரபாளி எம்பந்த வஸ்வினைநோய் தீர்த்திட் டெமையானும் சம்பந்தன் காழியர்கோஷ் தண்ணைமாட் கொண்டருளி அம்புந்து கண்ணானும் தானும் அணிதில்லைக் கெம்பொன் செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கையாயிற்றே.

திருப்பல்லாண்டு.

6. சேந்தனூர். பண - பஞ்சம். சௌல்லாண்ட சுருதிப் பொருள் சோதித்த துய்மனத் தொண்ட ருள்ளீர் சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சில தேவர் சிறுநெறி சேராமே வில்லாண்ட கணகத் திரண்மேரு விடங்கள் விடைப் பாகன் பல்லாண் டெனும் பதங் கடந்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்.

7. சேக்கிழார் சுவாமிகள். தூயவெண்ணீரு துதைந்த பொன்மேனியும் தாழ்வடமும் நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் நெந்துருகிப் பாய்வது போலன்பு நிர்பொழி கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொற் மேய செவ்வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே. (பெ.4)

8. கச்சியப்ப சுவாமிகள்.

முழுமதியன்ன ஆறு முகங்களும் முன்னால் காகும் விழிகளின் அருளும் அன்றி வேறுள படையின் சீரும் அழகிய கரமீராதும் அணிமணித் தண்டை ஆர்க்கும் செழுமலர் அடியுங் கண்டான் அவன்தவம் செப்பற்பாற்றே. (க. 4)

திருப்புகழ்

9. அகுணவிநாதர்.

ஆள்ளு மத வேள்கைக்	கண்ணயாலே
தொல்லை நெடு நீலக்	சுடலாலே
மெள்ள வநு சோலைக்	குயிலாலே
மெய்யுருகு மாணைத்	தழுவாயே
தெள்ளு தமிழ் பாடத்	தெவிவானே
செய்ய குமரேசத்	திறலோனே
வள்ளல் தொழி ஞானக்	கழலோனே
வள்ளி மணவாளப்	பெருமானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செவ்வாய்க் கிழமை.

தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

1. திருஞானசம்பந்தர். பண் - நட்டபாடை.
அருக்ரொடு புத்தரவு ரறியாவன் மலையான்
மருகன் வரும் இடபக்கொடி உடையாவி -ம் ஸரார்
கருகு குழல் மடவார் கடி குறிஞ்சியது பாடி
முருகன்னது பெருமை பகர் முதுகுன் றகடவோமே.

2. திருதாஷக்கரசர்.

திருக்குறுந்தோகை.

முன்னையார் மயிலார்தி முருகவேள்
தன்னை யாரெவில் தாஞேர் தலைமகன்
என்னை ஆனும் இறைவன் எம்பிரான்
பின்னை யாரவர் பேரெயில் லாளரே.

3. சந்தரமூர்த்தி நாயனுர். பண் - தங்கே.

மறவனை அன்று பன்றிப்பின் சென்ற
மாயனை நால்வர்கு ஆவின்கீழ் உரைத்த
அறவனை அமரர்க்கு அரியானை
அமரர் சேஷக்கு நாயகனுன
ஏறவர் மக்கைதன் கேள்வனைப் பெற்ற
கோளை நான்செய்த குற்றங்கள் பொறுக்கும்
நறை விரியும் நன்னாறனை அழுகை
நாயினேன் மறந் தென் நினைக்கேனே.

திருவாசகம்.

4. மனிக்கவாசகர். திரு அப்மனை

பண்ணமந்த பாடற் பரிசு பண்டக்தருநும்
பெண்ணமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெநுஞ்சுறையான்
வின்சுமந்த கீர்த்தி வியன் மண்ணாத்தீசன்
கண்சுமந்த தெற்றிக் கடவுள் கவிமதுஞர்
மண்சுமந்து கலிகொண்டு அக்கோலால் மொத்தன்று
புண்சுமந்த பொன்னெனி பாடுதுங்கான் அப்மானுப்:

திருப்புகழ்

அருணகிரிநாதர்

ஏறுமயி வேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
சுசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
காறுமடி யார்கள்விளை தீர்க்குமுக மெர்ன்றே
குன்றாலு வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு குரரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மனம்புனரை வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளை வேண்டும்
ஒதியரு ஞாலம் அமர்ந்த பெருமானோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிளைச்பா

5. சேந்தனார்.   பண் - பஞ்சமம்

கோவிலைப் பவளக் குழமணைக் கோலக்
குழாங்கள்குழ் கோழி வெல் கொடியோன்
காவனற் சேனையென்னக் காப்பவன் என்
பொன்னை மேகலை கவர்வானே
தேவி நற்தலைவன் திருவிடைக் கழியிற்
திருக்குரா நீழத்தீழ் நின்ற
தூவி நற்பீவி மாமயி லூருஞ்
கப்பிர மனியன் தானே.

திருப்பல்லாண்டு

6. சேந்தனார்.   பண்-பஞ்சமம்.

சிரும் திருவும் பொயியச் சிவலோக நாயகன் சேவஷ்டக்கீழ்
ஆரும் பெறுத அறிவுபெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருவகில்
ஊரும் உலகும் கழற உழறி உமை மணவாளனுக்காட்
பாரும் விக்மபும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

7. சேக்கியார்.

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உந்தன்
திருத்தம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாலிதாம்இன்புமாம் என்று
கண்ணில் ஆண்த அருளிநீர் சொரியக்
கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்:   (பெ.4)

8. கச்சியப்ப கவாமிகள்.

கோலமா மஞ்ஞை தன் வில் குவனிய குமரன் தன்னைப்
பாலனை நிருந்தேன் அந்தாட் பரிசிவை அறிந்திலேன்யான்
மாலயன் தனக்கும் ஏனை வானவர் தமக்கும் யார்க்கும்
மூலகரணமாய் நின்ற மூர்த்தி இம்மூர்த்தியன்றே   (க.4)

புதன்கிழமை

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. திருஞானசம்பந்தர் பண் - வியழக்குறிஞ்சி
தழைமயி வேறவன் தாதையோ தான்
மஸழபொழி சடையவன் மன்னு காதில்
குழையது விலங்கிய கோல மார்பின்
இழையவன் இராமன தீச்சரமே.

2. திருநாவுக்கரசர் திருத்தாண்டகம்
படைமலிந்த மழுவானும் மானுந்தோன்றும்
பண்ணிரண்டு கண்ணுறையை பின்ஜோ தோன்றும்
நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந் தோன்றும்
நான்மறையின் ஒவிதோன்றும் நயனந் தோன்றும்
உடைமலிந்த கோவண்முக் கீருங் தோன்றும்
முரல்வெண் சிரமாலை உலாவித் தோன்றும்
புடைமலிந்த பதத்தின் பொலிவு தோன்றும்
பொழில் திகழும் பவணத்தெம் புனிதனூர்க்கே.

3. சந்தரமுர்த்தி நாயனுர். பண் - காந்தாரம்.
நமர் பிறர் என்ப தறியேன்
நான் கண்டதே கண்டு வாழ்வேன்
தமரம் பெரிதும் உகப்பான்
தக்கவாறு ஒன்றும் இவாதேன்
குமரன் திருமால் பிரமன்
கூடிய தேவர் வணங்கும்
அமரன் இருப்பதும் ஆரூர் அவர்
எம்மையும் ஆள்வரோ கேள்வர்.

திருவாசகம்

4. மாணிக்கவாசகர். குழைத்தபத்து.
வேண்டத்தக்க தறிவோய்ந் வேண்ட முழுதும் தருவோய்ந்
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்ந் வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டிந் யாத்தருள் செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் ருண்டென்னில் அதுவும் உந்தன் விருப்பன்றே.

திருவிசைப்பா

6. சேந்தனூர் பண் - பஞ்சமம்

ஏக நாயகை இமையவர்க் கரசை
என்றுயிரிக் கருதினை எதிரில்
போக நாயகைனைப் புயல் வணற்கருவில்
பொன்னெடும் சிலிகையா ஓர்ந்த
மேக நாயகை மிகு திரு வீழி மிழலை
விண்விழி செழுங் கோயில்
யோக நாயகைன் அன்றி மற்றென்று
உண் பெடை உணர்கிலேன் யானே

திருப்பல்லாண்டு

6. சேந்தனூர் பண் - பஞ்சமம்

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆகிரைநாள்
நாரா யண்ணெடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் விதியிற் தேவர் குழாங்கள் திசையணைத்து நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பஸ்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

7. சேக்கிரார் சுவாமிகள்

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதைன் அறமாற்றும் பாங்கிளில் ஒங்கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம் உணர்தார் அடி திரையில். (பெ.4)

8. கச்சியப்ப சுவாமிகள்

கந்தநம ஐந்துமுகர் தந்த முருகேசநம கங்கை
மைந்தநம பன்னிரு புயத்தநம நீப்மலர் மாலைபுணியும்
தந்தைநம ஆறுமுக ஆதிநம சோதிநம நற்பரமதாம்
எந்தைநம என்றுமினோயாய்நம குமாரநம என்று தொழுதார். (க.4)

திருப்புக்கு

9. அருணகிரிநாதர்

திறைமதி முக மெனும்	ஒளியாலே
நெறிவிழி கண்புரி	நிகராலே
உறவுகொள் மடவர்கள்	உறவாமோ
உனதிரு அடியினில்	அருள்வாயே
மறைப்பி ஸிதிரு	மருகோனே
மருவலர் அசுரர்கள்	குலகாலா
உறுமகள் தலைமணம்	அருள்வோனே
குருமலை மருவிய	பெருமானே.

திருச்சிற்றம்பவம்

வியாழக்கிழமை

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. திருஞானசம்பந்தர். பண் - காந்தாரம்.
சாயச் செவ்விக் காமற் காய்ந்து கங்கையைப்
பாயப் படர்புன் சடையிற் பதித்த பரமேட்டி
மாயச் சூர் அன்றநுத் தை மைந்தன் தாதைதன்
மீயச் சூரே தொழுது விளைய விட்டுமே.

திருக்குறுந்தோகை

2. திருநாவுக்கரசர்.
சமர சூரபன் மாவைத் தடிந்தவேற்
குமரன் தாதைநற் கோழும்பம் மேவிய
அமரர் கோவிலுக்கு அண்புடைத் தொண்டர்கள்
அமர வோகமது ஆளுடையார்களே.
3. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். பண் - தக்கேச்
ஒட்டி ஆட்கொண்டு போய் ஒளித்திட்ட
உச்சிப் போதனை நச்சர வார்த்த
பட்டியைப் பகலே இருள் தன்னை
பாவிப்பார் மனத்து ஊறுமனந்தேனை
கட்டியைக் கரும்பின் தெளி தன்னைக்
காதலாற் கடற் சூர் தடிந்திட
செட்டி யப்பனை பட்டாணச் செல்வ
ஆசூராணை மறக்கலு மாமே.

திருவாரகம்

4. மாணிக்கவாசகர். குழைத்தபத்து.
அன்றே எந்தன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அமையாய் என்னை ஆட்கொண்ட போதே கொண்டிலையே
இன்றேர் இடையூறு எனக்குஞ்சோர் என்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பினழு செய்வாய் நானே இதற்கு நாயகமே;

திருவிசைப்பா

5. சேந்தனுர். பண் - பஞ்சமம்
 தொடங்கினள் மடலென்று அனுமதித் தொடங்கற்
 புறவித மாகிலு மருளான்
 இடங்கொள்க் குறத்தி திறத்திலும் இறைவன்
 மறத்தொழில் வார்த்தையும் உடையன்
 திடங்கொள் வைத்திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியிற்
 திருக்குரா நீழற்கீற் நின்ற
 மடங்கலை மலரும் பன்னிரு நயநத்
 அறுமுகத் தமுதினை மருண்டே.

திருப்பஸ்லாண்டு

6. சேந்தனுர். பண்-பஞ்சமம்.
 தாங்தையைத் தாளற விசிய சண்டிக்கிள்
 அண்டத்தொடு மிடனே
 புதலத்தோரும் வணங்கப் பொற்கோயிலும்
 போனகமும் அருளிச்
 சோதி மனிமுடித் தாமமும் நாமமும்
 தொண்டர்க்கு நாயகமும்
 பாதகத்துக்குப் பரிச் வைத்தானுக்கே
 பஸ்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

7. சேக்கிழார் சுவாமிகள்.
 ஞானத்தின் திருவருவை நான்மறையின் தவித்துணையை
 வானத்தின் மிசையன்றி மன்னில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
 தேனக்க மலர்க்கொள்றைச் செஞ்சுடையார் சீர்தொடுக்கும்
 கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள். (பெ.பு)

8. கச்சியப்ப சுவாமிகள்.
 பன்னிரு கரத்தாய் போற்றி பகம்பொன்மா மயிலாய் போற்றி
 முன்னிய கருணை ஆறு முகப்பரம் பொருளே போற்றி
 கண்ணியர் இருவர் நீங்காக் கருணை வாரிதியே போற்றி
 என்னிரு கண்ணே கண்ணுளி இருக்கு மா மனியே போற்றி.

திருப்புகழ்

6. அருளகிழ்நாதர்

எதிரிலாத பக்தி	தணைமேவி
இவ்விய தாள் நிலைப்பை	இருபோதும்
இதய வாரிதிக்குள்	உறவாகி
எனதுவே சிறக்க	அருள்வாயே
கதிரகாம வெற்பில்	உறைவோனே
கனக மேரு ஒத்த	புயவீரா
மதுரவாணி உற்ற	கழலோனே
வழுதி கண் நியிர்த்த	பெருமானே

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளிக்கிழமை

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

1. திருநூனசம்பந்தர். பண் - காந்தாரம்.

வள்ளிமுலை தோய் குமரன் தாதை வான்தோயும்
வள்ளி மலைபோல் விடையொன் ருடையான் மேவழூர்
தென்னி வருநீர் அரிலில் தென்பாற் சிறைவன்டும்
புன்னும் மலி பூம்பொய்கை குழந்த புத்தாரே.

2. திருநாவுக்கரசர். திருத்தாண்டகம்.

கோழிக்கொடியோன் தாதை போலும்
கொம்பனுள் பாகம் குளிர்ந்தாள் போலும்
ஆழிமுதல்வரும் தாமே போலும்
உள்ளுவார் உள்ளாத்தில் உள்ளார் போலும்
ஆழித்தேர் வித்தகரும் தாமே போலும்
அடைந்தவர்க்கட்டு அன்பராய் நின்றூர் போலும்
எழு பிறவிக்கும் தாமே போலும்
இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி ஈசனுரே.

3. சந்தராமர்த்தி நாயனுர். பண் - தக்கேசி

வெந்தராய் உலகாண்டு அறட்புரிந்து
வீற்றிருந்த இவ்வடலை தன்னைத்
தேய்த்திறந்து வெந்துயர் உழந்திடும் இப்
பொக்க வாழ்வினை விட்டிடு நெஞ்சே
பாந்தளங் கையில் ஆட்டுக்கந்தானைப்
பரமணைக் கடற் குர்தழிந்திட்ட
செந்தர் தாதையைத் திருத்தினை நகருட்
சிவக்கொழுந்தினைச் சென்றடை மனனே.

திருவாசகம்

4. மாணிக்கவாசகர். திருச்சதகம்.

வாழ்கின்றுய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
ஆழ்கின்றுய் ஆழாமற் காப்பாணை ஏத்தாதே
குழ்கின்றுய் கேடு உனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
விழ்கின்றுய் நீ அவ்வக் கடலாய் வெள்ளத்தே,

திருவிசைப்பா

5. கருலூர்த்தேவர்.

பண் - பஞ்சம்.

என்னையுன் பாத பங்கயம் பணிவித்து
என்பொலம் உருக நீ எவிவந்து
உன்னையென்பால் வைத்து எங்கும் வஞ்சான்றும்
ஒழிவற நிறைந்த ஒண்ணக்டரே
முன்னையென் பாசம் முழுவதும் அகல
முகத்தலை அகத்தமர்ந் தெனக்கே
கண்ணலும் பாலும் தெனும் ஆரமுதும்
கனியுமாய் இவிமையாயினையே.

திருப்பஸ்லாண்டு

6. சேந்தனூர்

பண் - பஞ்சம்

குழலொலி யாழோலி கூத்தொலி ஏத்தொலி
எங்கும் குழாம் பெருகி
விழுவொலி வின்னாளவும் சென்று விம்மி
மிகு திருவாரூரின்
மழுவிடையார்க்கு வழி வழி ஆளாய்
மணங்கெய் குடிப்பிறந்த
பழுவடியாரோடும் கூடி எம்மானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

7. சேக்கிழார் சுவாமிகள்.

ஆலமே அழுதமாக உண்டு வானவர்க் களித்துக்
காலனை மார்க்கண்டர்க்காய்க் காய்ந்தனை அடியேற்கின்று
ஞாலம் நின் புகழேயாக வேண்டும் நான்மஹநகள் ஏத்தும்
சிலமே ஆலவாயிற் சிவபெருமானே என்றார். (பெ.பு)

8. கச்சியப்ப சுவாமிகள்.

மூலிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணைபோற்றி
ஏவரும் துதிக்க நின்ற ஈராறு தோன்கள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகும் செவ்வேன் மலரடி போற்றி அன்னுன்
சேவனும் மயிலும் போற்றி திருக்கை வேல் போற்றி போற்றி
(க.பு)

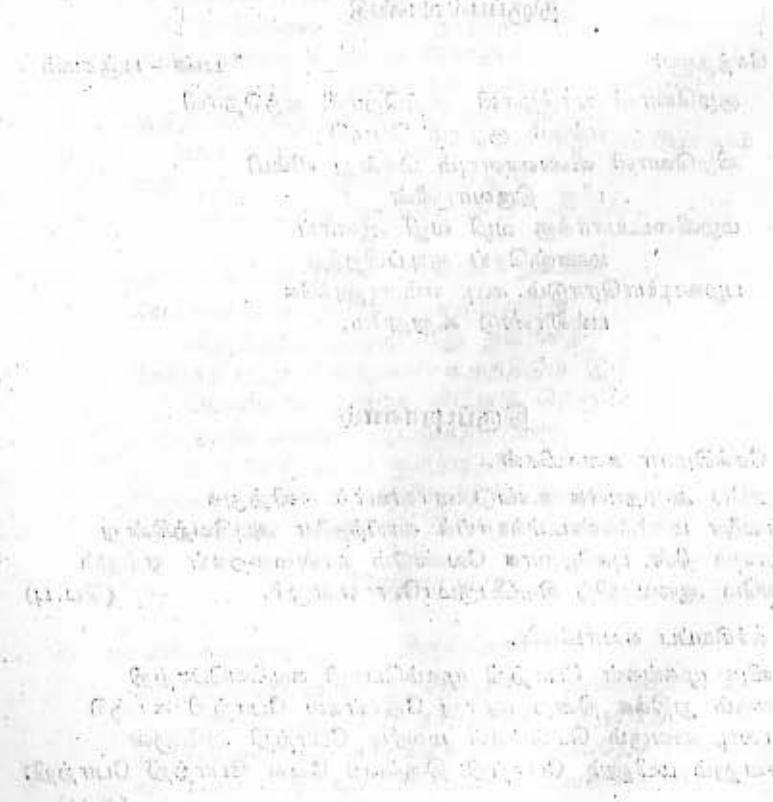
திருப்புகழ்

9. அருணகிரிநாதர்

இருவிணைப் பிறவிக்
இடர்கள்பட் டலீயப்
திருவருட் கருணைப்
திருமெனக் கதியைப்
அரியயற்கு அறிதற்கு
அடியவர்க்கு எனி
கருவெனச் சிவனுக்கு
கொடுமுடிக்குமரப்

கடல்முழ்கி
புகுதாதே
பிரபையாலே
பெறுவேனே
அரியோனே
அந்புதநேயா
அருள்போதா
பெருமானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சனிக்கிழமை

எ..

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. திருஞானசம்பந்தர்

பண் - கொல்லி

ஒற்றினார் ஒசையுன் ஒன்றினார் ஒன்றி மால்
கூறினார் அமர்த்துக் குமரவேள் தாதையர்
ஆற்றினார் பொய் அகத்தை உணர்வெய்தி மெய்
தேற்றினார் வழிபடும் தென்குடித் திட்டையே.

2. திருநாவுக்கரசர்

திருநேரிசை

குறவிதோள் மணந்த செல்வக் குமரவேள் தாதை என்றும்
நறவின் நறுமென் கூந்தல் நங்கையோர் பாகத்தானைப்
பிறவிய மாற்றுவாணைப் பெறுவேநூர் பேணினை
உறவினால் வஸ்வனுகி உணருமாறு உணர்த்துவேனே.

3. சுந்தரரூர்த்திநாயனர்

பண் - தக்கராகம்

பொரும் பலமதுடை அசரன் தாரகணைப் பொருது
பொன்றுவித்த பொருளினை முன் படைத்துகந்த புனிதன்
கரும்புவிலின் மவர்வாளிக் காமன் உடல் வேவக்
கனல்வியித்த கண்ணுதேவோன் கருதும் ஊர் வினவில்
இரும்புள் வென் திரை பெருகி ஏவம் இவங்கம்
இருக்கரையும் பொருதலைக்கும் அரிசிலின் தெங்கரைமேல்
கரும்புணைவென் முத்தரும்பிப் பொன்மலைந்து பவளக்
கவின்காட்டும் கடிபொழில்குழ் கலைநல்லூர் காணே.

திருவாசகம்

4. மாணிக்கவாசகர்

திருச்சதம்

போற்றி ஒம் நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்குகிள்ளேன்
போற்றி ஒம் நமச்சிவாய புகவிடம் பிறிதொன்றில்லை
போற்றி ஒம் நமச்சிவாய புறம் எணைப் போக்கல்கண்டாய்
போற்றி ஒம் நமச்சிவாய சய சய போற்றி போற்றி.

திருவிசைப்பா

5. கருவுர்த்தேவர்

இவ்வரும் பிறவிப் பெளவந்தீர் நீந்தும்
ஏழையேற்கு என்னுடன் பிறந்த
வைரும் பகையே யார் துகையென்றால்
அஞ்சலென்று அருள் செய்வான் கோயில்
கைவரும் பழனம் குழந்தை செஞ்சாலிக்
கடைசியர் எனிதரு நீலம்
செய்வரம் பரும்பு பெரும்பற்றப் புளியுர்
திருவனர் திருச்சிற்றம் பலமே.

பன் - புறநீர்மை

திருப்பல்லாண்டு.

சேந்தனுர்

பன் - பஞ்சமம்.

மன்னுக்கிளை வவர்க் நம் பக்தர்கள் வஞ்சகர் போய்கலப் பொன்னின்செய் மஷ்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனியெல்லாம் வினங்க அன்னடை மடவாள் உமைகோள் அடியோழுக்கு அருள் புரிந்து பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்ல ண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்.

7. சேக்கிழார் சுவாமிகள்.

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதவிந்து உள்ளும் ஒங்கிட
மன்றுளார் அஷ்டயார் அவர் வான்புகழ்
நின்றது எங்கும் நிலவி உலகெலாம். (பெ.4)

8. கச்சியப்ப சுவாமிகள்.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்றைக் கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவேன் ஏறிய மஞ்சைகு வாழ்க யானினதன் அணங்கும் வாழ்க மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்க சீர் அடியாரெல்லாம். (க.4)

திருப்புகழ்.

9. அருணகிரிநாதர்.

விலைக்கு மேனியில் அணிக்கோவை மேகலை
தரித்த ஆடையும் மனிப்பூனும் ஆகவே மயலூறி
மினுக்கு மாதர்கள் இடைக் காமழுங்கியே மயலூறி
மிகுந்த காமியன் எனப் பாருளோரெதிர் நகைக்கவே உடலெடுத்தே வியாகுல
வெறுப்பதாகியே உழைத்தே விடாய்ப்படு கொடியேளக்
கலக்கமாகவே மலக் கூடிலே மிகு பினிக்குளாகியே தவிக்காமலேயுணை
கவிக்குளாய் சொலிக்கடைத்தேறவேசெய்யும் ஒருவாழ்வே
கதிக்குநாயக உணத்தேடியே புகழ் உரைக்கு நாயெனை அருட்பார்வையாகவே
கழற்குள் கவே சிறப்பானதாயாறுள் தரவேணும்
மலைக்கு நாயக விவகாமி நாயகர் திருக்குமானே முகத்தாறு தேசிக
வடிப்ப மாதோரு குறுப்பாவையாள் மகிழ் தருவேனோ
வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான் யோகியர்
அகத்திய மாமுனி இடைக்காடர் சீரனும் முருகோனே
வருத்த பாவுறு பொருட்கோலமாய் வரு
நிலைக்கு நான்மறை மகத்தான் பூசரர்
திருக்கிளானுமலை தவத்தாரு கோபர
நிலைக்குள் வாயினில் கிளப்பாடு பதியில் வருவோனே
நிகழ்த்தும் ஏழ்பவ கடற் குறையாகவே
எடுத்த வெல்கொடு பொடித்துளதாயெறி
தினைத்த காமியம் அனுக்கலமேபுரி பெருமானே.

எ

திருவாசகம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவாசகம் முழுமையாகக் கிடைப்பது அரிதாதலானும், கிடைத்தாலும் நூலின் சிரயம் அதிகரித்திருப்பதாலும், ஆலயங்களுக்கும், மக்களுக்கும் மிகவேண்டிய தாகிய திநப்பள்ளியெழுச்சி, திருவெம்பாவை, திருப்பொற்சண்ணம், சிவபுராணம் ஆகிய நான்கிணையும் இந்நாளிற் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கத் திருவருள் கூட்டியுள்ளது.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

1. போற்றி வென் வாழ்முதலாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கமற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
சற்றின் திருமுகத்து எமக்கருள் மலரும்
எயில்நூக கொண்டுதின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழக் கமலங்கள் மலரும் தண்வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயாக் கொடியுடையாய் எணையுடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.
2. அருளான் இந்திரன்திசை அனுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம் நின்மலர்த் திருமுகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழுளம் நயனக்
கடிமலர் மலர மற்று அண்ணல் அம்கண்ணும்
திரள்நிரை அநுபதம் முரல்வன் இவையோர்
திருப்பெருந் துறையறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகடலே பள்ளி எழுந்தருளாயே.
3. கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஒவின தாரகை ஒளி ஒளி உதயத்து
ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு நமக்கு
தேவ நற் செதிகழல் தாவிளை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரியாய் எமக்கெளியாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.
4. இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
திருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிளைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெரும் துறையறை சிவபெருமானே
எண்ணையும் ஆண்டுகொண்டு இன்னருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

5. புதங்கள்தோறும் நின்றுயெவில் அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் என்னினப் புலவோர்
கிதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறியோம் உனைக் கண்டறிவாரைச்
சிதங்கொள் வயல் திருப்பெருந்துறை மன்னு
சிந்தணைக்கும் அரியாய் எங்கள்முன் வந்து
ஏதங்கள் அறுத்து எம்மை ஆண்டு அநுள்புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.
6. பப்பற வீட்டிடுந்து உணரும் நின்னடியார்
பந்தணை வந்தறுத்தார் அவர்பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத்து இயல்பின்
வணங்குகிறோர் அணங்கின் மனவாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலரும் தண்வயல்குழ்
திருப்பெரும் துறையறை சிவபெருமானே
இப்பிறப்பறுத்து எமை ஆண்டு அநுள்புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.
7. அது பழச்சுவயென அழுதென அறிதற்கு
அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இது அவன் திருவரு இவனவன் எனவே
எங்களோ ஆண்டுகொண்டு இங்கெழுந்தருளும்
மதுவளர்ப் பொழில் திருவத்தரகோசமங்கை
உள்ளாய் திருப்பெருந்துறை மன்னு
எது எமைப் பணிகொணும் ஆறது கேட்போம்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.
8. முந்திய முதல் நடு இறுதியும் ஆனைய்
ஆவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்றறிவார்
பந்தணை விரவியும் நீடியும் நின்னடியார்
பழங்குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரனே
செந்தழல்புரை திருமேனியும் காட்டித்
திருப்பெரும் துறையறை கோழிலும் காட்டி
அந்தணை ஆவதும் காட்டி வந்தாண்டாய்
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

- .9. விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டார்
விழுப்பொருளே உன்தொழுப்படி யோக்கன்
மண்ணகத்தே வந்து வாழுச் செய்தானே
வன்திருப்பெருந்துறையாய் வழியடியோம்
கண்ணகத்தே தின்று களிதரு தேனே
கடலருதே கரும்பே விரும் படியார்
எண்ணகத்தாய் உலகுக்கு உயிசானுய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.
10. புவனியிற் போய்ப் பிறவாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப்பூமி
விவன் உய்யக்கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறைவாய் திருமாலாம்
அவன் விருப்பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்படவும்
நின் அவர்ந்த மெய்க்கருக்கூடும் நியும்
அவனியில் புகுந்து எம்மை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்.

1. ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருகியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபொய்
விதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டு இங்கள்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தான் என்னே என்னே
ஈதே எம்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.
2. பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போது எப்போது இப்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தணோயோ நேரிழையாய் நேரிழையிர்
சீசி இவையும் சிலவோ விளையாடி
ஏசமிடம் ஈதோ விண்ணேருக்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசம் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருஞும்
தேசன் சிவலோகன் திசீலைச் சிற்றம்பலத்துன்
ஈசனுர்க்கு அன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.
3. முந்தன் வெண்ணகையாய் முன்வந்து எதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என்று அன்றூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புள்ளமைதீர்த்து ஆட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோறின் அன்புடமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழ்கியார் பாடாரோ நம் சிவனை
இத்தணையும் வேண்டும் எமக்கு ஏலோர் எம்பாவாய்.
4. ஒன்தித்தில நடையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றே
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ ஹெவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக்கு ஒருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கு இவியானைப் பாடிக் ககிந்து உள்ளம்
உள்நெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயில் ஏலோர் எம்பாவாய்.

5. மாலறியா நான்முகனும் காணு மலையினை நாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்களே பேசும்
பாருது தேங்வாய்ப் படிறி கடைதிறவாய்.
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மை ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சிலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்று
ஒலம் இடினும் உணராய் உணராய்கான்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.
6. மானேநி நென்னலை நாளை வந்து உங்களை
நானே ஏறுப்புவன் என்றலும் நானுமே
போன திசை பகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்கூரே.
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந்து எம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்கு உன்வாய்திறவாய்
ஊனே உருசாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
ஏலூர்க்கும் தங்கோணைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.
7. அன்னே இவையும் சிலவோ பல அமரர்
உன்னற்கு அரியான் ஒருவன் இருஞ்சிரான்.
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய் திறப்பாய்
தென்னு என்னுமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னுணை என்னரையன் இன்னமுது என்று எல்லோமும்
சொன்னேனும்கேள் வெவ்வேறுய் இன்னம் துயிலுதியோ
வன்னென்சுப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசு ஏலோர் எம்பாவாய்.
8. கோழி விலப்பச் சிலம்பும் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும் வெண்சங்கு எங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கக்ருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினேம் கேட்டிலீயோ
ஏழி ஈதன்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடமை ஆமாறும் இவ்வாரே
ஊழி முதல்வனுய் நின்ற ஒருவளை
ஏழி பங்காளையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.

9. முண்ணப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியனே
உண்ணைப் பிரானுகப் பெற்ற உன்சிரடியோம்
உன்னடியார் தான்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எம் கணவராவார் அவர் உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கு என்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோம் ஏலோர் எம்பாவாய்.
10. பாதாளம் ஏழினுங்கிழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புளைழுடியும் எல்லாப் பொருள்குழடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணேனுரும் மண்ணும் துதித்தாறும்
ஒத் உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரங்கள் கோயிற் பிணைப்பின்னோகாள்
ஏதவனுர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றர் ஆரயலார்
ஏது அவணிப் பாடும்பரிசு ஏலோர் எம்பாவாய்.
11. மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரன்னக்
ஸ்கயாற் குடைந்து குடைந்து உன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோம்கான் ஆரழல்போல்
செய்யா வெண்ணீருடி செல்வா சிறுமருங்குல்
ஸ்மயார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயா நீ ஆட்கொண்டருளும் வினோயாட்டில்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாய் எமை ஏலோர் எம்பாவாய்.
12. ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும்
தீர்த்தன் நற் தில்லீச் சிற்றம்பவத்தே தீயாடும்
கூத்தன் இவ்வானும் குவலயழும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் வினோயாடி
வார்த்தையம் பேசி வளைவிலம்ப வார்க்களைகள்
ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணிகுழும் மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்து உடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருங்கணைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

13. பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கன் குருகினத்தாற் பிண்ணும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவுவார் வந்து சார்தவினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துதஞ்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்.
14. காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனுடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குராமாடச்
சிதப் புண்ணாடச் சிற்றம்பலம் பாடி
வேதப்பொருள் பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் குழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.
15. ஒரோருகால் எப்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீர் ஒருகால் வாயோவாள் சித்தம் களிக்கா
நிரோருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பவிப்பப்
பாரேசருகால் வந்தனையாள் விண்ணேறைரத் தாஸ்பணியாள்
பேரரையர்க்கு இங்கனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரோருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் சித்தகர்தாள்
வாரூருவப் பூண்முலையிர் வாயார நாம்பாடி
ஏருகுவப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்.
16. முன் இக்கடலீச் செருக்கி எழுந்து உடையாள்
என்னத் திகழ்ந்து எம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்து எம்பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
நன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழை ஏலோர் எம்பாவாய்.

17. செங்க னவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம் நம்பாவதாக்
கொங்குண் கருங்குமலி நம்தெம்மைக் கோதாட்டி
இங்கு நம் இல்லங்கள்தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தகுணும் சேவகைன
அங்கன் அரசை அடியோங்கட்டு ஆரமுதை
நங்கள் பெருமாஜைப் பாடி நலந்திகுழப்
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடு ஏலோர் எம்பாவாய்.
18. அண்ணுமலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணேரூர் முடியின் மணித்தொடை வீறந்தூற்போல்
ஏண்ணேர் இரவி சுதிர்வந்து கார் சுரப்பத்
தண்ணூர் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணுகி ஆனுப் அலியாயப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணுகி இத்தனையும் வேறுகிக்
கண்ணூர் அழுதழுமாய் நின்றுள் கழுப்பாடிப்
பெண்ணே இப்பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடு ஏலோரெம்பாவாய்.
19. உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
அங்கு அப்பழஞ்சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்று உரைப்போம் கேள்
எங்கோங்கை நின்னன்பர் அல்லாரதோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல் பகல் எம்கண் மற்றெருள்றும் காணற்க
இங்கு இப்பரிசே எமக்கு எங்கோள் நங்குதியேல்
எங்கெழுவிலென் ஞாயிறு எமக்கு ஏலோர் எம்பாவாய்.
20. போற்றி அருளுக்கறின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுக் நின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழுங்கள்
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் சரும் இனையடிகள்
போற்றி மால் நான்முகனும் கானுத புண்டரிகம்
போற்றி யாழுயய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடேலோரெம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வ
திருப்பொற்சன்னம்

திருச்சித்துறையிலம்

1. முத்து நல்தாமம் பூமாலை தூக்கி
முளைக்குடம் நூபம் நல்தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமியும் பார்மசனும்
நாமக்கோடு பல்லாண்டு இசைமின்
செத்தியும் கெளரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கோணமின்
அத்தன் ஜயாறன் அம்மாணப்பாடி
ஆடப் பொற்சன்னம் இடித்துநாமே.
2. பூலியல் வார்ச்சைட எம்பிராற்குப்
பொற் திருக்கண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாலின் வடுவிரின்ன கண்ணிர்
வும்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம் நிலாமே
குனிமின் தொழுமின் எங்கோன் எங்குத்தன்
தேவியும் தானுமல்வந்து எம்மை ஆளச்
செம்பொன் செய் கண்ணம் இடித்துநாமே.
3. சந்தர நீறணிந்தும் மெழுகித்
தூய பொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழிற்கடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்
ஆஸ்ரியன் நாதன் நல் வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆள் உமையாள் கொழுநற்கு
எய்ந்த பொற்சன்னம் இடித்துநாமே;
4. காசணி மிள்கள் உலக்கை எல்லாம்
காம்பணி மின்கள் கறை உரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசம் எல்லாம் புசழ்ந்தாடும் கச்சித்
திருவேகம்பன் செம்பொற் கோயில் பாடி
பாச வினையைப் பறித்து நின்று
பாடிப் பொற்சன்னம் இடித்துநாமே.

5. அறுகெடுப்பார் அயலும் அரியும்
அன்றி மற்று இந்திரனேடு அமரர்
நறுமுற தேவர் கணங்கள் எல்லாம்
நம்மிற் பின்பல்லது எடுக்கவொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
திருவேகம்பன் செம்பொற் கோயில் பாடி
முறுவல் செய் வாயினீர்முக்கணப்பற்கு
ஆடப் பொற்சன்னம் இடித்துநாமே.
6. உலக்கை பல ஒச்சவார் பெரியர்
உலக மெலாம் உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றுர்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
நான் மவர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகணப் பாடிப் பாடி
மகிழ்ந்து பொற்சன்னம் இடித்துநாமே;
7. சூடகம் தோன்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாம் எழுந்து ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாழும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை
பங்கினை எங்கள் பராபரானுக்கு
ஆடகமாலை அன்ன கோவுக்கு
ஆடப் பொற்சன்னம் இடித்துநாமே.
8. வாள் தடங்கண் மட மங்கைதல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்ப வன் கொங்கை பொங்கத்
தோள் திருமண்டம் துதைந்திலங்கச்
சோத்தெம் பிராணெண்டு சௌல்யிச் சௌல்லி
நாட்கொண்ட நான் மலர்ப் பாதங் காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆடகொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
ஆடப் பொற்சன்னம் இடித்துநாமே.

9. வையகம் எல்லாம் உரவுதாக
மாமேரு என்னும் உவக்கை நாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
மேதகு தென்ன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் உவக்கை வலக்கை பற்றி
ஐயன் அனிதில்லை வாணலுக்கே
ஆடப் பொற்கண்ணம் இடித்துநாமே.
10. முத்தனி கொங்கைகள் ஆட ஆட
மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆட
சித்தம் சிவனெனும் ஆட ஆட
செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆட
பித்தெம் பிரானெனும் ஆட ஆடப்
பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
அத்தன் கருணையொடு ஆட ஆட
ஆடப் பொற்கண்ணம் இடித்துநாமே.
11. மாடு நலைவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந்து அம்பவளம் துடிப்ப
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்ட வாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெருமானைத் தேடிச்
சித்தம் களிப்பத் திசைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பவத்து ஆடினாலுக்கு
ஆடப் பொற்கண்ணம் இடித்துநாமே.
12. மையமர் கண்டனை வான் நாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
ஐயனை ஐயர்பிரானை நம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண்டு அருமை காட்டும்
பொய்யர் தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
போதிக் கண்ணைப் பொற்றேடித்தோள்
பையர் வகுல் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப் பொற்கண்ணம் இடித்துநாமே.

13. மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க் கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியிர்
என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன்
எம்பெருமான் இமவான் மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
தலமயன் எம்ஜூயன் நாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்மூலை மங்கை நல்லீர்
பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்துநாமே.
14. சங்கம் அரற்றச் சிலம்பு ஒவிப்பத்
தாற்குழல் குற்தரு மாலையாட
செங்கலி வாயித்தழும் துடிப்பச்
சேயிழையிர் சிவலோகம் பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அரா இரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடியான் கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்துநாமே.
15. ஞானக் கரும்பிள் தெவிவைப் பாகை
நாடற்கு அரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினுனைச்
சித்தம் புறந்து தித்திக்க வல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத்து ஆண்டு கொண்ட
கூத்தனை நாத்தமும்பேற வாற்த்திப்
பாளன் தடக்கன் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப் பொற்கண்ணம் இடித்துநாமே.
16. ஆவகை நாமும்வந்து அங்பர் தம்மோடு
ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
தெவர் கனுவிலும் கண்டறியாச்
செம்மல்ஸப் பாதக்கள் காட்டும் செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெருமான் புரம் செற்ற கொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
செம்பொன்செய் சண்ணம் இடித்துநாமே.
17. தேங்க மாமலர்க் கொங்கற பாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பின்னை பாடி
மால்விடை பாடி வலக்கை ஏந்தும்

ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
போனகமான நஞ்சனாடல் பாடிப்
பொற்திருச் சண்ணம் இடித்துநாமே.

18. அயன்தலை கொண்டு சென்டாடல் பாடி
அருக்கண் எவிறு பறித்தல் பாடிக்
கயந்தலைக் கொண்டு உரிபோர்த்தல் பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
ஏழை அடியோனம் ஆண்டு கொண்ட
நயந்தலைப் பாடி நின்றுடி ஆடி
நாதற்குச் சண்ணம் இடித்துநாமே.
19. வட்ட மலர்க் கொன்றை மாலைபாடி
மத்தழும் பாடி மதியழும் பாடிக்
சிட்டர்கள் வாழும் தென்றிலை பாடிக்
சிற்றம்பலத்து எங்கள் செல்வம் பாடிக்
கட்டிய மாகணக் கச்சை பாடிக்
கங்களைம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல்
இட்டு நின்றுடும் அரவம் பாடி.
ஈசறகுச் சண்ணம் இடித்துநாமே.
20. வேதழும் வேள்வியும் ஆயினுர்க்கு
ஓமய்ஞையும் பொய்ஞையும் ஆயினுர்க்குச்
சோதியமாய் இருள் ஆயினுர்க்குத்
துஷ்பழுமாய் இன்பம் ஆயினுர்க்கு
பாதியமாய் முற்றும் ஆயினுர்க்கு
பந்தழுமாய் விடும் ஆயினுர்க்கு
ஆதியும் அந்தழும் ஆயினுர்க்கு
ஆடப் பொற்சண்ணம் இடித்துநாமே,

திருச்சிற்றம்பலம்

வ

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க ,
இமைப்பொழுதும் என்னென்னுகில் நிங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆசிந்தின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
5. ஏகன் அனோகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேசம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞாக்ஞதன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோங்கழல்கள் வெல்க
10. சிரம்குவிவார் ஒங்குவிக்கும் சிரோன் கழல் வெல்க
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
15. சிரார் பெருந்துறை நமதேவன் அடிபோற்றி
இராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிக்
சிந்தை மகிழச் சிவபுராணம் தன்னை
20. முந்தை விளைமுழுதும் ஒய உரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுத்தற்கு எட்டா எழிலார் கழவிலைத்து
வின்னைவிறந்து மன்னிவிறந்து மிக்காய் வினங்கொளியாய்
எண்னிவிறந்து எல்லையிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
25. பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பஸ்விருக்மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லக்ரராகி முனிவராய்த் தேவராய்க்

30. செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துன் எல்லாப் பிறப்பும் பிறத்திணோத்தேன் எம்பெருமான் மெய்யே உன்பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன் உய்ய என்னுள்ளத்துள் ஒங்காரமாய் நின்ற மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
35. ஜூயா என் ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே வெய்யாய் தணியாய் இயமானஞும் விமலா பொய்யாயின எல்லாம் போய்கல வந்தருவி மெய்ஞானமாகி மினிர்கின்ற மெய்ச்சடரே எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பய் பெருமானே
40. அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும் ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய் போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின் தாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் தணியானே
45. மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே கறந்தபால் கன்னலோடு நெய்கலந்தாற் போவச் சிறந்தடியார் சிந்தணையுள் தேனூறி நின்று பிறந்த பிறப்பருக்கும் எங்கள் பெருமான் நிறங்களோர் ஜந்துடையாய் விண்ணேருக்கள் ஏத்த மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்லினையேன் தன்னை மறைந்திட மூடிய மாய இருக்கீ அறம் பாகம் என்னும் ஆருங்கயிற்றிருங் கட்டி புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழுவழுக்கு மூடி மலந்தசோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலீ
50. மலவங்கப் புலைன்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக் கலந்து அன்பாகிக் கவிந்து உள்ளுருகு துவந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி நிலந்தன்மேல் வந்தருவி நீள்கழல்கள் காட்டி.
55. நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் தாயிற் சிறந்ததயாவான தத்துவனே மாசற்ற சொதி மஸர்த்த மஸர்ச்சடரே தேசனே தேனூரமுதே சிவப்பரனே பாசமாம் பற்றறுந்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே

60. நேச அருள்புரிந்து தெஞ்சில் வஞ்சங்கூடப் பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே ஆரா அழுதே அளவிலாப் பெம்மானே ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றுனே
65. இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம் சோதியனே துன்னிருளே தோன்றும் பெருமையனே ஆதியனே அந்தம் தடுவாகி அல்லானே ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
70. கூர்த்த மெய்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே காக்கும் எம் காவலனே காண்பாரிய பேரொளியே ஆற்றின்பா வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
75. தொற்றுச் சுட்டரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாய் தேற்றனே தேற்றத்தெளிவே என் சிந்தணையுள் ஊற்றுன உண்ணூரமுதே உடையானே வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
80. ஆற்றேன் எம் ஜூயா அரனே ஒ என்றென்று போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானுர் மீட்டு இங்குவந்து விணைப்பிறவி சாராமே கள்ளப் புலக்குரும்பை கட்டளிக்க வல்லானே நன்னிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
85. திளையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒ என்று சொல்லற்கு அரியாணிச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச் சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்திலுள்ளார் சிவனடக்கிழப் பழவோரும் ஏத்தப் பணிந்து.
90. திருச்சிற்றம்பலம்

பேரின்பத் தோத்திரமாலை

பெருங்கரை - கவிஞர்ச்சர பாரதியார்.

1. தரணிதனி ஸ்ரூபத் தறுகோடி தீர்த்தமுன்
சரவணத்துள் அடக்கம்
சாந்த்ரமோ ரெமுகோடி மந்திரங்கனுமுன்
சடாட்சரத்துள் அடக்கம்
விரதமிகு நவகோடி சித்தர்களுந் முனதுசப
வீசுஷன்யந் தனிலடக்கம்
மேலான தேவாலயங்கனுமுன் அறுபடை
வீட்டிடலுக்குள்ளடக்கம்
இரவிழுதல் முப்பத்து முக்கோடி தேவருமுன்
இதயகமலத் தடக்கம்
ஈரேமு புவனமுதல் அண்டங்கள் பலவுமுன்
இடத்தினில் அடக்கமையா
வரிசைமிகு பக்ததுள் பரிபாவனு மோக
வள்ளி குஞ்சரி மனுளா
வனசமலர் அயன் மதனை அருள் சரச்கோபால
மருக சரவண முருகனே.
2. அவ்வில்லை வாராது மறவி துதெத்திராது
அருங்கவலை சற்று மனுகாது
அடர்பிள்ளி ஏவல் வஞ்சலை குனியங்கள்வந்
தடையா நவக்கிரகங்கள்
வில்லங்கமான துயர்த் தானத்தை நோக்காது
மேக முதலான கள்ம
வியாதிகனும் அனுகிடா விடதிட்ட மாயினும்
விலகும் மேலேறிடாது
சல்லியஞ்செய் பிரம ராகுச முதற் பிசா
சங்கனும் எதிர்த்திடாவாம்
சரவணபவா எனத் திருதீ ரெடுத்து
உச்சரித் தனிந்தவர் தமக்கே
மல்லேறும் இமயாசலக் குமரி பாலனே
வள்ளி குஞ்சரி மனுளா
வனசமலர் அயன் மதனை அருள் சரச கோபால
மருக சரவண முருகனே.

3. பங்கயம் திகழ் சரவணப் பொய்கை மூழ்கிற
பவத்திருளை நீக்கி வைக்கும்
படியில் நின்கிரியைப் பிரதட்சணம் செய்திடிற்
பாக்கயங்கள் வந்தடுக்கும்
துங்கமிகு நின்பாத சேவைசெய்தோர் மாந்
துயரங்கள் தணையகற்றும்
துய்யவென் பொடி நுதவில் இட்டிடிற் பிரதிபத்த
தோஷ சங்கைகள் பறக்கும்
தங்கு கிர்த்திகை விரதம் உற்றவர்கள்பாற் பிணிகள்
சற்றும் அனுகாது காக்கும்
சஷ்டி விரதம் ஓம்பும் மலடிக்கும் முன்னருள் புக்ர
சந்ததி தணைக் கொடுக்கும்
மங்கள கன்யான சுகுணங்கள் என்சொல்லுகேன்
வள்ளி குஞ்சரி மனுளா
வனசமல ரயன் மதனை அருள் சரச கோபால
மருக சரவண முருகனே.
4. அரனுக்கு வரைமிது விரிவுற்ற மூலாக்
கரந்தனை உரைக்கவிலையா
அருணகிரி யார்க்கு உனது கருணைமிகு நல்வாக்கு
அனுக்கிரகம் செய்ய விலையா
உரமுற்ற கும்பமுனி இன்பமுற ஞானநெறி
உண்வையை உணர்த்த விலையா
உற்ற சங்கத்தில் இசைபெற்ற நக்கிரகுக்கு
உபதேசம் அருள விலையா
நரருக்குள் யானுமுன் அடிமையென் றுய்யவைக
நவிலாது நீமிகுந்தால்
நானுண்டு தமிழுண்டு நீயுண்டு கிருபையுண்டு
ஞாயந்து வொன்றும் இலையா
வரமுற்ற சொருபநிலை அருள்கர்த்தனே மோக
வள்ளி குஞ்சரி மனுளா
வனசமலர் அயன் மதனை அருள் சரச கோபால
மருக சரவண முருகனே.

5. பூங்குழுதம் ஆட்பல் பங்கயம் மிகும் சரவணப்
பொய்கைதனில் வந்துதித்துப்
பொங்குமறு பெங்கள்தரு கோங்கையமு தண்டுதற்
புக்மோங்க வழிவு கொண்டு
தாங்கு நற்குணீவீர வாகுபடை குழமா
சதகோடி அசுரரை யெலாம்
சததிலடி வேல்கொண்டு யுத்தகள் மேற்குருதி
சாட நீர்த் துவியாடி
ஒங்குபுகற் குரஞுடன் கூறுபட வேலெறிந்து
உம்பருலகம் தழைக்க
உயர் மகுட முடிகுட்டி அமராபதிக் கரசன்
உயந்திடச் செய்த முதலே
தேங்கமற் கடம்பணி அனிந்த பொன்மார்பனே
தெண்டாயுதத் தெய்வமே
சீர்வளம் பொழின் முருகு வாவியம் பண்பெருகு
தேவையம்பதி முருகனே.

6. சிந்தனையை அடக்கிக் கணப்பொழுது நின்னைத்
தியானித் திருக்க வென்றால்
தீராத வேலையும் மாருத ஆசையும்
தெளியாத மோகமான
பந்தவிளை என்னைத் துரத்தியே விடயமாம்
பாசத்தினால் இறுக்கிப்
பதுமையொரு கோபுரப் பாரஞ் சுமப்பதொப்
பாகவே கவலையுற்ற
என்றன் மடமைப்பினி அகற்றிவிட ஞானபண்
ஏத அவுடதங் கொடுத்திங்கு
இடைவிடா துன்னி வணங்கித் தியானித்து
இருக்கவும் கருணை புரிவாய்
செந்திலம் பதியிலும் உவந்து வீக்கியாடிவரு
தெண்டாயுதத் தெய்வமே
சீர்வளம் பொழின் முருகு வாவியம் பண்பெருகு
தேவையம்பதி முருகனே.

7. தனதொடு நினடியவர்கள் மனமகிழ் வரபுத்ர
சந்தானமுங் கொடுத்துத்
தர்ம சிந்தனையொடு இல்லற வாழ்வினுக்குரிய
சம்பத்தையுங் கொடுத்துக்
கண்ட பளிபோல் விடுத்துக்
கம்பலைகள் உற்றபல துண்பமனு காதபடி
காக்க நின் கடனையையா
முளிகும்பன் அருணகிரி நக்கீரனுக் கருஞ்
முதல்வனே பரமனுக்கு
முடிவிலா ஞான நிதியே
தினமுனிவர் துதிபுரியும் வனசமலர்ச் சரணனே
தெண்டாயுதத் தெய்வமே
சீர்வளம் பொழின் முருகு வாவியம்பனை பெருகு
தேவையம்பதி முருகனே.

8. சித்ரவதை செய்கின்ற சக்தியொரு கையிலே
திரிகுலம் ஒருகையிலே
செங்கதிரிப் பரசமொரு கையில் அசியொரு கையில்
திகழ் தண்டம் ஒருகையிலே
நித்திலம் இழைத்த பொற் குலிசம் ஒருகையிலே
நேமி ஒருகையில் நிகளில்
நெட்டகரஸ் முடிகள் பொடி பட்டுதிர விட்டெறியும்
நீள் முசலம் ஒருகையிலே
சத்தமிடு ப்ரசாங் குசங்கள் ஒருகையிலே
சரசாபம் ஒரு கையிலே
தாங்கி வானக்ம்வரையில் ஒங்கு மகேந்ரபுரி
தனீயனுகி வீர மேவித்
தத்தரமுடன் அமர்தொடுத்து ரணகுர் வெங்ற
சத்ரு சங்கார கோர
பரப ஒம் பிரணவகார திரிபுராந்தக குமார
சரண தாண்டவ மழூரனே.

9. சிர்க்கில் ஈசனருள் கூர்வர பலத்தினால்
திசையண்டம் எவ்வயும் வென்று
தேவரனை வோர்க்குநும் கோவெனக் கதற
என்திக்கச்சங்கரும் நடுங்க
ஏர்பெறு நவக்கிரகம் பணிபுரிய ஆயிரத்து
எட்டண்டமும் கட்டியே
ஏகபோகத் துரிமை பண்டுல்லெ நலாம் குறை
இட்ட கன நுட்டரான
வீரமிகு கோரரண குர பத்மாசரன்
வெற்றியிகு சிங்காசரன்
வேழமுக அசரன் கிருஷ்ணசரன் கொடிய
வியாக்ரமுகன் இரவிகோபன்
தாருலவும் அசரகோடிகள் மடிய வேல்விட்ட
சத்ரு சங்கார கோர
சரப ஓம் பிரணவகார திரிபுராந்தக குமார
சரண தாண்டவ மழுரனே.
10. இகல் கொண்ட வஞ்சிநெஞ்சச் சூரதடிந்தவேல்
ஏந்தி ஒரு கரத்திருக்க
இடர்செய்யும் பாவியர் உடற்களை மணிக்குடல்
எடுக்கும் வசியம்பிருக்க
அகமுற்ற வம்பர் கடைவாய் கிழித் தழின்தா
அறுக்கும் முகைவாளிருக்க
அடியர்மிடி இருணைஇருக்கிறகால் அந்திவிட்டு
அளவிலொளி வீச செல்வப்
பகலைவா வென்றழைத்திடும் நெடிய குச்சுடப்
பதாகையுன் இடத்திருக்கப்
பனியருன் மழைக்கண் முகில் நினையேந்தி நடனமிடு
பயில் தோகை மயிலிருக்க
சகல உபகரணமுழிருக்க நான் தளர்வனே
சத்ரு சங்கார கோர
சரப ஓம் பிரணவகார திரிபுராந்தக குமார
சரண தாண்டவ மழுரனே.

-
- ## திரு அருட்பா
- பிரார்த்தனை மாஸீ
- (இராமலிங்க அடிகளார்)
1. சீர்கொண்ட தெய்வ வந்தங்களாறும் திகழ் கடப்பநி
தார்கொண்ட பனிரிகு தோன்கனுந் தாமரைத் தான்கனுமோ;
கூர்கொண்ட வேலும் மயிலும் நற் கோழிக்கொடியும் அருட்
கார்கொண்ட வன்மைத் தணிகாசலமும் என் கண்ணுற்றதே.
  2. வேல்கொண்ட கையும் விறல்கொண்ட தோனும் விளக்கு மயில்
வேல்கொண்ட வீறும் மலர்முகமாறும் விரைக் கமலக்
கால்கொண்ட வீரக் கழறும் கண்டாலன்றிக் காமனெய்யும்
சோல்கொண்ட வன்மை அறுமோ தணிகைக் குருபரனே.
  3. ஆறுமுகப் பெருங் கருணைக் கடலே தெய்வ
யானை மகிழ் மணிக்குஞ்சே அரசே முக்கட்
பேறுமுகப் பெருஞ் சுடர்க்குட் சுடரே செல்வேல்
பிடித்தருஞும் பெருந்தகையே பிரம் ஞானம்
விறுமுகப் பெருங்குணத்தோர் இதயத் தோங்கும்
வினக்கமே ஆனந்த வெள்ளமே முன்
தேறுமுகப் பெரியவருட் குருவா யென்னைச்
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவே.
  4. பனிருகண் மலர் மலர்ந்த கடலே ஞானப்
பரஞ்சுடரே ஆறுமுகம் படைத்த கோவே
என்னிரு கண்மணியே என்தாயே என்னை
சன்னஞ்சே என்னரசே என்றன் வாழ்வே
மின்விருவர் புடைவின்க மயின் மிதேறி
மிரும்பும் அடியார்காண மேவும் தேவே
சென்னியில் நின் அடிமலர் வைத்து என்னை முன்னே
சிறுகாலை ஆட்கொண்ட தேவ தேவே.
  5. வெம்பும் உயிருக் கோருறவாய் வேணை நமனும் வருவானேல்
தம்பி தமையன் துணையாமே தணையர் மணைவி வாவாரோ
உம்பர் பரவும் திருத்தணிகை உயர்மா மலைமேல் இருப்பவர்க்குத்
துங்பக் குடலீ எடுக்காமல் துக்க உடலீ எடுத்தேனே.

6. தொல்லைக் குடும்பத் துயரதனில் தொலைத்தேனந்தோ காலமெலாம் அல்லல் அகற்றிப் பெரியேரை அடுத்தும் அறியேன் அரும்பாவி செல்வத் தனிகைத் திரும்பையாற் தேவே உத்தன் சந்திதிக்கு வில்லைக் குடலை எடுக்காமல் வீணூக்குடலை எடுத்தேனே.
7. அவல வயிற்றை வளர்ப்பதற்கே அல்லும் பகலும் அதில் நினைவாய் கவலைப் படுவதன்றி விவக் களியைச் சேரக் கருதுகிவேன் திவலை ஒழிக்குற் திருத்தனிகைத் திருமால் மருகன் திருத்தாட்குக் குவளைக் குடலை எடுக்காமல் கொழுத்த உடலை எடுத்தேனே
8. ஆறுமுகக் கொண்ட ரூயா என் துண்பம் ணைத்தும் இன்னும் ஏறுமுகம் கொண்ட தல்லால் இறங்குமுகம் இல்லையால் வீறுமுகம் கொண்ட கைவேவிள் வீரம் விளங்க என்னைச் சிறுமுகன் கொண்ட அத்துண்பமோடச் செலுத்துக்கேவ.
9. ஒருமையுடன் நினது திரும்பராட் நினைக்கின்ற உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும் உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசவர் உறவு கலவாகமை வேண்டும் பெருமைபெறும் நினது புகழ் பேசவேண்டும் பொய்மை பேசாதிருக்க வேண்டும் பெருதெறி பிழித்தொழுக வேண்டும் மதமான பேய் பிழியாதிருக்க வேண்டும் மருவு பெண்ணுக்கையை மறக்க வேண்டும் உள்ள மறவாது இருக்க வேண்டும் மதவேண்டும் நின் கருணை நிதிவேண்டும் தோயற்ற வாழ்வில் நான் வாழவேண்டும் தருமைகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே தன்முகத் துய்யமனி உள்முகச் சைவமனி சண்முகத் தெய்வ மனியே.
10. ஈயென்று நாடுகளுவ நிடம் நின்று கேளாத இயல்பும் என்னிடம் ஒருவர் ஈது இடுவென்றபோது அவர்க்கு இலையென்ற சொல்லாமல் இடுகின்ற திறமும் இறையாம் நீயென்றும் எனைவிடா நிலையும் நானென்றும் உள் நினைவிடா நெறியும் அயலார் நிதி என்றும் நயவாத மனமும் மெய்ந்திலை என்றும் நெகிழாத திடமும் உலகில்

11. சீயென்று பேயென்று நாயென்று பிறர்தமைத் தீங்கு சொல்லாத தெளிவும் திறமொன்று வாய்மையும் தூய்மையும் தந்துளின் திருவடிக் காளாக்குவாய் தாயொன்று சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள் வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே தன்முகத் துய்யமனி உள்முகச் சைவமனி சண்முகத் தெய்வ மனியே.
12. நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு னினைகின்ற நிலனுண்டு பஸ்து முண்டு நிதியுண்டு துதியுண்டு மதியுமுண்டு கதிகொண்ட நெறியுண்டு நிலைய முண்டு ஊருண்டு பேருண்டு மணியுண்டு பணியுண்டு உடையுண்டு கொடைய முண்டு உண்டுண்டு மகிழ்வை உணவுண்டு சாந்தமுறும் ஊழுண்டு வளமு முண்டு தேருண்டு கரியுண்டு பரியுண்டு மற்றுள்ள செல்வங்கள் யாவு முண்டு தேனுண்டு வண்டுறு கடம்பணியும் நின்பதத் தியான முண்டரயி ஸரசே தாருண்ட சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள் வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே தன்முகத் துய்யமனி உள்முகச் சைவமனி சண்முகத் தெய்வ மனியே.
13. எத்திக்கும் என்னுளம் தித்திக்கும் இன்பமே என்னுயிர்க்கு உயிராகு மோர் ஏகமே ஆனந்த போகமே யோகமே என்பெருஞ் செல்வமே நன் முத்திக்கு முதலான முதல்வனே மெய்ஞான மூர்த்தியே முடிவிலாத முருகனே தெடியமால் மருகனே சிவபிரான் முத்தாடும் அருளம் மகனே

பத்திக்கு உவந்து அருள் பரிந்தகுஞம் நின்னடிப்
பற்றருளி என்னை இந்தப்
படியிலே உழல்கிள்ற குழியிலே ஒருவனுயப்
பண்ணுமல் ஆண்டருஞவாய்
சத்திக்கு நீர்ச் சென்னைக்கந்தகோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துபியமணி உள்ளுக்க் கைவமணி
தண்முகத் தெய்வ மணியே.

முருகன் பாட்டு

எட்டியுரம் தேவியகலி மு'. சி. கப்பிரமணியபாரதியார்

இராகம் - தாட்டைக்குறிஞ்சி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

முருகா... முருகா முருகா
சரணங்கள்

1. வருவாய் மயில் மீதினிலே
வடிவேலுடனே வருவாய்
தருவாய் நலமும் தகவும் புகழும்
தவமும் திறமும் தணமும் கணமும். (முருகா)
2. அடியார் பலரிங்கு உள்ளே
அவரை விடுவித்து அருள்வாய்
முடியா மறையின் முதலே அசரார்
முடிவே கருதும் வடிவேலவனே. (முருகா)
3. கருதிப் பொருளே வருக
துணிவே கணலே வருக
கருதிக் கருதிக் கவலீப் படுவார்
கவலீக் கட்டலீக் கடியும் வடிவேல் (முருகா)
4. அமரா வதிவாழ் வறவே
அருள்வாய் சரணம் சரணம்
குமரா பினி யாவையுமே கிதறக்
குமுறும் சுடர் வேலவனே சரணம். (முருகா)

5. அறிவாகிய கோவிலிலே
அருளாகிய தாய்மடிமேல்
பொறி வேலுடனே வளர்வாய் அடியார்
புது வாழ்வுறவே புவிமீது அருள்வாய் (முருகா)
6. குருவே பரமன் மகனே
குகையில் வளரும் கனலே
தருவாய் தொழிலும் பயனும் அமரர்
சமராதிபனே சரணம் சரணம் சரணம். (முருகா)

எ

குமாரஸ்தலம்

குமரகுருநாச சுவாமிகள்

இம் சண்முக பத்தே நமோநம் இம் இவ்து பத்தே நமோநம்
ஷண்மத பத்தே நமோநம் அபேத பத்தே நமோநம்
ஷட்க்ரிவ பத்தே நமோநம் ஸாபோத பத்தே நமோநம்
ஷட்க்ரிட பத்தே நமோநம் ஷியுக பத்தே நமோநம்
ஷட்கோணபத்தே நமோநம் மழுர பத்தே நமோநம்
ஷட்கோச பத்தே நமோநம் பூத பத்தே நமோநம்
நவற்தி பத்தே நமோநம் வேத பத்தே நமோநம்
கபுதி பத்தே நமோநம் புராண பத்தே நமோநம்
நரபதி பத்தே நமோநம் பிராண பத்தே நமோநம்
ஸாரபதி பத்தே நமோநம் பக்த பத்தே நமோநம்
நடச்சிவ பத்தே நமோநம் முக்த பத்தே நமோநம்
ஷட்டாக்ஷர பத்தே நமோநம் அகரா பத்தே நமோநம்
கவிராஜ பத்தே நமோநம் உகார பத்தே நமோநம்
தபராஜ பத்தே நமோநம் மகார பத்தே நமோநம்
இகபர பத்தே நமோநம் விகாச பத்தே நமோநம்
புகழ்முனிபத்தே நமோநம் ஆதி பத்தே நமோநம்
ஐயஜய பத்தே நமோநம் பூதி பத்தே நமோநம்
நயநய பத்தே நமோநம் அமர பத்தே நமோநம்
மஞ்சள பத்தே நமோநம் குமார பத்தே நமோநம்.

புரூபாந்தம்

பழமுதிர்சோலை

வேலி வணக்கம்
(வரகவி. திரு. அ. சுப்ரமணிய பாரதி)

திருப்பரமகுஞ்சம்

சீர்த்தியாய்த் துதிகள் பாடித் திருவடிக் கலர்கள் தூவி
ஆர்த்தியாய் வழிபாடாற்றும் அன்பளின் இதயக் கோயில்
மூர்த்தியாய் விளங்கும் எங்கள் முதிர் பரங்குன்றின் வாழ்வாம்
கார்த்திகேயன் கைவேலைக் காண்பதே எமக்கு வேலை

திருச்செரிபவாய்

முறுவலிற் புரமெரித்த முக்கணன் தனக்குங் கும்பக்
குறுமுனி தனக்கும் போத குறுவெனும் அரிய பேறு
பெறுமொரு சிறியன் தெய்வப் பிடிமகிழ் கணவன் செந்தூர்
அறுமுகன் கரத்து வேலை அடுப்பதே எமக்கு வேலை.

திரு ஆலிவாங்குடி

மாதவன் மகிழ்ந் தலைத்த மடந்தையர் இருபால் மேவ
மேதகு மயிலின் மேஜோர் வெற்பினில் உதயமான
ஆதவன் எனவே போற்ற ஆலிவாங் குடியில் வாழும்
நாதன் செஸ் வேலைன் வேலை நாடுவ தெமக்கு வேலை.

திரு ஏரகம்

சென்னியா ருகந்தனிந்த சிவபரஞ் சுடர்க்கு வேதம்
சொன்னவா சிறியனென்று தொல்லுல கணைத்தும் போற்றப்
பொன்னிகுழ் ஏரகத்துப் பொருப்பினிற் கோயில் கொண்ட
பன்னிரு கையன் வேலைப் பணிவதே எமக்கு வேலை.

குன்றுதோறுடல்

கொன்றைசேர் சடைகளாடக் கொட்டிடை உழையான் காண
மன்றிலே ஆடல் கொண்ட மகதேவன் வியந்து வாழ்த்தக்
குன்றுதோ ரூடல் காட்டும் குமரவேள் மலர்க் கரத்து
வெள்றிசேர் சக்தி வேலை வேண்டுல் தெமக்கு வேலை.

புவனமோர் மூன்றும் வாழுப் புராரிகள் நுதற்கண் தோக்கில்
அவிர் சுடர் ஒளியாய்த் தோன்றி அறுமுகத் தேவாய் அன்பர்
பவபயம் ஒழித்துக் காக்கப் பழமுதிர் சோலை மேவும்
சிவக்பர் மன்யன் வேலைச் சேவியப் பெய்த தெமக்கு வேலை.

பழனி

திண்ணனுர் கலைத்தலித்த நிஞ்சவைக் கறி கலைத்த
அண்ணனுர் அணைத்துக் கண்ணே அப்பனே நீயே நெய
வண்ணமாம் பழமென் ரேத மகிழ்ந்து தென் பழவிவந்த
விண்ணவன் கரத்து வேலை விளம்புவ தெமக்கு வேலை.

கதிர்காமம்

மட்டமையில் மனத்து வாழ்வாய் வர்னவர் வணங்குந் தேவாய்க்
குடிமுழு தடிமை கொண்டென் குறைகளைந் தானுங் கோவாய்க்
கட்டுல கணைத்தும் போற்றக் கதிர்காம வெற்பில் மேவும்
அடிகளின் கரத்து வேலை அர்சிப்ப தெமக்கு வேலை.

தணிகை

பண்டாரப் பையன்பார் பரிந்தவன் மணந்துகொண்ட
பெண்டாட்டி இருவரென்பார் பேசுமெய்த தெய்வமென்பார்
கொண்டாடத் தணிகை வெற்பின் கோயில்கொன்
ஊளாரென்பர் தண்டாமல் அவன் கைவேலைத் தரிசிப்ப தெமக்கு வேலை.

குமரகோட்டம்

அப்பனே முருகா நீயே அரணைச் சரண்டற்தார்
தப்பெலாம் குறியாது சன்ற தாயெனப் பரிவு காட்டும்
பொய்ப்பிலான் குமரகோட்டப் புளித்தென் றுலகம் போற்றும்
ஒப்பிலான் கரத்து வேலை ஒதுவது எமக்கு வேலை.

நிறைவேரா

எந்தாயும், எனக்கருள தந்தையுமாய் சிந்தாக்கிலம்ராணவை தீர்த்து எண்மானும், பூர்சணமுகப்பெருமானு னுடைய திருவருளால் “சண்முகா சரணம்” என்ற இச்சிறு ராஸ் நிறைவு பெறுகின்றது. அதாவது எனது சிற்றறிவை நிறைவு செய்துள்ளேன். பிழையள்ளன பொறுத்திடுக. பிழைத்தக்கால் மனவித்திடுக.

கடவுள் வழிபாட்டில் காரண, காரியங்கள் இரண்டும் இரட்டைக் குழந்தைகள். வளர்ந்துவரும் விஞ்ஞான உலகம் ஏன்? எப்படி? என்ற அடிப்படைத் தூண்டுதலினால் வளர்ந்து முன்னேறி வருகின்றது. ஆத்மீக உலகம் பரிபூரண வள்ளுவில் நிறைவு பெற்றிருக்கின்றபோதிலும். அந்த நிறைவுக்குரிய காரணம் என்ன? காரியம் எது? என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். இந்த நோக்கத்தை நிறைவு செய்ய எல்லாம்வல்ல ஸ்ரீ சண்முகப்பெருமான் எல்லோருக்கும் திருவருள் பாவிப்பாராக.

இந்தால் வெளிவருவதற்குப் பொருஞ்சுவி செய்து தன்னை வெளிக்காட்டாது. தர்மத்தை விணவுசெய்யும் மெய்யன்பருக்கு நன்றி கூற என்றும் கடப்பாடுடையவனுமிருக்கின்றேன். அவருடைய நோக்கம் நிறைவேற அறுமுகப்பெருமான் அருள்புறிவாராக. சிவாச்சாரியப் பெருமக்களாகிய சான்றேர்களின் ஆசிபுரையும், வாழ்த்துரையும், அனிந்துரைகளும் மதிப்புரையும் இச்சிறு நூலுக்கு அழகுக்கு அழகு செய்வதாய்மைந்ததும் பெறுதற்காய் பெரும்பேறேயாகும். அவர்களேல்லாருக்கும் பணிவன்புடன் நன்றிக்கூறுகின்றேன். இந்தாலே அழகுற அசிட்டுத்தனிய உதயன் அரசக்ததாருக்கும். இதனை ஆதரித்து ஆலயத் திருப்பணிக்குப் பெருவதி புரியும் அன்பர்கள் அணவருக்கும் நன்றிக்கறி அமைகின்றேன்.

சரணம் சரணம்! சண்முகா சரணம் !!

“வாண்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மனனன் கோண்முறை அரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவும் வேள்வி மல்க மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

“பாக்கியபதி”

பண்டிதர். இ. வடிவேல்

அருள்மிகு

முத்துக்குமாரசுவாமி கோவில் தேர்